

ORVOSKARI, HIRMONDÓ

Pécs, 2026. szeptember-október

Köszöntjük az
57. Egyetemi Orvos- és Fogorvosnapok
vendégeit!

A TARTALOMBÓL

Díjak, elismerések:

*Pro Facultate Medicinae
idei kitüntetései
Dékáni dicséret és
elismerő oklevelek
Oktatók Ünnepe
Simmelweis-napi ünnepség
Professzor emeritusi és címzetes
egyetemi tanári címetek is átadtak a
PTE tanévzáró ülésén*

Oktatás:

*A molekuláris sejtbiológia
legkiválóbb hallgatói
„Ez a kapu mindig nyitva áll
előttek” – felavatták a végzős
orvostanhallgatókat
Ünnepélyesen felavatták a végzős
fogorvos-, biotechnológus- és
gyógyszerészhallgatókat*

Interjú:

*Csaba Gergely
Komócsi András
Nagy Anikó
Nyitrai Miklós
Weninger Csaba*

A Doktori és Habilitációs Tanács ülései

Tudományos közlemények

Konferenciák, szakmai rendezvények

Intézeti, klinikai hírek, információk

Búcsúunk:

*Dr. Mészáros István
Ollmann Jánosné*

A kar és a természet egy éve: a címlapon Dani Csaba, a hátsó borítón Vitéz Tünde, a középső színes oldalon pedig Dani Csaba, Girán Bettina és Vitéz Tünde fotói láthatóak.

„Ahol az orvoslás művészetét szeretik, ott jelen van az emberszeretet is.”

Hippokratész: Parancsolatok (Precepts), 6.

Tisztelt Jubiláló Kollégáink! Kedves Egykori Hallgatóink! Tisztelt Vendégeink!

Az Orvostudományi Hírmondó ünnepi számának lapjain szeretettel köszöntöm Önöket a pécsi orvostudomány 2026. október 16-17-i Egyetemi Orvos- és Fogorvosnapjai alkalmából. Köszöntöm mindazokat, akik személyesen térnek vissza Alma Materükhöz, és azokat is, akik az ünnepi szám olvasóiként kapcsolódnak ehhez a közös alkalomhoz. Ezek a napok egyszerre szólnak a találkozásról, az emlékezésről, a szakmai közösség erejéről és arról a hivatásról, amely generációkon át összeköti a pécsi orvos- és fogorvosképzés egykori és jelenlegi szereplőit.

A Hippokratésznek tulajdonított gondolat különösen pontosan fejezi ki mindazt, amit ezen a napon ünnepelni és megköszönni szeretnénk. Az orvosi és a fogorvosi pálya nem csupán tudást, technikát és szakmai felkészültséget kíván, hanem emberséget, figyelmet, felelősséget és állhatatosságot is. Jól tudjuk, hogy hallgatóink nem egyszerűen szakmát választanak, hanem életre szóló elköteleződést: szolgálatot a betegekért, a gyógyításért, a tudományért és a következő nemzedékekért.

Külön tisztelettel fordulok jubileumi díszokleveleink felé. Karunk régi és megbecsült hagyománya, hogy az ötven évvel ezelőtt végzetek „arany”, a hatvan éve végzetek „gyémánt”, a hatvanöt éve végzetek „vas”, a hetven éve végzetek „rubin”, a hetvenöt éve végzetek pedig „gránit” oklevelet kapnak. Az idén az 1976-ban végzett arany-, az 1966-ban végzett gyémánt-, az 1961-ben végzett vas-, az 1956-ban végzett rubin- és az 1951-ben végzett gránitdiplomásaink előtt hajtunk fejet. Ezek az oklevelek nem pusztán az eltelt évtizedeket jelölik, hanem egy-egy életmű elismerését: a gyógyításban, a betegellátásban, a kutatásban, az oktatásban és a közösség szolgálataiban végzett sokéves, értékteljes munkát.

Ugyanilyen örömmel köszöntöm az évfolyamtalálkozóra érkező volt hallgatóinkat is. Az Alma Mater erejét nem csupán az épületek, előadók és klinikák adják, hanem azok az emberek, akik tudást, szakmai kultúrát és közösséget teremtettek benne. Biztos vagyok abban, hogy az Önök szívében ma is helye van a pécsi Általános Orvostudományi Karnak, az egykori évfolyamtársaknak, tanároknak, klinikáknak, előadóknak és mindazoknak az élményeknek, amelyekből életre szóló barátságok, szakmai kapcsolatok és emberi példák születtek. Mi is így tekintünk Önökre: nem csupán végzett hallgatóinkként, hanem közösségünk maradandó tagjaiként.

Számomra különösen megtisztelő, hogy dékánként első alkalommal köszönhetem Önöket. Új vezetői ciklus kezdődött a kar életében, amelynek legfontosabb feladata a folytonosság és a megújulás egyensúlyának megteremtése. Úgy kívánjuk továbbépíteni a pécsi orvostudományt, hogy közben hűek maradjunk azokhoz az értékekhez, amelyeket elődeinktől, tanárainktól és az itt végzett generációktól örököltünk: a tudáshoz, a felelős gondolkodáshoz és az emberséghez. A következő években olyan korszerű, kompetenciaalapú orvos- és fogorvosképzés erősítésén dolgozunk, amelyben a magas szintű elméleti tudás, a biztos klinikai ítélőképesség, a tudományos kíváncsiság és az emberközpontú gyógyítás egymást erősítik. A campus, az oktatási és készségfejlesztési terek, a klinikai gyakorlóhelyek, valamint a tudományos műhelyek fejlesztése mind azt a célt szolgálja, hogy a pécsi orvos- és fogorvosképzés méltó legyen múltjához, és nemzetközileg is látható, hiteles választ adjon a jövő kihívásaira.

Az Orvos- és Fogorvosnapok ünnepe mindenekelőtt Önökről szól: azokról, akik munkájukkal, tudásukkal, tartásukkal és emberségükkel öregbítették a pécsi orvosképzés, a fogorvosképzés és az orvostudomány hírnevét. Alma Materként büszkék vagyunk Önökre, és hálásak vagyunk azért az örökségért, amelyet a mai és a jövőbeli hallgatók számára továbbadhatunk. Egykori hallgatóink nem csupán múltunk tanúi, hanem jelenünk és jövőnk fontos partnerei is: szakmai példájukkal, tapasztalatukkal és kötődésükkel ma is erősítik a pécsi orvostudomány közösségét. Kérem, érezzék otthon magukat közöttünk, találkozzanak újra egymással és velünk, és térjenek vissza hozzánk időről időre: a pécsi orvostudomány kapuja mindig nyitva áll Önök előtt.

Dr. Komócsi András, dékán

Felelős szerkesztő: Bogár Lajos

Szerkesztők: Ábrahám Hajnalka, Barthó Loránd, Bátor Judit, Hollósy Tibor, Kozári Adrienne, Ludány Andrea, Molnár Béla, Szabolcsi Csilla ■ Technikai szerkesztő: Hrabovszki Kitti ■ Tördelő szerkesztő: Czulák Szilvia

PTE Általános Orvostudományi Kar Sajtóirodája, 7624 Pécs, Szigeti út 12. ■ Tel.: 72/536-000/38502 ■ E-mail: hirmondo@aok.pte.hu
Nyomtatva a PTE Nyomdája HU ISSN 1586-1031 ■ Elektronikus publikáció: www.aok.pte.hu/hirmondo HU ISSN 1586-1295

Aranydiplomások

(1976-ban végzetek)

Damásdi Miklósné Dr. Cseke Borbála	Dr. Gál Mária Erika	Dr. Karácsony Erzsébet	Dr. Rózsa András
Dr. Bali Ildikó	Dr. Galamb Miklós	Dr. Karádi Zsuzsanna	Dr. Schnell József
Dr. Bálint Mária	Dr. Görcs Mária posztumusz	Dr. Kása Ágnes	Dr. Simor Tamás
Dr. Bálint Péter	Dr. Gujás Erika	Dr. Kertész Péter	Dr. Somorjai László
Dr. Baranyai Zsuzsanna (Darányi Béláné)	Dr. Györke Zsuzsanna	Dr. Korcsmár József	Dr. Szabó Klára Mária
Dr. Bárdos Éva	Dr. Hahn Katalin	Dr. Kovács Edit Marianna	Dr. Szakonyi Éva
Dr. Bartalos László István	Dr. Halász Ferenc	Dr. Lőrincz Piroska Judit	Dr. Szalai Mária
Dr. Batka Jenő	Dr. Hamar Sándor	Dr. Magos Mária	Dr. Szalay István
Dr. Beck Mária	Dr. Hamarné Dr. Németh Mária Magdolna	Dr. Málly Judit	Dr. Szava Éva Zsuzsanna
Dr. Bender Zsuzsanna	Dr. Haszon Irma Ibolya	Dr. Mammel Andrea	Dr. Szijártó Zoltán Róbert
Dr. Csepregi Gyula	Dr. Heim Tamás László	Dr. Markocsányi Ferenc János	Dr. Tamás Péter István
Dr. Dénes László	Dr. Heimné Dr. Takács Ibolya Margit	Dr. Matán Ágnes	Dr. Torbó Márta Judit
Dr. Dési Éva	Dr. Hollósiné Dr. Hellényi Éva Erzsébet	Dr. Máté József Róbert	Dr. Torondy Márta
Dr. Egri József	Dr. Horváth Ilona Gyöngyi	Dr. Meggyessy Gabriella	Dr. Török Árpád Lászlóné Dr. Kelemen Éva
Dr. Endersz Frigyes	Dr. Horváth Zsuzsanna	Dr. Nagy Márta Mária	Dr. Török Ilona
Dr. Enderszné Dr. Erdész Mária	Dr. Illényi László Béla	Dr. Nagyné Dr. Kajdel Edit Ibolya	Dr. Turi Tibor József
Dr. Fraknói Rita	Dr. Jáger Edit	Dr. Papp Gábor	Dr. Varga István
Dr. Fűkő Erzsébet	Dr. Józsan-Jilling Mihály	Dr. Peresa Magdolna	Dr. Varga Pál Ibolya
Dr. Gajári Irén	Dr. Káplár Lajos	Dr. Pórszász János	Dr. Várvi Zoltán Jenő
		Dr. Puskás Tamás	Dr. Veszprémi Béla
			Dr. Zsigmond Péter

Gyémántdiplomások

(1966-ban végzetek)

Dr. Aszmann Anna	Dr. Dörömbözy Judit	Dr. Hegedüs Éva Piroska	Dr. Pataki István
Dr. Bajusz Viktor Elemér	Dr. Dulánszky Mária	Dr. Hegedüs Mihály	Dr. Roszbor József
Dr. Bellyei Árpád	Dr. Fejes Magdolna	Dr. Kosztolányi György	Dr. Schmidt Gabriella
Dr. Berényi Üveges Ildikó	Dr. Ferenczy Mihály Ferenc	Dr. Lomb Dénes	Dr. Soltész Gyula
Dr. Czérna Margit, Dr. Lomb Dénesné	Dr. Gimesi Mihály	Dr. Ludány Andrea	Dr. Soroncz Mária Márta
Dr. Csángó Péter András	Dr. Hajdu Gábor	Dr. Mammel Ede	Dr. Szabó István
Dr. Csongrády Emőke	Dr. Hauzeur Mária	Dr. Marosi Irén	Dr. Szabó Tamás
		Dr. Paczolay Ilona	

Vasdiplomások

(1961-ben végzetek)

Dr. Cselényi Ferenc	Dr. Mézes Miklós	Dr. Tóth Gyula	Dr. Vogt Ferenc
Dr. Faust Erzsébet	Dr. Pékó Teréz	Dr. Tóth Imre	Kárpáti János Józsefné Dr. Fűrész Erzsébet
Dr. Gyánó Béla	Dr. Sétáló György	Dr. Ürmösi János	
Dr. Hevesi Gusztáv	Dr. Tima Lajos	Dr. Vajda Károly posztumusz	

Rubindiplomások

(1956-ban végzetek)

Dr. Donhoffer Ágnes	Dr. Farbak Iván	Dr. Than Ede
---------------------	-----------------	--------------

Gránitdiplomás

(1951-ben végzett)

Dr. Csete Béla

A Pro Facultate Medicinae idei kitüntetettjei

ARANY fokozat

*Az arany fokozattal kitüntetett méltatása
a lapunk következő, november-decemberi számában olvasható.*

EZÜST fokozat

DR. ERHARDT ÉVA egyetemi docens,
Gyermekgyógyászati Klinika

Dr. Erhardt Éva egyetemi docens a Pécsi Orvostudományi Egyetem (POTE) általános orvosi karon 1992-ben szerzett diplomát, majd ezután a PTE Gyermekgyógyászati Klinikán kezdte orvosi munkáját, ahol a mai napig is dolgozik. Csecsemő- és gyermekgyógyászatból 1996-ban, endokrinológiából 2002-ben tett szakvizsgát, valamint diabetológiai és obezitológiai licenc vizsgákkal rendelkezik. 2009 óta a PTE Gyermekgyógyászati Klinika „Dr. Mestyán Gyula, Bel-Endokrin-Diabetesz” osztály vezetője. 2019-től a Nemzeti Népegészségügyi Központ (NNK) csecsemő- és gyermekgyógyászat területi szakfelügyelői feladatait is elvégzi.

Pályafutása során nemcsak a gyógyításban, hanem a kutatásban is jelentős eredményeket ért el, elsősorban a gyermekkori elhízás genetikai hátterével és következményeivel, valamint más endokrinológiai témákkal foglalkozott. Több hazai és európai projektben volt résztvevő kutató. 2008-ban PhD-fokozatot szerzett, 2016-ban pedig habilitált. Öt könyvfejezetet, 89 eredeti tanulmányt és számos idézhető absztraktot publikált (impakt faktora 90,924, hivatkozásainak a száma 3677, Hirsch-indexe 17). Az elmúlt évtizedekben több magyar és nemzetközi kongresszus szervezőbizottságának volt tagja, illetve vezetője.

Az egyetem graduális és posztgraduális képzésben évtizedek óta részt vesz magyar és angol nyelven. Eddig 17 államvizsga-dolgozat konzulense volt, és 15 TDK-hallgató felkészítésében vett részt. 2017 óta a PTE ÁOK Tudományos Diákköri Tanácsának oktatói tagja, számos házi- és két Országos Tudományos Diákköri Konferencia szervezőbizottságában dolgozott. Három egyéni PhD-hallgató felkészítését végzi, valamint PhD-tézisek bírálója és rendszeresen PhD-védések bizottsági tagja a PTE-n és a Semmelweis Egyetemen is. Több hazai és nemzetközi társaság tagja, 1993 óta részt vesz az Európai Gyermekkori Elhízás Csoport (ECOG) munkájában. Az ECOG alelnöke volt 2010-2013 között, 2013-2016 között az ECOG tudományos tanácsadója, 2022-ig pedig vezetőségi tagja.

DR. GOJÁK ILONA klinikai főorvos,
Szívgyógyászati Klinika

Dr. Gojác Ilona 1986-ban végzett a Pécsi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán. Klinikai karrierjét a PTE I. sz. Belgyógyászati Klinikán kezdte. 2000-től dolgozik a Szívgyógyászati Klinikán, melynek alapító tagja. Szakvizsgázott belgyógyászatból, kardiológiából és az egészségbiztosítás szakorvosa címet is megszerezte.

Jelenleg a kardiológiai osztály kardiológus főorvosa. Mindennapi feladatait igen magas színvonalon és kiemelkedő munkabírást tanúsítva látja el. Állandó kardiológiai (echokardiológiai) konzíliumot ad a klinika valamennyi osztályának, munkacsoportjának, valamint a Klinikai Központ minden gyógyító egysége részére. A klinikán működő TAVI-csoport (transzkatóéteres aortabílytű-beültetés) kardiológus tagja, kiemelkedő echokardiográfiás képzettségével segíti a TAVI-program sikeres lebonyolítását. Kiváló orvos-szakmai munkáját 2004-ben a Baranya Megyei Közegyűlés „Egészségügyi Díj” kitüntetéssel jutalmazta.

A graduális és posztgraduális oktatásban is kiemelkedő teljesítményt nyújt, vezető szerepe van abban, hogy a Klinikai Központba jól képzett kardiológiai és angiológiai szakasszisztensek kerülnek. A három évtizedes gyógyító, oktató munkája és a klinikán végzett két évtizedes tevékenysége példamutató, amellyel jelentős mértékben hozzájárul a Szívgyógyászati Klinika és a Klinikai Központ jó hírűvének öregbítéséhez és fejlődésének biztosításához.

DR. MEZŐSI EMESE egyetemi tanár,
I. sz. Belgyógyászati Klinika

Dr. Mezősi Emese egyetemi tanár 1986-ban szerzett általános orvosi diplomát a Debreceni Orvostudományi Egyetemen. 1991-ben belgyógyászatból, 1996-ban endokrinológiából szakvizsgázott. 2000-2002 között tudományos ösztöndíjként az USA-ban (Center for Biologic Nanotechnology, University of Michigan, Ann Arbor) dolgozott. PhD-értekezését 2002-ben védte meg.

2004-ben került a PTE I. sz. Belgyógyászati Klinikájára, s azóta vezeti a klinika Endokrinológiai Osztályát. 2009-ben habilitált, 2015-ben egyetemi tanári kinevezést kapott. MTA doktori értekezését 2020-ban védte meg. 2007-2022 között majd 2024-től a klinika általános igazgató-helyettese. Kiváló, áldozatos munkájának köszönhetően az intézmény endokrinológiai profilját nemzetközi szintre fejlesztette fel.

Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja, vezetőségi tagja, illetve vezetője. 2006 óta választott tagja a PTE ÁOK Kari Tanácsának, 2013-2015 és 2021-2023 között pedig a PTE Szenátusának. Oktatási tevékenysége is kiemelkedő, a belgyógyászatban belül az endokrinológia és anyagcsere-betegségek kötelező tantárgy felelőse, a posztgraduális képzésben a Belgyógyászati Grémium tagja és az Endokrinológia és Anyagcsere Grémium vezetője. Rendszeresen szakvizsgáztat belgyógyászatból és endokrinológiából. Több szakmai és állami kitüntetés birtokosa, melyek közül kiemelendő a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, melyben 2023-ban részesült.

BRONZ fokozat

DR. NAUMOV ISTVÁN SÁNDOR klinikai főorvos,
I. sz. Belgyógyászati Klinika

Dr. Naumov István Sándor a PTE KK Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika főorvosa. 1986-ban szerzett általános orvosi diplomát a Pécsi Orvostudományi Egyetemen. Folyamatosan képezve magát, sebészet, traumatológia, kézsebészet szakorvosi képesítéssel rendelkezik. Kitartó tanulmányai eredményeként, 2013-ban átvehette az Európai Kézsebész diplomáját is. 1993-tól dolgozik a Traumatológiai és Kézsebészeti Klinikán. Több mint 14 évig a klinikán osztályvezetői feladatokat látott el, majd 2014-2019 között a klinika orvosszakmai igazgatóhelyettese is. Több hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja és többnek vezetőségében tevékenykedik évek óta.

A graduális és postgraduális oktatásban aktívan részt vállal. A hallgatói visszajelzések szerint az előadásai kiváló színvonalúak. Rendszeresen szerepel különböző szakmai rendezvényeken. Oktatói feladatok mellett az orvosi, gyógyító tevékenység prioritást élvez a napi feladatok elvégzése során.

A klinika osztályain, ambulanciáján végez szakorvosi betegellátást, konzulensi feladatokat és rezidensoktatást is. Specialitásként több évtizede a medence- és az acetabulumtörések, a politraumatizált betegek akut és elektív, rekonstruktív ellátása tartozik a feladatai közé. Traumatológiai és ortopéd indikációval protetikai műtétet, továbbá protézisrevíziók és protézisek körüli töréseket lát el. Évente 250-300 traumatológiai, ortopédiai, rekonstrukciós, septicus és kézsebészeti műtét köthető a nevéhez. A traumatológiai betegek áldozatkész gyógyításában és az oktatás területén magas színvonalú munkát végez. Szakmai és emberi értékei kimagaslóak.

DR. OLASZ KATALIN egyetemi adjunktus,
Immunológiai és Biotechnológiai Intézet

Dr. Olasz Katalin egyetemi adjunktus 2004 óta végez kiemelkedő szakmai tevékenységet az Immunológiai és Biotechnológiai Intézetben. Egyetemi pályafutását tudományos diákköri hallgatóként kezdte, majd doktori (PhD) képzés keretében folytatta. PhD-fokozatát 2012-ben szerezte meg „Fiziológias és patológias autoimmun modellek összehasonlító vizsgálata” című értekezésével.

Oktatói munkássága példaértékű: több kötelező és választható tantárgy oktatásában vesz részt magyar, angol és német nyelven. Elhivatottsággal, magas szakmai színvonalon és hallgatóközpontú szemlélettel végzi oktatói tevékenységét, jelentősen hozzájárulva a képzés minőségének fenntartásához és fejlesztéséhez. Emellett aktívan részt vesz az oktatásszervezési feladatokban, támogatva az intézeti és kari működés hatékonyságát.

Tudományos kutatómunkája az autoimmun folyamatok vizsgálatára irányul, különös tekintettel a rheumatoid arthritis patomechanizmusának feltárására és terápiás lehetőségeinek vizsgálatára. Legújabb kutatásai a mikrobiom szerepének és az emberi szervezetre gyakorolt hatásainak elemzésére fókuszálnak. Tudományos tevékenysége

mellett elkötelezetten részt vesz az utánpótlás-nevelésben TDK- és PhD-hallgatók témavezetőjeként, valamint rendszeresen tart magas színvonalú tudományos ismeretterjesztő előadásokat. Szakmai elhivatottsága, példamutató magatartása és közösségépítő tevékenysége révén jelentős mértékben hozzájárul karunk szakmai fejlődéséhez, valamint hazai és nemzetközi elismertségének erősítéséhez.

DR. TÓVÁRINÉ TÉCZELY MARIANNA műtősnő,
PTE KK Gyermekgyógyászati Klinika

Dr. Tóváriné Teczely Marianna műtősnő több mint négy évtizede elkötelezett és meghatározó szereplője az egészségügynek. 1983 óta dolgozik a pályán, 1988 óta műtősnőként, 2010 óta pedig az egyetem megbecsült munkatársa. Több mint másfél évtizede a Manuális Tanszék műtőjének szakmai munkáját irányítja és szervezi kiemelkedő színvonalon.

Kimagasló szakmai tudása, rendkívüli tapasztalata és példamutató szervezőkészsége révén magas szinten működő, összetartó műtői közösséget hozott létre. Munkáját kivételes teherbírás, felelősségtudat és elhivatottság jellemzi, amelynek köszönhetően a Gyermekgyógyászati Klinika műtői a nehézségek ellenére is folyamatosan magas szakmai színvonalon működnek.

Hivatásszeretete, embersége és szakmai alázata révén biztos támaszt jelent a szakdolgozók és az orvoskollégák számára. Személye garanciát jelent a minőségi betegellátásra és a szakmai értékek megőrzésére.

Két évtizedet meghaladóan a Magyar Műtősszisztenszi Társulás Etikai Bizottságának elnökeként aktívan formálja a hazai műtősnők szakmai és etikai működését. Elkötelezetten részt vett számos országos szakmai protokoll kidolgozásában, ezzel is hozzájárulva a hazai egészségügyi ellátás fejlődéséhez. Példaértékű pályafutása, szakmai kiválósága és közösségépítő tevékenysége elismerésre méltó.

SOLTÉSZ ÁGNES osztályvezető,
PTE KK Neurológiai Klinika

Soltész Ágnes 1988-tól dolgozik a Neurológiai Klinikán, kezdetben ápolóként, majd később a Stroke II osztály diplomás osztályvezető ápolójaként. Betegek, hozzátartozók iránti tisztelete, türelme, empátiája mindig is hatással volt a napi betegellátásra.

Az oktatás iránti elkötelezettségét mutatja, hogy aktívan részt vesz ápolótanulók, hallgatók gyakorlati oktatásában, pályakezdő ápolók mentorálásában. A szakdolgozóknak szervezett, szabadon választható pontszerző továbbképzéseken több alkalommal vett részt előadóként. Munkatársait mindig támogatja, ösztönzi. Hivatástudata, széleskörű szakmai tudása, igényessége, betegekkal, munkatársakkal, tanulókkal való kapcsolata példaként szolgálhat. Több évtizedes munkája, emberi tulajdonsága elismerésül méltón érdemli meg a kitüntetést.

Dékáni Dicséret

Bogdán Attila diplomás ápoló

Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika

Bogdán Attila tanulmányait a Janus Pannonius Egészségügyi Szakközépiskolában kezdte és általános ápolóként, asszisztensként végzett 1992-ben. A Pszichiátriai Klinikán helyezkedett el, 2008-ban diplomás ápolói képzettséget szerzett. Sokáig a mentális egészség kérdése volt a fő érdeklődési területe, 2013-ban lett pszichiátriai szakápoló. Gyorsan elsajátította a reumatológiai és az immunológiai megbetegedések ápolói tudnivalóit. Dinamikus, határozott személyisége a betegekkel mindvégig türelmesen, empatikusan bánik. Gyakorlati oktatásvezetőként az ápoló tanulók mentora, valódi oktatói beállítottságú. A Magyar Reumatológiai Szakdolgozók Egyesületének konferenciáin több ízben képviselte a klinikát.

Bonyár Boglárka orvosírnok

Szívgyógyászati Klinika

2003 óta dolgozik a Szívgyógyászati Klinikán, a klinika frontvonalában, a recepción teljesít szolgálatot. Kommunikációja, diszkréciója és munkához való hozzáállása pozitív képet ad a klinikára belépő betegek és kísérőik számára. Munkáját nagy szaktudással, alázattal és kedvességgel, mások iránti tisztelettel, magas színvonalon végzi. Fontos számára a betegek kifogástalan ellátása és elégedettsége, kiváló szaktudással és egyéniséggel rendelkezik.

Bögnerné Kántor Ágnes sürgősségi szakápoló

Sürgősségi Klinika

Bögnerné Kántor Ágnes 1987 óta elkötelezetten szolgálja a betegeket. Dolgozott a Pécsi Tüdőgyógyintézetben, a Fertőző Osztályon, a Baldauf Gusztáv Evangélikus Szeretetotthonban valamint a PTE Immunológiai és Reumatológiai Klinikáján majd a Traumatológiai Klinikán. 2015 óta a Sürgősségi Klinika szakdolgozója. Az általános ápolói és szakápolói képe-sítések megszerzését követően sürgősségi szakápolói, majd kardiológiai és angiológiai asszisztensi végzettséget szerzett. Tudását folyamatosan fejleszti, munkáját magas szintű szakmai felkészültség, precizitás és felelősségtudat jellemzi. Betegellátó tevékenysége során figyelmet fordít arra, hogy a betegek ne csupán szakszerű ellátásban, hanem emberi támogatásban is részesüljenek. Hivatását valódi elköteleződéssel végzi, kollégái felé mindig támogató, együttműködő és segítőkész magatartást tanúsít.

Dr. Buzás Péter intézetigazgató-helyettes

Élettani Intézet

Buzás Péter 2006-ban Ausztráliából hazatérve csatlakozott az Élettani Intézethez a németnyelvű képzés erősítése céljából. Elkötelezett híve az élettani oktatás folyamatos fejlesztésének magyar, angol és német nyelven, mely szerepet 2019-től igazgatóhelyettesként teljesít. A Kurrikulum Bizottság tagjaként hozzájárul az oktatás színvonalának emeléséhez. Csoportvezetőként a tudományos életben is fontos szerepet tölt be. Fő kutatási területe az egyik legfontosabb érzékszervünk, a látás, mely témában állatokkal és humán vizsgálatokkal is foglalkozik. Közösségünk aktív, sportos tagja, számos csa-

patépitő program kezdeményezője. Mindemellett az utánpótlás-nevelés területén is aktív. Részletekbe menő alapossága, kiegyensúlyozottsága, segítőkészsége és a közösségért végzett, elkötelezett munkája révén méltán népszerű kollégái körében.

Dr. Cholnoky Eszter szakorvos

Orvosi Képző Klinika

Dr. Cholnoky Eszter 1987-ben diplomázott és megkezdte a szakképzését a Radiológiai Klinikán, ahol 1990-ig dolgozott. 2002-től a Gyermekgyógyászati Klinika Röntgen Részlegében folytatta radiológiai szakképzését, 2005-ben szakvizsgát szerzett. 2008-tól mostanáig az Orvosi Képző Klinika radiológus szakorvosa, aki 2017-ben ráépített szakvizsgát szerzett gyermekradiológiából. 2008-tól kezdődően az ÁOK IV. éves magyar hallgatók egyik csoportjának gyakorlati oktatója a „Klinikai Radiológia” tantárgy keretében. Részt vesz a szakvizsgára készülő radiológus rezidensek gyakorlati képzésében, és egy-egy rezidens tutora a szakgyakorlati idő alatt. Tudása, tapasztalata jelenleg a felnőtt- és a gyermekröntgen és -ultrahang-ellátásban hasznosul. Nagy teherbírású, munkájában alapos és megfontolt, gyakorlott szakember, akire a mindennapi betegellátásban és az oktatási tevékenységben számíthat a klinika és munkatársai egyaránt.

Czulák Szilvia nyomdai munkatárs

Oktatástechnikai és Szolgáltatási Osztály

Munkáját kiemelkedő szakmai igényességgel és pontossággal végzi. A nyomdai munkák grafikai előkészítésében és a kiadványszerkesztésben magas színvonalú teljesítményt nyújt, miközben az oktatási feladatokhoz kapcsolódó képanyagok és illusztrációk feldolgozását, elektronikus szerkesztését is megbízhatóan látja el. Tevékenysége jelentősen hozzájárul a kar oktatási és adminisztratív folyamatainak hatékony működéséhez.

Dr. Hanyecz Anita Katalin klinikaigazgató-helyettes

Bőr-, Nemikórtani és Onkodermatológiai Klinika

Dr. Hanyecz Anita a Bőr-, Nemikórtani és Onkodermatológiai Klinika igazgatóhelyettese és adjunktusa. A fekvőbeteg osztály szakmai vezetését és felügyeletét látja el. Emellett immuno-allergológiai járóbeteg-szakrendelést ad. Szakorvosi munkája mellett kiemelkedő szerepe van az orvostanhallgatók, magyar, angol és német nyelvű oktatásában. A posztgraduális képzés beosztását, szervezését végzi évek óta. Több hazai képzésen és kongresszuson vett részt előadóként. Szerzője, és társszerzője több tudományos közleménynek.

Horváth Tímea ápoló

Neurológiai Klinika

Horváth Tímea 2003 óta dolgozik a Neurológiai Klinikán ápolóként. Munkáját mindig nagy odaadással, precízen végzi. Kiváló szervezőkészsége miatt 2024 óta osztályvezető-helyettesi feladatokat lát el. Magas szintű szakmai tudása, elhivatottsága miatt pályakezdő ápolók kiváló mentora. A szakképzésben résztvevő tanulók gyakorlati oktatását magas színvonalon végzi. Kollégáival, betegekkel, hozzátartozók-

kal, tanulókkal való kiváló kapcsolata állandóan pozitív hatású a betegellátásra.

Dr. Jancsó Gábor klinikaigazgató egyetemi tanár

Érsebészeti Klinika

Dr. Jancsó Gábor professzor általános sebészetből, érsebészetből, majd sportorvostanból tett szakvizsgát. Oktatói és gyógyító tevékenységét 2001-ben kezdte a PTE ÁOK Sebészeti Oktató és Kutató Intézetben. 2004–2009 között a Baranyai Megyei Kórház, a PTE Sebészeti Tanszékének adjunktusaként dolgozott. 2012-ben intézetvezetői munkakörben tért vissza a Sebészeti Oktató és Kutató Intézetbe. 2020 óta a PTE Klinikai Központ Érsebészeti Klinikájának igazgatója. Az Érsebészeti Szak grémiumvezetője, továbbá a karunk Záróvizsga Bizottságában és a Nemzeti Vizsgabizottságban elnöki feladatokat lát el, mindezek mellett Baranya vármegye területi érsebészeti szakfelügyelője. A magyar, angol és német nyelvű orvosképzésében egyaránt részt vesz, elméleti és gyakorlati oktatóként. TDK- és államvizsga-konzulensként tevékenykedik, a Demonstrátori Diákkörben mentori tevékenységet végez, rendszeres szervezője posztgraduális továbbképző kurzusoknak. Több évtizedes magas színvonalú oktató, kutató és gyógyító munkássága, szakmai vezetői tevékenysége, valamint a hazai érsebészeti utánpótlás-neveléshez való jelentős hozzájárulása alapján érdemes az elismerésre.

Dr. Kereskai László főorvos

Patológiai Intézet

Dr. Kereskai László 35 éve a PTE KK Patológiai Intézet munkatársa, a hematopatológiai és neuropatológiai diagnosztika kiemelkedő szakembere. Hematopatológiai munkájával Tolna, Somogy, Zala és Veszprém vármegyék ellátását is támogatja, a szegedi egyetemi centrumból is érkeznek hozzá gyermek-hematológiai minták. Neuropatológusként az idegsebészeti csoport oszlopos tagja, a Neuroonko-teamek állandó résztvevője. Hematopatológiai tevékenységét éveken keresztül rendszeresen Svédországban, az Örebro-i Egyetemen is megismerhették. A patológus és hematológus szakvizsgaképzésben pécsi és vidéki kollégákat egyaránt képez, az elmúlt években nagyszámú közös kutatásban vett részt patológusként, kiemelten támogatva a Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézetet.

Dr. Kocsis Béla János egyetemi docens

Orvosi Mikrobiológiai Intézet

Dr. Kocsis Béla 1969-ben kapott általános orvosi diplomát a POTE-n, 1972-ben orvosi laboratóriumi vizsgálatokból szakvizsgázott. 2000-ben orvosi mikrobiológiai szakvizsgát tett. Az MTA orvostudományok kandidátusa, az Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet egyetemi docense. Diagnosztikus és konzultatív munkát végez évtizedek óta az intézet Rutin Mikrobiológiai Diagnosztikus Laboratóriumában. Fő területei a bélflóra Gram-negatív baktériumainak analízise: endotoxinjainak és külső membránfehérjéinek szerkezeti vizsgálata, valamint e molekulák bioszintézisének a nyomon követése, a bélflóra helyreállítása széklet-transzplantációval. Rengetegszer ő kapta a Legjobb Előadói Díjat, de a Legjobb Gyakorlatvezetőnek is évek óta megválasztják. Nevéhez fűződik a Gram-negatív baktériumok külső membránkomponensek: lipopoliszacharidok, fehérjék szerkezete,

bioszintézise, beépítésük liposzomába, antimikrobás hatás kimutatása dilúciós és bioautografiás teszttel. Arany Katedra Díjas oktatóként rendkívül népszerű hallgatói körében.

Kohutné Fajcsi Anita igazgatási ügyintéző

Nemzetközi Oktatási Központ

Kohutné Fajcsi Anita több mint 37 éve végez kiemelkedően lelkiismeretes és magas színvonalú munkát a Pécsi Tudományegyetemen, ebből több mint 12 éve az ÁOK Nemzetközi Oktatási Központjának meghatározó munkatársa. Pénzügyi, humánerőforrás-szervezési és adminisztratív feladatok széles körét kiemelkedő szakmai felkészültséggel és megbízhatósággal látja el. Feladatait minden esetben nagyfokú alapossgággal, precizitással és felelősségtudattal végzi. Példaértékű elhivatottság, lelkiismeretesség és magas szintű szakmai igényesség jellemzi. Kollégáival való együttműködése konstruktív és segítőkész, személyes hozzáállása jelentős mértékben hozzájárul a Nemzetközi Oktatási Központ stabil és eredményes működéséhez, valamint a közösség pozitív munkahelyi légkörének fenntartásához.

Kovács Tiborné aneszteziológiai szakasszisztens

Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet

1988-ban szerzett általános ápoló és asszisztens végzettséget, majd 1989-ben szülésznői, 1995-ben aneszteziológiai asszisztens képesítést. Pályafutását nőgyógyászati területen töltötte, ápolóként, szülésznőként és műtősnőként is dolgozott. 1991-től dolgozott aneszteziológiai szakasszisztensként a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikán, 2007-től az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet munkatársa. Munkáját lelkiismeretesen, pontosan és nagy szakmai odafigyeléssel végzi. Feladatait megbízhatóan látja el, a betegekkel és munkatársaival jó kapcsolatot ápol.

Dr. Kuzsner József György szakorvos

Ortopédiai Klinika

Dr. Kuzsner József György az Ortopédiai Klinika osztályvezetőjeként kimagasló betegellátó tevékenységet végez. A tumor- és vállsebészeti munkája széleskörű szakmai tudáson alapul. Ezen kívül behívós ügyeletesként a sürgősségi betegellátásban fontos szerepet tölt be. Szorgalma, precizitása, megbízhatósága, a szakmai iránti folyamatos odaadása és alázata példaértékű. Proaktív szakmai hozzáállása és emberi tulajdonságai érdemessé teszik a Dékáni Dicséretre.

László Beáta részlegvezető asszisztens

Fül-, Orr-, Gégészeti és Fej-, Nyaksebészeti Klinika

László Beáta 1999 óta a PTE munkatársa, munkáját nagyfokú empátiával, türelemmel és megbízhatósággal végzi. Mindennapi tevékenysége során különös figyelmet fordít a betegek biztonságára. Munkatársaival együttműködően, segítőkészen dolgozik, mindig számíthatunk rá a legnagyobb odafigyelést igénylő helyzetekben is. A graduális oktatás szervezésében, a gyakorlatok eszközellátásában és azok folyamatos kontrollálásában kiemelkedő szerepet játszik. A járóbeteg-ellátás hatékony működtetése, az ambuláns betegforgalom irányításának megszervezésében végzett áldozatos, magas szintű munkája, a graduális és posztgraduális oktatáshoz nyújtott nélkülözhetetlen segítsége miatt Dékáni Dicséretben részesülhet.

Lehőcz Zoltán ápolásszakmai klinikaigazgató-helyettes
Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika

Lehőcz Zoltán 2001-ben szerzett diplomás ápolói végzettséget, szakmai továbbképzések elvégzésével biztosította tudásának legmagasabb szintű naprakészségét. A PTE KK Traumatológiai és Kézsebészeti Klinikán 2005 óta dolgozik. Pályafutását osztályos ápolóként kezdte, majd a szakambulancián látott el asszisztensi feladatokat, nélkülözhetetlen szerepet vállalt a baleseti akut ellátás ügyeleti tevékenységében. 2015-től osztályvezető ápoló, 2021 óta pedig a klinika ápolásszakmai igazgatóhelyetteseként irányítja a szakdolgozókat. Magas szinten szervezi, koordinálja, valamint fejleszti a klinikára érkező egészségügyi szakmát tanulók, ápolóhallgatók és orvostanhallgatók gyakorlati képzésének infrastrukturális és szakmai feltételeit. Mentorként és oktatóként személyesen is részt vesz a jövő egészségügyi szakembereinek képzésében. Munkáját rendkívüli megbízhatóság, kiemelkedő szervezőkészség és hatalmas munkabírási jellemzi.

Lőrinczné Kiss Erzsébet aneszteziológiai szakasszisztens
Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet

1990-ben általános ápolói és általános asszisztensi képesítést szerzett. 1995-ben felnőtt szakápolóként kezdte meg egészségügyi pályafutását, 1990-től 6 éven keresztül a Honvédkórház Traumatológiai Osztályán dolgozott, majd 1996-ban az Idegsebészeti Klinikán kezdte meg aneszteziológiai szakasszisztensi tevékenységét. 2010 óta erősíti az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet kollektíváját. Több mint három évtizedes szakmai tapasztalattal rendelkezik, munkáját mindig lelkiismeretesen, pontosan és nagy odafigyeléssel végzi. Elkötelezett és áldozatos szakmai munkájával jelentősen hozzájárult az intézet mindennapi betegellátó tevékenységéhez.

Mészáros Viktória ápolásszakmai intézetigazgató-helyettes

Immunológiai és Biotechnológiai Intézet

2006-ban kezdte a munkáját az intézetben orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikusként, majd 2014-ben klinikai laboratóriumi kutató MSc diplomát szerzett. Az elmúlt évek során szakmai pályáját következetesen építve haladt előre, napjainkra az immunológiai laboratóriumi technikák kiváló ismerőjévé vált és aktív szerepet vállalt az új módszerek bevezetésében. Ápolásszakmai igazgatóhelyettesi és vezető analitikusi feladatokat lát el, munkája során a laboratóriumi tevékenységek mellett jelentős tapasztalatot szerzett a finanszírozás, az igazgatás, a humánpolitika és a minőségirányítás területén is. 2022-ben a Magyar Orvosi Laboratóriumi Szakdolgozók Kongresszusán poszterbemutatóval vett részt, továbbá aktívan bekapcsolódik az intézet tudományos munkájába.

Mézner Mónika aneszteziológiai szakasszisztens

Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet

Szakmai életútját 1995-ben szakápolóként kezdte a PTE KK Kardiológiai Intenzív Osztályán, majd hosszú éveken át intenzív szakápolóként dolgozott a pécsi Honvédkórházban, később pedig a PTE KK Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézetének intenzív osztályán. Pályája során folyamatosan a magas szintű, felelősségteljes és nagy szak-

mai felkészültséget igénylő betegellátás területén tevékenykedett. A fejlődés iránti elkötelezettségét jól mutatja, hogy az általános ápolói és asszisztensi, majd felnőtt szakápolói és intenzív betegellátó szakápolói végzettség megszerzését követően, 2022-ben aneszteziológiai szakasszisztensi képesítést is szerzett. Munkáját folyamatosan a magas fokú szakmai igényesség, megbízhatóság, empátia és segítőkészség jellemzi.

Molnár Adrienne Erzsébet gyógytornász

Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet

2006–2007 között egészségügyi magánszolgáltatónál, majd 2007-től a Hatvani Kórház Egészségügyi Szolgáltató Kft-nél szerzett szakmai tapasztalatokat gyógytornász koordinátorként belgyógyászati, sebészeti neurológiai, traumatológiai, intenzív és a járóbeteg-ellátásban. 2003–2004 között a PTE Neurológiai Klinika intenzív osztályán, majd 2006-ig a Baranya Megyei Kórház belgyógyászati-gastroenterológiai osztályán dolgozott. 2007-től az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet munkatársa. Munkáját nagy szakmai tapasztalattal, precízen és lelkiismeretesen végzi. A betegellátásban megbízható, empátikus és segítőkész hozzáállása kiemelkedő. Szakmai tudásával és elhivatottságával hosszú évek óta hozzájárul az osztály eredményes működéséhez és az oktatáshoz.

Német István klinikai üzemeltetési mérnök

Laboratóriumi Medicina Intézet

Német István 28 éve járul hozzá kiemelkedő elektronikai és informatikai tudásával a PTE működéséhez. Meghatározó szerepet tölt be a mind nagyobb betegellátási területet lefedő Laboratóriumi Medicina Intézet diagnosztikai eszközparkjának tervezésében, kialakításában és folyamatos fenntartásában valamint az informatikai eszközök karbantartásában. Nélkülözhetetlen a telephelyek közötti online kommunikáció illetve a laboratóriumi vizsgálatkérések és -eredmények továbbítása során felmerülő komplex informatikai problémák szakszerű és kreatív megoldásában. Ismereteit bővíti egyetemi képzés keretei között, miközben saját maga is aktívan oktat orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikus szakon. Stabil, higgadt, segítőkész személyisége, valamint kimagasló szakmai felkészültsége az intézet munkatársainak egyöntetű megbecsülését vívta ki.

Pálfiné Schneider Angéla csecsemő- és gyermekápoló

Gyermekegyógyászati Klinika

Pálfiné Schneider Angéla 1986-ban kezdte meg munkáját a Pécsi Gyermekklinika Perinatális Intenzív Centrumában. A gyermekápolás iránti elkötelezettsége azóta is töretlen, teljes szakmai életútját meghatározza. 1995. november 1-től az akkori Baranya Megyei Kerpel-Fronius Ödön Gyermek-kórház Légúti Osztályán folytatta munkáját. 2020 óta PTE KK Gyermekgyógyászati Klinika Pulmonológiai Osztályának munkatársaként végzi feladatait. Munkáját teljes pályafutása során alaposág, türelem és magas szintű szakmaiság jellemzi. Kollégái számára mindig segítőkész, megbízható munkatárs, akire minden helyzetben számítani lehet. Kritikus szituációkban is higgadtan és biztosan helytáll, kiegyensúlyozott tudása a többi szakdolgozóra is pozitív hatással van. Személyében olyan ápolót tisztelhetünk, aki számára mind a mai napig a beteg érdeke és jóléte áll az első helyen.

Papuga Ferenc betegszállító*Szívgyógyászati Klinika*

Papuga Ferenc 2003 óta a Szívgyógyászati Klinika alkalmazottja. Ikonikus tagja a betegkísérők csapatának, vidám természetű, dinamikus, intelligens kommunikációja, lelkiismeretes és szakmailag is egzakt munkája, betegekhez való hozzáállása segítőkész, jelenléte biztonságot sugárzó. Példás munkavégzés jellemzi.

Dr. Pál Tibor professor emeritus*Orvosi Mikrobiológiai Intézet*

Dr. Pál Tibor professzor 1980–2025 között – néhány éves külföldi munkavégzés kivételével – a PTE ÁOK-n dolgozott. Pályafutása során mindvégig elkötelezett volt a graduális és posztgraduális oktatás mellett, amelyet mindig a szívügyének tekintett. Figyelme az oktatás minden területére kiterjedt, beleértve a vizsgáztatás színvonalának emelését is. Az orvosi mikrobiológia szakképzés grémiumvezetője volt.

Dr. Rózsai Barnabás szakorvos*Gyermekegyógyászati Klinika*

Dr. Rózsai Barnabás adjunktus a Gyermekegyógyászati Klinika Intenzív Osztályának vezetője. Szakmai tevékenysége országosan elismert a magyar gyermekgyógyászati intenzív ellátás egyik vezető személyiségének számít. Évtizedek óta rendszeresen részt vesz a magyar és angol nyelvű oktatásban, jelenleg az angol program koordinációs szerepkörében is dolgozik. Tudományos kutatómunkája elsődlegesen az intenzív ellátást igénylő mellkasi folyamatok kérdéskörét érinti, a közeli jövőben habilitációs eljárás megindítását tervezi.

Sasváriné Vargha Gyöngyvér ápolási asszisztens*Szívgyógyászati Klinika*

2000 óta dolgozik a PTE Klinikai Központban. Kedves, nyugodt természetével az elmúlt 20 év során a Kardiológiai Osztály munkatársi közösségét erősíti. Lelelkiismeretessége, hivatástudata, megbízhatósága, példamutató magatartása kivételes kincs napjainkban. A nehéz időszakokban is helyt áll, önmagát nem kímélve bátran néz a kihívások elé. Kivételes empatikus képessége kiemeli a betegápolók közül.

Sólyom Ildikó részlegvezető asszisztens*Szemészeti Klinika*

Sólyom Ildikó 1992-ben az Egészségügyi Szakiskola elvégzésével általános ápoló és asszisztensi végzettséget szerzett. 1997-től a Szemészeti Klinika dolgozója, 2025-től az ambulancia vezető asszisztense. Aktív munkaerő, asszisztensi munkáját kiváló szaktudással, nagy odafigyeléssel, rutinnal végzi. Határozott egyéniség, aki remek szervező képességgel rendelkezik, mellyel hozzájárul az ambulancia folyamatos működéséhez. A csapatának összetartása, jó munkahelyi légkör megteremtése mindig szívügye. Empatikus, a betegek hálával gondolnak rá. A minőségirányítási csoport egyik tagja, aktívan részt vesz a feladatok elvégzésében. A hallgatók oktatásában számíthatunk szakmai, szervezési és gyakorlati tapasztalatára. Példamutató vezető, kollégái mindig támaszkodhatnak rá.

Sós Éva laboratóriumi asszisztens*Transzlációs Medicina Intézet*

Sós Éva 1999-óta dolgozik a PTE-n. 2011-ig a Szívgyógyászati Klinika recepciós, majd 2011 júliusától a Transzláci-

ós Medicina Intézet laboratóriumi asszisztense. Kiemelkedően motivált, önálló és lelkiismeretes munkatárs. Nagyon segítőkész, munkaerkölcs, hivatástudata, felelősségérzete kiváló. Bár fő tevékenységi területe a légzésfunkciós vizsgálatok illetve a Légzésfunkciós Laboratóriumot érintő klinikai vizsgálatok koordinálása, valamint a légzésfunkciós és diffúziós mérések valamint a testösszetétel-mérések kivitelezése, de ezen felül is sokféle feladatkörbe bevonható. Munkájában mindenkor törekszik a konfliktusok barátságos megoldására, a problémák proaktív megelőzésére, a feladatok sikeres kivitelezésére.

Szabó János laboratóriumi technikus*Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet*

Szabó János 1999-ben kezdett a POTE Orvosi Mikrobiológiai Intézetében vegyésztechnikusként. A PTE ÁOK Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet mindennapi működésében már 26 éve vesz részt. Tanulmányai befejezése után, 2000 szeptemberétől az akkor induló gyógyszerészképzés kvantitatív és kvalitatív analitika gyakorlatainak előkészítését végezte 2016-ig. Azóta az orvos- és fogorvostan-hallgatók magyar és idegen nyelvű képzését segíti laboratóriumi technikusként a hallgatói gyakorlatok előkészítésével, bemutatásával, a készletek fenntartásával. Az Orvosi Biológiai Intézet által szervezett hallgatói versenyeknél is számíthattak szakmai tudására és támogatására. A PTE Integrált Egészségügyi Szakszervezet balatoni üdülőjében gyermekora óta segít. Kiegyensúlyozottsága, csendes személyisége, segítőkészsége és a közösségért végzett, elkötelezett munkája révén méltán népszerű kollégái körében is.

Szabó Magdolna orvosírnok*Onkoterápiás Intézet*

Szabó Magdolna 2005 óta az Onkoterápiás Intézet dolgozója, elkötelezetten és példamutatóan végzi orvosírnoki feladatait. A betegekkel és hozzátartozókkal mindig közvetlen, segítőkész. Megbízhatósága és türelme mind a betegek, mind a hozzátartozók számára is biztonságot és kiszámíthatóságot jelent. Kommunikációs készsége, segítőkész hozzáállása és problémamegoldó szemlélete stabilitást ad a közvetlen kollégái számára is. Szabó Magdolna mindennapos munkája is hozzájárul ahhoz, hogy intézményünk hatékonyan, emberközpontúan és magas színvonalon működjön.

Szendelbacherné Dr. T. Kovács Katalin szakorvos*Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika*

A szakma iránti elhivatottságát jelzi, hogy 2009-ben reumatológia, 2012-ben pedig allergológia és klinikai immunológia tárgyakból szakvizsgát tett. Vezető egyénisége lett klinikánkon a reumatológia ultrahang-diagnosztikának, melyből 2017-ben orvosi licensz vizsgát szerzett. Korábban ambulanciavezető szakorvosként tevékenykedett, 2022 óta osztályvezetői megbízást kapott. Szakmai életútjában tavaly a tudományos fokozatszerzés is elérkezett. A klinikán töltött 20 évben mindvégig alázatos, a betegek és a munkatársak felé is rendkívül humánus énjével tűnt ki. Közösségépítő és -fenntartó szemlélettel szervezi és igazgatja környezetét.

Tóth Krisztina Mónika aneszteziológiai szakasszisztens

Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet

1988-ban szerzett általános ápoló és asszisztens végzettséget majd 1991-ben szülésznői, 1993-ban aneszteziológiai asszisztensi képesítést. 1988-tól dolgozott szülésznőként a Terhespatológián majd 1991-től végez aneszteziológiai szakasszisztensi tevékenységet a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika műtőiben, 2007-től az Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet munkatársaként. Immár 38 éve példaértékű szorgalommal és szakmai hozzáértéssel teljesíti a feladatait, kiemelkedő a szakma iránti elhivatottsága, nagyfokú empátiával fordul a betegek felé. Kollégái is maximálisan számíthatnak a segítőkészségére.

Dr. Vajdáné Dr. Tasnádi Emese szakorvos

Idegsebészeti Klinika

Dr. Vajdáné Dr. Tasnádi Emese neurológiából és orvosi rehabilitációból tett szakvizsgát. Szakmai pályafutásának kezdete óta meghatározó és nagyra becsült tagja a Súlyos Agysérültek Rehabilitációs Osztályának, amelynek 2024 óta osztályvezető főorvosa. Kiemelkedő szakmai felkészültséggel, elhivatottsággal és emberséggel végzi gyógyító munkáját. A betegellátás mellett hosszú évek óta aktívan részt vesz a magyar nyelvű oktatásban, ahol a hallgatók és fiatal kollégák képzését nagy lelkiismeretességgel és odaadással segíti. Innovatív szemléletével és szakmai kezdeményezéseivel jelentősen hozzájárul klinikánk rehabilitációs tevékenységének fejlődéséhez és korszerűsítéséhez. Az idei évtől a klinika robotambulanciáján folyó rehabilitációs terápiás program kidolgozásában és bevezetésében is meghatározó szerepet vállal.

Vankó Erika diplomás osztályvezető ápoló

I. sz. Belgyógyászati Klinika

Vankó Erika egészségügyi pályafutását a Baranya Megyei Kórház Belgyógyászati Osztályon kezdte, mint részlegve-

zető ápoló. 2005-ben vezető ápoló lett a kórház Sürgősségi Ambulanciáján. 2007-től asszisztensként dolgozott a Gasztroenterológiai, Kardiológiai Szakrendelésen. 2009-től osztályvezető ápolói megbízást kapott a kórház Gasztroenterológiai Osztályán. 2012-től mostanáig részlegvezető ápoló az I. sz. Belgyógyászati Klinika Kardiológiai Osztály Koronária Örzőjében. Emellett 2021 óta a klinika ápolászakmai igazgatóhelyettese segítőtje a JPKT telephelyen. Munkája rendkívül megbízható, kiemelkedő munkabírással és lojalitással rendelkezik. Szakmaisága példaértékű. Évek óta részt vesz a tanulók és hallgatók gyakorlati oktatásában. Rengeteg gyógyító munkája mellett az ápolászakmai igazgatóhelyettes legfőbb támasza.

Zsupánné Horváth Anita titkárságvezető

Sebészeti Klinika

Zsupánné Horváth Anita munkáját orvosírnokként kezdte, majd 2017 januárjától titkárságvezetőként végzi feladatait. Tevékenységi köre a klinikaigazgató munkájának támogatása, segítése, vezetői ülések, megbeszélések szervezése, határidők követése, általános adminisztratív operatív feladatok elvégzése. Mindezek mellett az ápolászakmai igazgatóhelyettes adminisztratív munkájának előkészítését, támogatását is végzi. A klinikai ellenőrzések aktív résztvevője, az előkészítéseket mindig precízen, pontosan végzi, naprakészen vezeti a dolgozók személyes munkavégzéshez szükséges dokumentációit. Az idegen és magyar nyelvű oktatási feladatoknál aktív szervezést végez. Kapcsolatot tart az évfolyamfelelősökkel illetve hallgatókkal, és ehhez kapcsolatosan oktatási statisztikákat készít. Leles, nyugodt, fegyelmezett természetű munkatárs, aki szereti a kihívásokat, szívesen dolgozik a csapatában. Munkája során mindig figyel a részletekre, kérésekkel bármikor lehet hozzá fordulni.

Dékáni elismerő oklevél

Bocz Ágota Georgina orvosírnok

Sürgősségi Klinika

Bocz Ágota Georgina 2016 óta a Sürgősségi Klinika munkatársa. Elhivatott, precíz, segítőkész kolléga, akire mindig lehet számítani. A betegekkel, hozzátartozókkal mindig kedves, lelkiismeretes.

Dr. Bufa Anita adjunktus

Bioanalitikai Intézet

Dr. Bufa Anita a PTE ÁOK Bioanalitikai Intézetének munkatársa, 2010 óta adjunktusként dolgozik. A gázkromatográfia és a gázkromatográfia-tömegspektrometria módszereinek oktatásában hosszú évek óta magas színvonalú előadásokat, gyakorlatokat és szemináriumokat tart graduális és doktori képzésekben egyaránt. 2015 óta az intézet elsősegély- és újraélesztési felelőse, 2016 óta minőségirányítási vezetőként járul hozzá az oktatási és kutatási folyamatok magas színvonalának fenntartásához. Dr. Bufa Anita munkásságát a hallgatók iránti elkötelezettség, a magas szintű szakmai felkészültség valamint az oktatás, kutatás és intézeti közélet területén tanúsított példamutató hozzáállás jellemzi.

Emmert-Fledrich Anita általános laboratóriumi asszisztens

Immunológiai és Biotechnológiai Intézet

Emmert-Fledrich Anita a kutatási területen sajátította el az alapvető sejtes és molekuláris immunológiai módszereket, majd a rutin immundiagnosztikai laboratóriumban kamatoztatta tudását. Munkáját kiemelkedő odaadással, precizitással, példamutató felelősségtudattal és elhivatottsággal végzi. Szakmai felkészültsége különösen a speciális neuroimmunológiai vizsgálatok kivitelezésében mutatkozik meg, ahol magas szintű, egyedülálló technikai tudással rendelkezik. Feladatait minden esetben nagyfokú pontossággal és megbízhatósággal látja el, hozzájárulva ezzel az intézet szakmai színvonalának fenntartásához és fejlesztéséhez. Az intézet egyik adatvédelmi felelőseként kiemelt gondossággal jár el a vonatkozó előírások betartása és betartatása terén is.

Kárpátiné Krassói Dominika orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikai asszisztens

Immunológiai és Biotechnológiai Intézet

Kárpátiné Krassói Dominika pályafutását a kutatás területén kezdte, alaposan elsajátította a steril laboratóriumi munkavég-

zés alapjait, majd szakmai tevékenységét a rutin immunszerológiai laboratóriumban folytatta. Munkáját kiemelkedő szakmai igényességgel, megbízhatósággal és elkötelezettséggel végzi. Lendületes, pozitív személyisége nemcsak munkatársaira van inspiráló hatással, hanem az intézetben megjelenő betegek számára is biztonságérzetet és megnyugvást nyújt. Nyitott az új ismeretekre és technológiákra, aktívan részt vesz a laboratóriumi munkafolyamatok fejlesztésében, az új módszerek bevezetésében és alkalmazásában. Innovatív szemlélete, a változások iránti fogékonysága és kezdeményezőkézsége révén az intézet értékes és meghatározó szakdolgozója.

Lukács Miklós egyetemi okleveles ápoló

Alapellátási Intézet

Lukács Miklós munkáját magas szakmai színvonal, emberiség, felelősségtudat és példamutató hivatástudat jellemzi.

Tevékenységének középpontjában a súlyos állapotú, krónikus és daganatos betegek ellátásának fejlesztése áll. Rendszeres előadója a graduális és posztgraduális képzéseknek, háziorvosok, rezidensek, orvostanhallgatók és szakdolgozók továbbképzéseinek. Oktatómunkája jelentősen hozzájárul a palliatív szemlélet és a korszerű betegellátási ismeretek terjesztéséhez az alapellátásban dolgozó szakemberek körében. A Klinikai Palliatív Mobil Team koordinátoraként kiemelkedő szerepet vállal a betegek ellátási útjának megszervezésében. A Magyar Hospice-Palliatív Egyesület elnökeként, jelenleg elnökhelyetteseként meghatározó szerepet tölt be a hazai hospice-palliatív ellátás fejlesztésében. Emberi hozzáállása, együttműködő készsége és a betegek iránti elkötelezettsége példaértékű kollégái és tanítványai számára egyaránt.

Méhes Károly professzor szobrával bővült a pécsi gyermekklinika előkertje

Szobrot kapott a magyar gyermekgyógyászat és orvosi genetika meghatározó alakja, dr. Méhes Károly professzor. Az alkotást a Pécsi Tudományegyetem Klinikai Központ Gyermekgyógyászati Klinikájának előkertjében adták át május 22-én.

A pécsi gyermekgyógyászati klinika volt igazgatója a veleszületett rendellenességek korai felismerésével és a klinikai genetikával foglalkozott. Tudományos tevékenységét számos elismeréssel – köztük Széchenyi-díjjal – jutalmazták. A szobor tisztelgés Méhes professzor munkássága előtt, aki mind szakmailag, mind pedig oktatói tevékenységével és emberi példamutatásával orvosgenerációk életére volt hatással. A szakember neve összeforrt a pécsi gyermekgyógyászat fejlődésével, szakmai pályafutása maradandó értéket képvisel a magyar orvostudomány történetében.

Az emlékmű felállítását dr. Masszi György a PTE KK Gyermekgyógyászati Klinikájának kardiológus főorvosa kezdeményezte, a megvalósítást a PTE ÁOK támogatta. A

süttöi mészko talapzatú bronzszobrot dr. Tóth Zsuzsa a PTE Művészeti Kar Szobrászat Tanszékének oktatója készítette, aki a családtagokkal és egykori kollégákkal együttműködve formálta meg a professzor barátságos, enyhén mosolygó alakját. Az alkotás Heim Pál és Kerpel-Fronius Ödön szobrai mellett kapott helyet.

Az ünnepségen beszédet mondott dr. Nagy Anikó, a Heim Pál Országos Gyermekgyógyászati Intézet főigazgató főorvosa, a Magyar Gyermekorvosok Társaságának elnöke, dr. Nyitrai Miklós a PTE ÁOK dékánja és dr. Sebestyén Andor, a PTE KK elnöke, dr. Kosztolányi György professzor, az MTA rendes tagja és dr. Decsi Tamás professzor, a PTE KK Gyermekgyógyászati Klinika igazgatója. Végül a család nevében dr. Méhes Gábor professzor, a Debreceni Egyetem Klinikai Központ Patológia Intézet igazgatója, dr. Méhes Károly professzor fia osztotta meg gondolatait.

További fotók, videó.

Forrás: PTE

Fotó: Csontos Szabolcs

Oktatók Ünnepe 2026

Május 28-án rendezte meg karunk vezetése az Oktatók Ünnepét, melynek házigazdái idén is **dr. Reglődi Dóra** és **dr. Czopf László** dékánhelyettesek voltak. Az ünnep célja a kar kiváló oktatóinak, oktatásszervezőinek elismerése és megbecsülése, az oktatói motiváció támogatása, valamint az oktatás minőségének fejlesztése.

Idén a 2025-ben végzett hallgatók írásbeli záróvizsgához kapcsolódó voksai, valamint a Neptunban leadott pontszámok alapján osztották ki a díjakat, és – ahogyan az elmúlt években is – a dékáni vezetés, valamint az intézetvezetők is jelöltek kiváló munkát végző oktatásszervezőket. Tavaly óta a szakképzésben résztvevő, kiváló tutorokat is elismerik, akikre a rezidensek szavazhatnak. Idén mentori elismerő okleveleket is átnyújtottak. Elismerésben 21 intézet, illetve klinika részesült, 40-en lettek kiváló előadók, 48-an kiváló gyakorlatvezetők, négyen kiváló tutorok, és a Neptun-szavazás alapján plusz 11 oktatót is díjaztak. A dékáni vezetés javaslata alapján ketten, az intézetvezetők javaslata alapján pedig 29-en részesültek elismerésben.

Az oklevél mellé hagyományosan egy kerámiaszobrot – egy pajzsot – kaptak a díjazottak, ami idén sárgászöld árnyalatot kapott. A szobornak komoly jelképi értéke van, az oktatók nagy becsben tartják.

Az idei díjazottak listája

A legtöbb szavazatot kapott intézetek és klinikák

- Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézet
- Anatómiai Intézet
- Transzlációs Medicina Intézet
- Igazságügyi Orvostani Intézet
- Gyermekgyógyászati Klinika
- Neurológiai Klinika
- Patológiai Intézet
- II. sz. Belgyógyászati Klinika és Nephrológiai, Diabetológiai Centrum
- I. sz. Belgyógyászati Klinika

- Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika
- Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika
- Urológiai Klinika
- Orvosi Biológiai Intézet
- Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- Ortopédiai Klinika
- Biofizikai Intézet
- Élettani Intézet
- Magatartástudományi Intézet
- Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
- Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet
- Szívgyógyászati Klinika

A legtöbb szavazatot kapott előadók

- **Alizadeh Hussein**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Reglődi Dóra**, Anatómiai Intézet
- **Tényi Tamás**, Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika
- **Pethő Gábor**, Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézet
- **Pétervári Erika**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Molnár Gergő**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Ollmann Tamás**, Élettani Intézet
- **Simon Gábor**, Igazságügyi Orvostani Intézet
- **Balaskó Márta**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Vida Livia**, Patológiai Intézet
- **Gaszner Balázs**, Anatómiai Intézet
- **Than Péter**, Ortopédiai Klinika
- **Lempel Edina**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Tóth Dénes**, Igazságügyi Orvostani Intézet
- **Pintér Erika**, Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézet
- **Tamás Andrea**, Anatómiai Intézet
- **Kajtár Béla**, Patológiai Intézet
- **Wittmann István**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Marada Gyula**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Rékási Zoltán**, Anatómiai Intézet
- **Komoly Sámuel**, Neurológiai Klinika
- **Hollósy Tibor**, Anatómiai Intézet
- **Szereday László**, Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet

- **Bellyei Szabolcs**, Onkoterápiás Intézet
- **Szalma József**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Szabó György**, Ortopédiai Klinika
- **Szapáry László**, Neurológiai Klinika
- **Takátsy Anikó**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **László Kristóf**, Élettani Intézet
- **Frank Dorottya**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Garami András**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Nyul Zoltán**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Vajda Péter**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Veres Balázs**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **Hollódy Katalin**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Sebők Judit**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Katona Krisztián**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Mikó Éva**, Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet
- **Sétáló György**, Orvosi Biológiai Intézet
- **Szanyi István**, Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika

A legtöbb szavazatot kapott gyakorlatvezetők

- **Hollósy Tibor**, Anatómiai Intézet
- **Pétervári Erika**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Molnár Gergő**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Tóth Dénes**, Igazságügyi Orvostani Intézet
- **Vida Livia**, Patológiai Intézet
- **Gaszner Balázs**, Anatómiai Intézet
- **Balaskó Márta**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Simon Gábor**, Igazságügyi Orvostani Intézet
- **Horváth Gábor**, Gyermekgyógyászati Klinika, Anatómiai Intézet
- **Rékási Zoltán**, Anatómiai Intézet
- **Révész Péter**, Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika
- **Lempel Edina**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Kun Szilárd**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Ollmann Tamás**, Élettani Intézet
- **Szapáry László**, Neurológiai Klinika
- **Alizadeh Hussein**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Reglődi Dóra**, Anatómiai Intézet
- **Szabó Edina**, Anatómiai Intézet
- **Pethő Gábor**, Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet

- **Tamás Andrea**, Anatómiai Intézet
- **Mikó Éva**, Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet
- **Sebők Judit**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Antal Hunor**, Ortopédiai Klinika
- **Bajor Judit**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Karádi Zsófia Nozomi**, Neurológiai Klinika
- **Konkoly János**, Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet
- **Sándor Barbara**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Garami András**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Kajtar Béla**, Patológiai Intézet
- **Papp Máté**, Urológiai Klinika
- **Schlégl Ádám**, Ortopédiai Klinika
- **Tóth Luca**, Idegsebészeti Klinika, Transzlációs Medicina Intézet
- **Damádsi Miklós**, Urológiai Klinika
- **Takátsy Anikó**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **Hajna Zsófia**, Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet
- **Kérő Gábor**, Ortopédiai Klinika
- **Kovács László Ákos**, Anatómiai Intézet
- **Benke Beáta**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Illés Anita**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Kalmár Gergely**, Ortopédiai Klinika
- **Kappéter Ágnes**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Lakatos Orsolya**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Moezzi Mehdi**, Bőr-, Nemikórtani és Onkodermatológiai Klinika
- **Pham Dániel**, Anatómiai Intézet
- **Sparks Jason**, Anatómiai Intézet
- **Böröcz Attila**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Kormos Viktória**, Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet
- **Lubics Andrea**, Anatómiai Intézet

A Neptun-pontszámok alapján további kiváló előadók

- **Filipánits Kristóf József**, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika
- **Füzesi Zsuzsanna**, Magatartástudományi Intézet
- **Bárdos Nikolett**, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
- **Kolarovszki Béla**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Heckmann Veronika**, Igazságügyi Orvostani Intézet
- **Gurdán Zsuzsanna**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika

Fotó: Verébi Dávid

A Neptun-pontszámok alapján további kiváló gyakorlatvezetők

- **Lőrinc Laura Barbara**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Hartmann Ágnes**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Bencze Gábor Tamás**, Radiológiai Klinika
- **Belák Mátyás**, Urológiai Klinika
- **Nagy Gabriella**, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika

Kiváló tutorok

- **Gyömörei Csaba**, Patológiai Intézet
- **Gulyás Katinka**, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika
- **Rendeki Szilárd**, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet
- **Krajczár Károly**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika

Dékáni vezetés javaslatára oktatásszervezési díjban részesültek kari oktatásszervezési tevékenységükért

- **Csaba Gergely**, Magatartástudományi Intézet, OMHV (Feedback) Bizottság
- **Somodi Klára**, Dékáni Hivatal, Hallgatói Szolgáltató Osztály, Alumni Iroda

Intézetvezetői javaslatra oktatásszervezési díjban részesültek intézeti/klinikai oktatásszervezési/oktatásfejlesztési tevékenységükért

- **Ott Péter**, Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika
- **Vén-Tóth Noémi**, Szemészeti Klinika
- **Sparas Ákos**, Sürgősségi Klinika
- **Komoly Sámuel**, Neurológiai Klinika
- **Sándor Zoltán**, Orvosi Készségfejlesztő és Innovációs Központ
- **Horváth Andrea**, Immunológiai és Biotechnológiai Intézet
- **Kiss Mária**, Anatómiai Intézet
- **Benke Beáta**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Sarlós Patrícia**, I. sz. Belgyógyászati Klinika
- **Márton-Vörös Katalin Edina**, Érsebészeti Klinika
- **Filipánits Kristóf**, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika

- **Győri-Csordás Anna**, Gyermekgyógyászati Klinika
- **Buda Ágnes**, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika
- **Tigyi Zoltán**, Orvosi Mikrobiológiai Intézet
- **Horváth Zsolt Csaba**, Idegsebészeti Klinika
- **Farkas Péter István**, Orvosi Képző Klinika
- **Szigeti Nóra**, II. sz. Belgyógyászati Klinika és N. D. C.
- **Szapáry László Botond**, Szívgyógyászati Klinika
- **Váncsodi József**, Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika
- **Hocsák Enikő**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **Garaminé Pákai Eszter**, Transzlációs Medicina Intézet
- **Fülöp Balázs Dániel**, Alapellátási Intézet
- **Kajtárné Papp Emőke**, Onkoterápiás Intézet
- **Kele-Morvai Petra**, Orvosi Biológiai Intézet
- **Horváth Ádám István**, Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézet
- **Poór Viktória**, Bioanalitikai Intézet
- **Piski Zsolt**, Fül-, Orr-, Gégészeti és Fej-, Nyaksebészeti Klinika
- **Matuz András**, Magatartástudományi Intézet
- **Tóth István Balázs**, Élettani Intézet

Mentori oklevelet kapott

- **Deák Máté**, Transzdiszciplináris Kutatások Intézete
- **Csekő Kata**, Farmakológiai és Farmakoterápiás Intézet
- **Sparks Jason**, Anatómiai Intézet
- **Pap Marianna**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **Fülöp Balázs Dániel**, Alapellátási Intézet, Anatómiai Intézet
- **Fábián Eszter**, Anatómiai Intézet
- **Laki Beáta**, Magatartástudományi Intézet
- **Szilágyi Tamás Gábor**, Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet
- **Gurdán Zsuzsanna**, Fogászati és Szájsebészeti Klinika
- **Bugyi Beáta**, Orvosi Biológiai Intézet

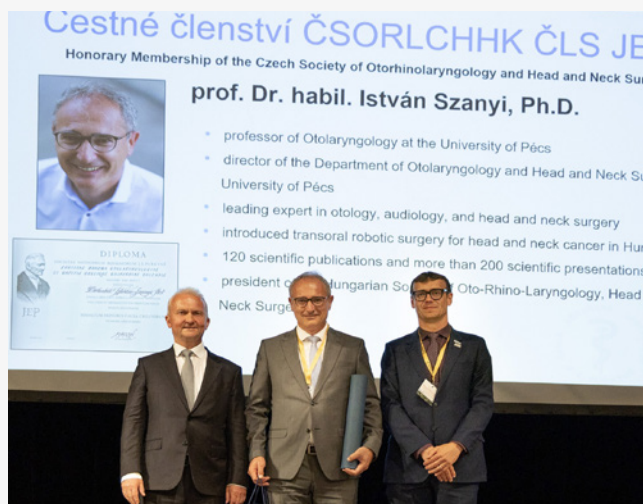
Szeretettel gratulálunk minden díjazottnak!

További fotók

Schweier Rita

Rangos elismerésben részesült Szanyi István professzor

2026. június 8-án a Cseh Fül-Orr-Gégészeti Társaság országos kongresszusán rangos szakmai elismerésben részesült Szanyi István professzor, akit a társaság tiszteletbeli tagjává választottak.

A döntést a vezetőség egyhangúlag hozta meg a kongresszus ünnepi ülésén. Az elismerés a magyar és közép-európai fül-orr-gégészeti nemzetközi beágyazottságát is tovább erősíti, és visszaigazolása annak a hosszú évek óta tartó szakmai együttműködésnek, amely a régió fül-orr-gégészeti közösségeit összeköti.

Professzor emeritusi és címzetes egyetemi tanári címeket is átadtak a PTE tanévzáró ülésén

A PTE-n június 25-én hivatalosan is lezárult a 2025/2026-os tanév. A dr. Halasy-Nagy József aulában tartott ünnepi szenátusi ülésen az egyetem vezetése professzor emeritusi és címzetes egyetemi tanári címeket valamint PhD- és habilitációs okleveleket adott át. Az ünnepségen a rektori jelképeket is átadták, ezt követően dr. Fábián Adrián professzor letette rektori esküjét.

„Idén a hallgatói létszám meghaladta a 25 ezret, míg 2018-ban még 18 500 diák tanult az egyetemen. Ez önmagában nem feltétlenül érdem, hiszen az elbocsájtott hallgatói minőség fontos. A diákoktól és a munkáltatóiktól érkező visszajelzések alapján végzettjeink kiválóan megállják a helyüket. Ez az, ami igazán erősíti az alma mater hírnevét, és bízom benne, hogy ez a jövőben is így marad” – mondta dr. Miseta Attila, a PTE leköszönő rektora. Hozzátette: nem az a legfontosabb, hogy ki lépi át az egyetem kapuját, hanem az, hogy milyen tudással és felkészültséggel távozik onnan.

A tanévzáró ünnepi szenátusi ülésen **professor emeritus** címet és az **egyetem arany kitűzőjét** adományozták *Menyhei Gábornak*, a KK Érsebészeti Klinika egyetemi tanárának, az érsebészet területén, különösen a vénás betegségek kutatásában elért hazai és nemzetközi eredményeiért.

Sikeres védeése alapján PhD-fokozatot kapott

az egészségtudományok területén:

Egyed Csilla Klára, az ÁOK Egészségügyi Nyelvi és Kommunikációs Intézetének tanársegédje, szaknyelvoktatója,

Németh Judit, az ÁOK tudományos segédmunkatársa és

Péntek Sándor Máttyás, a KK Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikájának szülész-nőgyógyász szakorvosa;

az elméleti orvostudományok területén:

Jüngling Adél, az ÁOK Anatómiai Intézetének tanársegédje

Szilágyi Tamás Gábor, az ÁOK Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézetének tanársegédje;

a klinikai orvostudományok területén:

Csurgyók Roland Lajos, a KK II. sz. Belgyógyászati Klinika és Nephrológiai, Diabetológiai Centrum biológusa,

Heckmann Veronika, az ÁOK Igazságügyi Orvostani Intézetének tanársegédje,

Klabuzai Ágnes, a KK Szigetvári Kórházának főorvosa és

Pozsgai Melánia Evelin, a KK Bőr-, Nemikórtani és Onkodermatológiai Klinikájának tanársegédje.

Habilitált doktori címet vehetett át

az elméleti orvostudományok területén:

Bukovics Péter, az ÁOK Biofizikai Intézetének adjunktusa,

Gaszterné Kormos Viktória, az ÁOK Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézetének adjunktusa,

Párniczky Andrea, az ÁOK Transzlációs Medicina Intézetének adjunktusa,

Rákossy-Vokó Zsuzsa, az ÁOK Orvosi Népegészségtani Intézetének adjunktusa,

Fotó: Csontos Szabolcs

Simon Gábor, az ÁOK Igazságügyi Orvostani Intézetének igazgatója és

Szolcsányi Tibor János, az ÁOK Magatartástudományi Intézetének adjunktusa;

a gyógyszerészeti tudományok területén:

Hartnerné Pohóczky Krisztina, a GYTK Gyógyszerhatástani Tanszékének adjunktusa;

a klinikai orvostudományok területén:

Fazekas Gábor, a KK Érsebészeti Klinika adjunktusa,

Frank Dorottya, a KK Fogászati és Szájsebészeti Klinikájának adjunktusa,

Marada Gyula, a KK Fogászati és Szájsebészeti Klinikájának tanszékvezetője,

Mikó-Baráth Eszter, az ÁOK Élettani Intézetének adjunktusa és

Sándor Barbara, a KK I. sz. Belgyógyászati Klinikájának adjunktusa.

Az ünnepség zárásaként, a hosszú évek hagyományát folytatva, a PTE korábbi rektorainak jelenlétében tette le rektori esküjét dr. Fábián Adrián, aki 2026. július 1. és 2030. június 30. között vezeti majd az intézményt. Az eskütételt követően a rektori talárt elődje, dr. Miseta Attila, míg a rektori láncot Barakonyi Károly rector emeritus adta át az új rektornak. Az eskütétel után az újonnan beiktatott rektor bemutatta a **leendő egyetemi vezetés tagjait**:

dr. Fedeles Tamás, általános és oktatási rektorhelyettes,

Tamasikné dr. Helyes Zsuzsanna, tudományos és innovációs rektorhelyettes,

dr. Horváth Attila, stratégiai és gazdálkodási rektorhelyettes valamint

dr. Zámbo Alexandra, rektori hivatalvezető.

Az esemény záróbeszédét dr. Fábián Adrián hivatalba lépő rektor mondta el, aki egységes, innovatív és átláthatóan működő egyetem jövőképét vázolta fel. Hangsúlyozta, hogy az egyetem érdekei élveznek elsőbbséget a szervezeti és az egyéni érdekekkel szemben. Kitért arra is, hogy az elmúlt évek strukturális modellváltása azért nem hozta meg a várt áttörést, mert a szervezeti átalakulást nem követte a hatékony működéshez szükséges szemléletváltás.

További díjazottak, fotók, videó.

PTE

Semmelweis-napi ünnepségén díjazta munkatársait a PTE Klinikai Központ

Idén is megtelt a PTE ÁOK Romhányi György aulája, ahol június 30-án tartotta Semmelweis-napi ünnepségét a PTE Klinikai Központja, amelyen a betegellátásban, az oktatásban és a tudományos munkában kiemelkedő teljesítményt nyújtó szakembereket ismerték el. Az eseményen Pro Patiente-díjakat, Árpádházi Szent Erzsébet Emlékérmeket és Emlékkleveleket, elnöki dicséreteket, valamint miniszteri elismeréseket adtak át.

A rendezvény egyik központi gondolata Semmelweis Ignác öröksége és példaszzerű életútja volt. Beszédet mondott dr. Sebestyén Andor, a PTE KK elnöke, dr. Kaló Zoltán, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő főigazgatója, Péterffy Attila, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere, dr. Betlehem József, a PTE általános, stratégiai és kapcsolati rektorhelyettese és dr. Ruzsa Diána, az Országgyűlés Egészségügyi Bizottságának elnöke is, aki videóüzenetben köszöntötte az egybegyűlteket. A felszólalók egyetértettek abban, hogy a tudományos bizonyítékokra épülő gyógyítás, a szakmai elhivatottság és az emberség a mai egészségügyben is meghatározó értékek, valamint hangsúlyozták az egészségügyi dolgozók áldozatos munkáját és a betegellátásban vállalt felelősségüket.

Az ünnepség egyik meghatározó momentum a leköszönő rektor, dr. Miseta Attila búcsúztatása volt, ami során a KK vezetése megköszönte az elmúlt nyolc évben nyújtott támogatását és a klinikai fejlesztésekért végzett munkáját. A rektor búcsúbeszédében a közösségi érdeket és az egyetemi fejlődés iránti reményét emelte ki, míg a kinevezett rektor, dr. Fábíán Adrián a közös értékek és az egyetemi összefogás jelentőségét hangsúlyozta.

A kitüntetettek között **Pro Patiente-díjban** részesült dr. Molnár Dénes, dr. Pár Alajos és dr. Szabó István nyugalmazott professzorok, továbbá átvehették **Miniszteri Elismerő Okleveleiket** azok a szakemberek is, akiket március 15-én a Kulturális és Innovációs Minisztérium dicséretben részesített: Bánfai Judit, a KK Egészségügyi Gazdálkodási Igazgatóság gazdálkodási koordinátora, dr. Bender Zsuzsanna, a Szigetvári Kórház Pszichiátriai Rehabilitációs Osztályának szakorvosa, Fias Andrea, a KK Stratégiai Igazgatóság Egészségbiztosítási Osztályának ügyvivő szakértője,

dr. Gaszner Balázs, a Szívgyógyászati Klinika osztályvezető szakorvosa, Gátszegi Szabina, az Urológiai Klinika ápolásszakmai igazgató-helyettese, dr. Kardos Mária, a Mohácsi Kórház Csecsemő- és Gyermekgyógyászati Osztályának egykori vezető főorvosa. Az elhunyt díjazott oklevelét az unokahúga, dr. Kardos Zsófia vette át.

86 klinikai és kórházi dolgozó kapott Elnöki Dicséretet a gyógyítói, ápolói, valamint a betegellátást és az egészségügyi munkavégzést támogató területeken végzett tevékenysége elismeréseként:

Adamkóné Kovács Renáta, Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház, asszisztens

dr. Amberger Magdolna, Mohácsi Kórház, szakorvos

Apfenthaler Bernadett, Neurológiai Klinika, segédápoló

Balása-Vida Dorina, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika, szülésznő

Balogh Krisztina, Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika, műtéti szakasszisztens

Balogh Zsuzsanna, Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház, osztályvezető ápoló

Baloghné Molnár Erika, Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház, asszisztens

Baranyai Dóra, Ápolásszakmai Igazgatóság, dietetikus

dr. Bárdos Nikolett, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika, szakorvos

Békefi Szilvia, Gyermekgyógyászati Klinika, csecsemő- és gyermekápoló

dr. Biró Katalin, I. sz. Belgyógyászati Klinika, osztályvezető

Böhm Livia, Mohácsi Kórház, gyógytornász

Budavári Edit, II. sz. Belgyógyászati Klinika és

Nephrológiai, Diabetológiai Centrum, ápolásszakmai igazgatóhelyettes

Bús Adél, Onkoterápiás Intézet, ápoló

Czompó Erika, Szigetvári Kórház, szülésznő

Csollány Erika, Komlói Kórház, ápoló

Denkmayer Eszter, Ápolásszakmai Igazgatóság, adminisztratív ügyintéző

Ebner Szilvia, Foglalkozás-egészségügyi és Munkahigiénés Központ, ápolásszakmai igazgatóhelyettes

Egédi Eszter, Onkoterápiás Intézet, orvosírnok
dr. Erhardt Éva, Gyermekgyógyászati Klinika, osztályvezető szakorvos
Feledi Zsuzsanna, Laboratóriumi Medicina Intézet, laboratóriumvezető
Ferenczi Gáborné dr. Németh Éva, I. sz. Belgyógyászati Klinika, szakorvos
Fergeltné Gellai Csilla, Fogászati és Szájsebészeti Klinika, ambulanciavezető asszisztens
Fodor Judit, Szigetvári Kórház, aneszteziológiai szakasszisztens
dr. Frick-Tuba Éva, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika, szakorvos
Garainé Mátyás Éva, Szívgyógyászati Klinika, szakasszisztens
dr. Geider Attila, Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika, szakorvos
Gyimesi Brigitta, Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika, gazdálkodási referens
Hargitainé Obert Erzsébet, Urológiai Klinika, műtéti szakasszisztens
dr. Hernesz-Czégi Andrea, Komlói Kórház, asszisztens
Holler Emese, Sebészeti Klinika, ápolásszakmai igazgatóhelyettes
Horváth Zsuzsanna, Immunológiai és Biotechnológiai Intézet, laboratóriumi szakasszisztens
Horváthné Szakács Anita, Idegsebészeti Klinika, szakápoló
Illés Rita, Ápolásszakmai Igazgatóság, területi védőnő
Juhász Valéria, Mohácsi Kórház, asszisztens
Káni Szabolcs, Orvosi Mikrobiológiai Intézet, laboratóriumi asszisztens
Kapitányiné Hilbert Tímea, Fogászati és Szájsebészeti Klinika, orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikus
Kertész Ildikó, Siklói Kórház, szociális munkás
Kis Tünde, Szívgyógyászati Klinika, osztályvezető ápoló
Kisignác János, Szigetvári Kórház, masszőr
Kolonics-Király Ágnes, Patológiai Intézet, titkárnő
Koródiné Keller Melinda, I. sz. Belgyógyászati Klinika, osztályvezető ápoló
dr. Kovács-Ábrahám Zoltán, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet, szakorvos
Kövesiné Bencze Csilla, Sürgősségi Klinika, ügyviteli alkalmazott
Krizsánné Fultz Julianna, Idegsebészeti Klinika, szakápoló
dr. Kunvári Miklósné, Mohácsi Kórház, szakorvos
Latin Angéla, Mohácsi Kórház, diplomás ápoló
Lendvai Krisztina, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika, gyermek intenzív szakápoló
dr. Lubik Ágnes, Orvosszakmai Igazgatóság, ügyvivő szakértő
dr. Mayer Dorottya, Klinikai Gyógyszerészeti Intézet, szakgyógyszerész
Medgyesi Anna, Neurológiai Klinika, ápoló
Mikola Krisztián, Siklói Kórház, osztályvezető ápoló
Molnár Ágnes, I. sz. Belgyógyászati Klinika, laboratóriumvezető szakasszisztens
dr. Molnár Gábor, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika, szakorvos
dr. Molnár Gergő Attila, II. sz. Belgyógyászati Klinika és Nephrológiai, Diabetológiai Centrum, osztályvezető szakorvos

Nemes Diána, Szigetvári Kórház, gyógytornász
dr. Németh Márton Ferenc, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet, szakorvos
Nyári Mária, Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház, fizioterápiás szakasszisztens
Oláh-Gerlecz Tímea, Szívgyógyászati Klinika, ápoló
Pál Zsolt, Orvosi Képpalkotó Klinika, képi diagnosztikai asszisztens
Palancsa Máté Márk, Reumatológiai, Immunológiai és Mozgásszervi Rehabilitációs Klinika, gyógytornász
Peregi Csabáné, Bőr-, Nemikórtani és Onkodermatológiai Klinika, segédápoló
dr. Rozanovic Martin, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet, szakorvos
Schäffer Máté, Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika, műtéti szakasszisztens
dr. Schrick Diana Zsuzsanna, Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet, szakorvos
Sebők János, Orvosi Genetikai Intézet, laboratóriumi asszisztens
Shadehné Szalontai Beáta, Ápolásszakmai Igazgatóság, területi védőnő
Solti Csaba Ivánné, Sebészeti Klinika, orvosírnok
Soós-Takács Dalma, Szigetvári Kórház, orvosírnok
dr. Sparas Ákos, Sürgősségi Klinika, szakorvos
dr. Szabó Imre László, I. sz. Belgyógyászati Klinika, szakorvos
Szabó Livia, Fogászati és Szájsebészeti Klinika, részlegvezető asszisztens
Szabóné Kiss Melinda, Ortopédiai Klinika, ápoló
Szegőné Orbán Zsófia, Szívgyógyászati Klinika, gazdasági ügyintéző
Szöts Szilvia, Gyermekgyógyászati Klinika, gyermek intenzív szakápoló
Takács Andrea, Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika, ambulanciavezető ápoló
Tari-Toldi Róbert, Urológiai Klinika, műtőssegéd
dr. Tóth András, Orvosi Képpalkotó Klinika, szakorvos
Tóth Attila Patrik, Orvosi Képpalkotó Klinika, műtőssegéd
Treszné Gombár Adél, Egészségügyi Gazdálkodási Igazgatóság, igazgatósági asszisztens
dr. Vargáné Lahuska Judit, Gyermekgyógyászati Klinika, gyógytornász
Véghné dr. Cséki Tünde Emese, Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház, osztályvezető szakorvos
Vincze Ildikó, Fogászati és Szájsebészeti Klinika, HR referens
Vinter Ágnes, Laboratóriumi Medicina Intézet, orvosírnok
dr. Zsiborás Csaba, Gyermekgyógyászati Klinika, szakorvos

Árpádházi Szent Erzsébet Emlékérmet kapott *Farkas Valéria*, az Ortopédiai Klinika ápolásszakmai igazgatóhelyettese. **Árpádházi Szent Erzsébet Emlékoklevelet** vehetett át *Czigler Zoltánné*, az Ortopédiai Klinika ápolója, *Ivanova Szilvia*, a Sürgősségi Klinika diplomás ápolója, *Mózsi-Pribula Andrea*, a Harkányi Termál Rehabilitációs Kórház osztályvezető ápolója, *Raábné Finta Gyöngyi*, a Sebészeti Klinika osztályvezető ápolója, és *Schäffer Terézia*, a Mohácsi Kórház ápolásszakmai igazgatóhelyettese.

Ezen a napon köszöntik a KK újonnan illetve ismét ki-nevezett vezetőit, akik az előző Semmelweis-nap óta kaptak

megbízást. Ennek jegyében köszöntötték:

dr. Kajtár Bélát, a Patológiai Intézet igazgatóját,
dr. Szalma Józsefet, a Fogászati és Szájsebészeti Klinika igazgatóját,
dr. Szántó Árpád Lászlót, az Urológiai Klinika igazgatóját és
dr. Várnagy Ákost, az Asszisztált Reprodukciós Centrum igazgatóját.

Az ünnepség végén dr. Sebestyén Andor, a PTE KK elnöke köszönetet mondott *dr. Nagy Ákosnak*, a Fogászati és Szájsebészeti Klinika korábbi vezetőjének, valamint *dr. Tornóczki Tamásnak*, a Patológiai Intézet korábbi igazgatójának az intézmények élén végzett, sokéves, elkötelezett munkájukért.

További fotók, videó.

PTE

Pécsi szakembereket is elismertek az országos Semmelweis-napi rendezvényen

Július 1-je nemcsak Semmelweis Ignác születésnapja, de 1992 óta a magyar egészségügy napja is. Az ünnep alkalmából június 30-án az Egészségügyi Minisztérium elismerésben részesítette a hazai egészségügy kiemelkedő szakembereit, köztük a PTE több munkatársát. Azokat díjazták, akik több évtizedes, kiváló szakmai munkájukkal, elhivatottságukkal hozzájárultak a magyar egészségügy fejlődéséhez.

„Ez a nap egyszerre emlékezés és köszönetmondás. Emlékezés az orvostudomány egyik legnagyobb magyar alakjára, az anyák megmentőjére, és köszönet mindazoknak, akik ma

az ő örököseiként gyógyítanak, kutatnak, tanítanak, vezetnek, szerveznek, vigasztalnak és nap mint nap felelősséget vállalnak mások életéért” – fogalmazott ünnepi köszöntőjében *dr. Hegedűs Zsolt* egészségügyi miniszter. Beszédében felidézte Semmelweis Ignác örökségét, és hangsúlyozta az egészségügyi dolgozók áldozatos munkájának jelentőségét. Kiemelte: a magyar egészségügy napja egyszerre tisztelgés Semmelweis emléke előtt és köszönetnyilvánítás mindazoknak, akik elkötelezetten dolgoznak a betegek gyógyításáért. A kitüntetettek a hazai egészségügyi ellátórendszer csaknem valamennyi területét képviselik.

A kitüntetettek között szerepeltek a PTE ÁOK és KK szakemberei is. **Batthyány-Strattmann László-díjban** részesült *dr. Bogár Lajos*, a PTE ÁOK Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézetének egyetemi tanára kiemelkedő oktatói, gyógyító és innovációs tevékenységéért. **Miniszeri elismerő oklevelet** kapott *dr. Sütő Gábor*, a PTE KK II. sz. Belgyógyászati Klinika és Nephrológiai, Diabetológiai Centrum egyetemi tanára, *dr. Végh Mária*, a PTE ÁOK Alapellátási Intézetének főorvosa és *dr. Szabó Éva*, a PTE KK Szigetvári Kórházának osztályvezető főorvosa.

Forrás: medicalonline.hu

Lumniczer-díjjal ismerték el dr. Naumov István Sándor munkásságát

Munkássága elismeréseként Lumniczer-díjat vehetett át *dr. Naumov István Sándor*, a PTE KK Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika főorvosa a Magyar Ortopéd és Traumatológus Társaság (MOTT) első kongresszusán, amit a Semmelweis Egyetem Elméleti Orvostudományi Központjában rendeztek meg június 25–26-án.

A Magyar Traumatológus Társaság (MOT) 2004-ben alapította a Lumniczer-díjat, amit azok a szakemberek kaphatnak meg, akik kiemelkedő munkát végeztek a baleseti sérültek ellátásában, és életútjukkal, szakmai tevékenységükkel példát mutatnak a jelen, valamint a jövő traumatológusai számára. A kitüntetés névadója Lumniczer Sándor (1821–1892), az 1848–49-es szabadságharc fősebésze, a magyar sebészet és traumatológiai szemlélet egyik meghatározó történelmi alakja. (A szervezet 2025-ben összeolvadt a Magyar Traumatológus Társasággal, azóta Magyar Ortopéd és Traumatológus Társaságként folytatják tevékenységüket.

Dr. Naumov István Sándor 1986-ban szerzett orvosi diplomát a Pécsi Orvostudományi Egyetemen. Sebészetből,

baleseti sebészetből és kézsebészetből tett szakvizsgát, majd 2013-ban európai kézsebész diplomát szerzett. 1993 óta dolgozik a PTE KK Traumatológiai és Kézsebészeti Klinikáján, ahol meghatározó szerepet tölt be a betegellátásban, az oktatásban és a szakmai utánpótlás képzésében. Több évtizedes tapasztalattal végez protézisrevíziós beavatkozásokat és protézisek körüli törések ellátását. Évente 250–300 traumatológiai, ortopédiai, rekonstrukciós, septicus és kézsebészeti műtét köthető a nevéhez. Országosan kiemelkedő eredményeket ért el a medenceöv töréseinek transzktután műtéteivel.

Ugyancsak 1993 óta oktat magyar, 1994 óta pedig angol nyelven, emellett rendszeresen tart előadásokat traumatológus rezidensek szakvizsga-előkészítő és továbbképző kurzusain. Számos magyarországi és nemzetközi tudományos társaság tagja, gyakran ad elő hazai és külföldi kongresszusokon, valamint több tudományos publikáció szerzője és társszerzője.

kk.pte.hu

Legkiválóbb hallgatóit köszöntötte az Orvosi Biológiai Intézet

Immár több évtizedes hagyomány, hogy az Orvosi Biológiai Intézete köszönti legkiválóbb hallgatóit, akiket meg is jutalmaz. Az ünnepségre tavaly óta egykori hallgatóikat is meghívják, akik évekkorábban szerepeltek a legjobbak között.

Vendégként idén *Reglődi Dóra* professzor, az Anatómia Intézet igazgatója, tudományos dékánhelyettes érkezett hozzánk, aki hangsúlyozta az alapozó tantárgyként szereplő molekuláris sejtbiológia jelentőségét, valamint a kurzus keretében elsajátítható problémamegoldó gondolkodás értékét. Kiemelte: a jelenlegi hallgatók kedvező helyzetben vannak, hiszen lehetőségük nyílik a sejtbiológia részletes és korszerű megismerésére, ami alapvetően fontos későbbi tanulmányaik és szakmai pályájuk során.

Az általános orvos- és fogorvosképzésben az évközi írásbeli teszteken legjobban szereplő hallgatók oklevélben és ajándékban részesültek. A „Molekuláris Sejtbiológia Kiválósága Díjat” a dobogós helyezettek közül is a legkiválóbb hallgatók kapták elismerésül. A 475 diák közül *Csupor Dániel Jakab* lett a legjobb teljesítményt nyújtó az általános orvos-tanhallgató, a 123 fogorvos-tanhallgató közül pedig *Berényi Dénes Mihály* állhatott a dobogó legfelső fokára. Az intézet tehetséggondozó programjának részeként köszöntötték azokat a hallgatókat is, akik tudományos kutatómunkával vagy demonstrátori oktatói tevékenységgel kapcsolódtak be az Orvosi Biológiai Intézet munkájába, és értek el kiváló eredményt. Ők a „Talentum elismerésben” részesültek.

A molekuláris sejtbiológia legjobb hallgatói 2026-ban

Magyar program

Általános orvos szak

1. *Csupor Dániel Jakab*
2. *Parsa Hashemi Nasab Seyed*
3. *Csonka Dávid, Csont Rebeka* (megosztva)

Fogorvos szak

1. *Berényi Dénes Mihály*
2. *Kertész Dominik*
3. *Juhász Ákos*

További fotók.

Angol program

Általános orvos szak

1. *Seulgi Shin*
2. *Keunjae Yang*
3. *Lisa Tanabe*

Fogorvos szak

1. *Afzalkhuja Pulatkhodjaev*

Német program

Általános orvos szak

1. *Pascal Emmanuel Walsh*

Talentum elismerésben részesülők 2026-ban

Nyaka Bálint József, általános orvosképzés

(témavezető: Tarjányi Oktávia)

Csonka Illés, általános orvosképzés

(témavezetők: Szütsné Tóth Mónika Ágnes, Bugyi Beáta)

Verica Krstevska, biotechnology BSc-képzés

(témavezető: Gaszler Péter)

Ali Zeyghami Bajgiran, biotechnology MSc-képzés

(témavezetők: Csabai-Tanics Tímea, Hamid Ahmadi, Bognár Zoltán)

Farnaz Bemani Naeini, clinical laboratory science képzés

(témavezetők: Molnárné Csákvári Tímea, Hamid Ahmadi)

Amirreza Sadeghian, dentistry képzés

(témavezető: Váczy Alexandra)

Zhaoran Li, dentistry képzés

(témavezetők: Németh Marica, Les Hajnalka)

Raya Rezaei, dentistry képzés

(témavezetők: Tarjányi Oktávia, Leipoldné Vig Andrea)

Sahil Alam Ansari, general medicine képzés

(témavezető: Váczy Alexandra)

Hamza Bin Ahmad, general medicine képzés

(témavezető: Balogh Bálint)

Tóbi Márton, biológia MSc-képzés

(témavezető: Szütsné Tóth Mónika Ágnes)

Joori Park, general medicine képzés

(témavezető: Bátor Judit)

Peace Adeyemi Adesola, biotechnology MSc-képzés

(témavezetők: Hamid Ahmadi, Csabai Tanics Tímea)

Bagó Aliz, biológia-BSc képzés

(témavezetők: Tarjányi Oktávia, Sétáló György)

A díjazottaknak szeretettel gratulálunk!

„Ez a kapu mindig nyitva áll előttetek” – felavatták a végzős orvostanhallgatókat

Június 27-én tartották az orvosavatást a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karán, a dr. Romhányi György aulában. A magyar programban 159-en végeztek, őket délelőtt, az angol és német programban végzett, 187 fiatalat pedig kora délután ünnepelték.

„A szakma és a tudomány a mi területünkön elválaszthatatlan. Nem lehet mindent rutinból megoldani, állandóan figyelniünk kell arra, hogy milyen új fejlesztések történnek, valamint arra is, hogy a mesterséges intelligencia nem segít az összes problémán. A kérdéseket jól kell megfogalmaznunk és fontos a kritikai szemléletmód is, mert azokat a betegségeket a legnehezebb felismerni, amikkel ritkán találkozunk a gyakorlatban” – ezekkel a gondolatokkal kezdte ünnepi beszédét dr. Miseta Attila professzor, a PTE rektora, aki hozzátette: az orvostudomány kicsit művészet is, mivel az orvost a környezete és a betegek is komoly kihívások elé állíthatják. Hangsúlyozta azt is, hogy a most végzetteknek komoly társadalmi felelősségük is van, ami kritikus és konstruktív fellépést tesz szükségessé a jövőben.

Az avatási ünnepségen 2022-től motivációs beszédet is hallhatnak az orvosjelöltek a pécsi orvoskaron, illetve az egykori Pécsi Orvostudományi Egyetemen végzett volt hallgatóktól. Idén dr. Tigyi Gábor professzor, biokémikus, farmakológus mondta el gondolatait, aki posztdoktori képzését az MTA Szegedi Biológiai Kutatóközpontjában kezdte, majd az Uppsalai Egyetem Biokémiai Intézetében, a göttingeni Max Planck Biofizikai Kémiai Intézetben, a bostoni Massachusettsi Műszaki Egyetemen és a Kaliforniai Egyetemen folytatta. 1992 óta a Tennessee-i Egyetem Egészségtudományi Központ Élettani Intézetének professzora, 2006–2016 között tanszékvezetője. 2006 óta a Harriett Van Vleet Alapítvány onkológiai professzori címének birtokosa. 2000-ben a Hokkaido Egyetem Gyógyszerésztudományi Kara, a Tokiói Egyetem Farmakológiai Intézete, valamint az Ochanomizu Egyetem vendégprofesszora volt. 2016 óta a Tajvani Nemzeti Egyetem Distinguished Chair Professor címének birtokosa. 2006 óta szoros munkakap-

csolatot tart fenn a Semmelweis Egyetem Transzlációs Medicina Intézetével, ahol kutatóprofesszori megbízatása van. Kutatási tevékenysége a lizofoszfolipid mediátorok felfedezésével indult, majd gyógyszerfejlesztési irányt vett. Munkásságának kiemelkedő eredményei közé sorolják a sugárvédő vegyületek fejlesztését, a tumorimmunitást serkentő immunmodulátorok kutatását. Legutóbbi eredményei közé tartozik a fogak összejtjeinek aktiválásával elérhető fogregenerációs módszer, ami a fogszuvasodás kezelését helyezi új alapokra. Innovációs munkájáért a Tennessee-i Egyetemtől megkapta az Otto & Kathleen Wheeley díjat, és Japánban gyógyszerfejlesztési tevékenységért elnyerte a Nagayoshi-díjat. A Kolozsvári Erdélyi Múzeum Egyesület Mikó Imre-díjjal tüntette ki. 2004-ben választotta külső tagjának a Magyar Tudományos Akadémia, nyolc éven át volt tagja az MTA Elnöki Tanácsadó Bizottságnak. A European Academy of Arts Letters and Sciences tagja. Az Amerikai Magyar Akadémikusok Alapítványának kuratóriumi elnöke, ami magyar hallgatók részvételét szponzorálja konferenciákon az USA-ban. A díjazottak között számos alkalommal szerepeltek a PTE ÁOK és ÁJK diákjai. 2023-ban elnyerte a Gábor Dénes-díjat, és 2025-ben neki ítélte az MTA a külső tagoknak adható legnagyobb elismerést, az Arany János életmű díjat.

Tigyi Gábor professzor a köszöntőjében kiemelte: a végzetteknek átadott diploma a szüleiket is illeti, hiszen sok munkájuk, figyelmük, gondoskodásuk és komoly felelősségük van abban, hogy a friss orvosok idáig eljutottak. A professzor beszélt az egyetemhez köthető kedves, személyes emlékeiről, élményeiről, megemlítve, hogy 46 évvel ezelőtt a feleségét is ezek között a falak között ismerte meg. *„Bár a gyógyításhoz nem értek, de az itt megszerzett tudás és szemléletmód nélkül sosem válhattam volna nemzetközileg elismert kutatóvá. Amit biztos állíthatok, az az, hogy a tudományos gondolkodásnak kulcsfontosságú szerepe van a mindennapi betegellátásban”* – tette hozzá. Kitért a személyre szabott gyógyítás kutatási hátterének feltérképezésében való rohamos fejlődésre, a precíziós orvoslás jelentő-

Fotó: Verébi Dávid

ségére, hangsúlyozva, hogy ezen folyamatok követéséhez állandó tanulás, önfejlesztés szükséges, amihez az egyetem a későbbiekben is kiváló bázisként szolgál, kapuja mindig nyitva áll a végzősök előtt. Egyik legfontosabb útravalója így hangzott: „Mindig próbáljátok meg magatokat a beteg szemével látni!” Szerinte az orvoslás lényege az emberség, az empátia és az együttérzés, amit nem lehet programokkal leképezni.

Tigyi Gábor professzor beszéde után következett az orvosi eskü, majd az avatandók dr. Nyitrai Miklós dékán elé járultak, hogy az Általános Orvostudományi Kar doktori nevében kézzeladással is doktorrá fogadja őket. A summa cum laude minősítéssel végzők Erzsébet-gyűrűt is kaptak. Az ünnepség végén a frissen avatott doktorok nevében dr. Marton Dorka mondott köszönetet.

A kar idén is meghirdette azt a díjat, amire – Mestyán Gyula gyermekgyógyász professzor emlékére – a kiemelkedő TDK-munkát végző hallgatók pályázhattak. A Tudományos Diákköri Tanács döntése alapján dr. Schmidt Marcell nyerte el a díjat, aki több éves kimagasló demonstrátori tevékenységéért is oklevélben részesült dr. Patai Kíra Reginával együtt.

Az újonnan felavatott diplomások nevében dr. Grim Martin szólt oktatóikhoz és családjaikhoz. „Fantasztikus érzés végignézni rajtatok, látni az örömet, a megkönnyebbülést, a könnyektől csillogó szemeket, és családjaink arcán azt a büszkeséget, ami legalább annyira szól nekik, mint nekünk. Most már mindannyian elhihetjük, hogy itt vagyunk, megcsináltuk, orvosok lettünk” – fogalmazott. Felidézte, hogy ők voltak azok, akik a koronavírus-járvány idején kezdték meg tanulmányaikat. A nehézségek mellett utalt arra, hogy ez az időszak a helytállásra, a bizonytalanság kezelésére is megtanította őket. Sokan közülük részt vállaltak a járvány elleni küzdelemben, miközben egyetemi kötelezettségüknek is igyekeztek megfelelni. Az elmúlt évek rohanós hétköznapijai mellett szót ejtett emlékezetes, közös élményeikről is: a Medikus Kupákról, a bortúrákról, a medikus csütörtökökről és a sörpongokról. „Ez a közösség újra és újra bebizonyította, hogy együtt a legnehezebb időszakokon is könnyebb végigmenni. Pécs az elmúlt évek során jóval több lett számunkra, mint egyetemi város, maradandó nyomot hagyott bennünk, és mindig az otthonunk marad. Barátságokat, szerelmet találtunk itt, kudarcokat

és sikereket gyűjtöttünk, és ez a közös út örökre összeköt bennünket, bárhol is folytatjuk pályafutásunkat” – mondta, kifejezve köszönetét oktatóiknak, családtagjaiknak és barátainak is azért, hogy mindvégig mellettük álltak.

Az angol és a német programban végzett hallgatók ünnepélyes avatója a magyarhoz hasonló forgatókönyv mentén zajlott 14 órától. Őket Gallyas Ferenc professzor, az Angol Program Bizottság vezetője köszöntötte angolul, Than Péter professzor, a Német Program Bizottság elnöke németül, majd Tigyi Gábor professzor mondta el motivációs beszédét. Az avatás után köszönetét dr. Nada Omair fejezte ki angolul és dr. Yannick Wilhelms németül.

A dr. Mestyán Gyula gyermekgyógyász professzor emlékére alapított díjat dr. Kazushi Ogasawara nyerte el, kimagasló demonstrátori tevékenységéért pedig dr. Lia Gläsel és dr. Joori Park vehetett át elismerést. Az ünnepség végén az újonnan felavatott diplomások nevében angolul dr. Ahmad Al Debsi és dr. Shaya Irandoust, németül dr. Selin Koyutürk mondott köszönetet oktatóiknak és családtagjaiknak.

Shweier Rita

További fotók és videók

Ünnepélyesen felavatták a végzős fogorvos-, biotechnológus- és gyógyszerészhallgatókat

Július 4-én ünnepélyesen felavatták a pécsi végzős fogorvos-, biotechnológus- és gyógyszerészhallgatókat az orvoskar dr. Romhányi György aulájában.

A délelőtt 10 órakor kezdődött ünnepségen az avatandó 71 fogorvosjelöltet dr. Nagy Ákos szakvezető köszöntötte. „A mai nap legfőképp a családok ünnepe, tisztelgés azok előtt a szülők előtt, akik áldozataikkal, támogatásukkal és sok-sok lemondással segítették gyermekeiket, hogy elérkezhesse nek doktorrá avatásukhoz. Emellett tisztelgés az alma mater és a tanárok előtt is, akik átadták tudásukat, és egyetemünk szellemiségének megfelelően felkészítették ifjú kollégáinkat az élet szakmai és emberi kihívásaira” – mondta dr. Nagy Ákos. Hozzátette: a fiatal fogorvosok mátol önálló döntéseket hozhatnak, és ezekért felelősséget is kell vállalniuk. Beszédében kitért arra is, hogy munkájuk legfőbb ellenértéke az elégedett és mosolygós páciens lesz.

A 12 felavatandó biotechnológushoz dr. Balogh Péter szakvezető szólt. „Elégedettek lehettek és büszkék is magatokra, de ne feledjétek: alázatosaknak is kell maradnotok! Kívánom, hogy ne veszítsétek el az ambíciókat, a céljaitokat, és sose fogadjátok el a közepszerűséget! Megpróbáltatásaitok során emlékezzetek mindig arra az örömrre, amit akkor éreztetek, amikor először működött a PCR-reakciótok, vagy épp sikeresek voltatok az áramlási citometriában!” – emelte ki dr. Balogh Péter.

Az eskütetelek után a summa cum laude minősítéssel végzett fogorvoshallgatók az orvoskar címerével díszített, 14 karátos, arany Erzsébet-gyűrűt kaptak kiemelkedő tanulmányi eredményük elismeréséül. Az ünnepségen átadták a dr. Mestyán Gyula gyermekgyógyász professzor emlékére alapított díjat, amire a kiemelkedő TDK-munkát végző hallgatók pályázhattak. A Tudományos Diákköri Tanács döntése alapján idén dr. Vass Vivien nyerte el a Mestyán Gyula díjat. Átnyújtották a Szabó Gyula-díjat is annak a magyar évfolyamos hallgatónak, aki jeles érdemjegyet szerzett a félévi „Bevezetés az implantológia” tantárgy, valamint a félévi „Fogpótlástan 4.” tantárgy kollokviumi vizsgáin, továbbá a legkiválóbb teljesítményt nyújtotta a második félév 10. oktatási hetében a teljes fogpótlástan és implantológia tantárgyak írásbeli számonkérése során. Idén a díjazott dr. Strobán Kitti lett. A felavatott hallgatók nevében a fogorvosok közül dr. Niusha Iranzad Asl és dr. An-

tonia Isabel Otte, a biotechnológusok közül pedig Hana Berjak szólt oktatóikhoz és családtagjaikhoz.

A biotechnológus alapképzésben (BSc) végzettek és a végzős gyógyszerészhallgatók avatási ünnepsége 13 órakor kezdődött, őket dr. Helyes Zsuzsanna, a PTE rektorhelyettese köszöntötte. „A mai nap az ünneplés: ünnepeljük a tudást, a kitartást, a sok-sok sikeres vizsgát, a laboratóriumi gyakorlatokat, a szakmai kihívásokat és azt az utat, ami Önöket idáig elvezette” – mondta beszédében dr. Helyes Zsuzsanna. Kiemelte: a tudomány és az innováció területén óriási változások és fejlődések zajlanak, ám ebben a forgatagban egy dolog állandó: a tudás akkor értékes, ha az mások javát szolgálja. Idén második alkalommal adták át az oklevelet a biotechnológus alapképzésben (BSc) végzett hallgatóknak, akik angol nyelvű képzésben vettek részt és nemzetközi oklevelet szereztek. A felavatottak nevében Jessica Moheeb Jamal Hanhan mondott köszönetet.

A Gyógyszerésztudományi Karon idén 42 gyógyszerészjelölt teljesítette sikeresen a záróvizsga követelményeit. A diploma átvétele után a felavatottak nevében dr. Mariczki Lilien Mónika és dr. Saghi Ghasemi Tabatabaei mondott köszönetet. A végzős hallgatók közül a legkiválóbb Tudományos Diákköri hallgatói díjat idén dr. Fritz Ferenc Rómeó és Láng Levente kapta. Kiváló tanulmányi előmenetele és közösségi munkája elismeréseként a Dékány Miklós Alapítvány díját dr. Schenk Petrának nyújtották át. Kiváló tanulmányi eredménye elismeréseként a Pécsi Egyetemi Gyógyszerészképzésért Alapítvány díját dr. Sinkovics Tamás, dr. Jeff Muchiri Waweru és Hoang Khanh Phuong Dang vehette át.

A szakmai gyakorlati képzésben aktívan résztvevő és kiemelkedő oktatási színvonalat nyújtó képzőhelyek „PTE Gyógyszerésztudományi Kar kiváló Gyakorlati Oktató Képzőhely” elismerésben részesültek. A hallgatói visszajelzések és a tantárgyfelelősök értékelése alapján a címet a SIPO Patika uránvárosi részlege, a Veszprém Vármegye Csolnoky Ferenc Kórház Intézeti Gyógyszertára, a HGA Biomed Gyógyszer-gyártó Kft., valamint a Richter Gedeon Nyrt. kapta.

Dr. Fittler András, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánja ünnepi beszédében elsőként személyes emlékeit idézte arról, milyen is volt ő fiatal gyógyszerészként, mennyire meg akart felelni, mennyire tökéletes munkát akart végezni. Hangsúlyozta azonban, hogy sok-sok év tapasztalatai nyomán rájött: a tökéletesség elérhetetlen állapot. „A száz százalékra való törekvés frusztrációhoz és kiégéshez is vezethet, ezért ne feledjétek: a hibáinkkal együtt vagyunk értékesek, emberiek, és a hiányosságainkból tanulva lehetünk kiválóak! Teljesen sosem állhatunk készen, a lényeg az, hogy figyeljünk, ismerjük fel fejlődési lehetőségeinket, és nap mint nap időt és energiát fektessünk abba, hogy egyre jobbak legyünk! Ez olyasmi, mint a banki kamat: a befektetésünk évek múlva fog megtérülni. Kívánom, hogy a problémákra ne haraggal tekintsetek, hanem a lehetőséget lássátok bennük!” – fogalmazott dr. Fittler András. Az újonnan felavatott diplomások nevében dr. Schreiner László, dr. Mostafa Mohamed Farag Attia Elsebaey és Pinterics Gábor szólt oktatóikhoz, családjukhoz.

További fotók és videók

Shweier Rita

Fotó: Verébi Dávid

Oktatásfejlesztés mesterfokon: a Harvardon kapott diplomát dr. Komócsi András és dr. Csaba Gergely

Kétéves mesterképzése sikeres zárásaként május 27-én vette át diplomáját a Harvard Medical Schoolon dr. Komócsi András professzor, a PTE tudományos rektorhelyettese, a pécsi orvoskar július elsején hivatalba lépő dékánja, és dr. Csaba Gergely, a pécsi orvoskar Magatartástudományi Intézet Orvosi Oktatásfejlesztési és Kommunikációs Tanszékének tudományos segédmunkatársa. Kutatásai a Harvard Medical School Master of Medical Sciences in Medical Education programjában születtek, szorosan kapcsolódva a PTE ÁOK oktatásfejlesztési törekvéseihez. Dr. Komócsi András az oktatók szakmai fejlődésének lehetőségeit vizsgálta, különös tekintettel a digitális környezetben megvalósuló továbbképzésekre, dr. Csaba Gergely pedig a hallgatói tanulás támogatásának, tanulásmódszertani fejlesztésének távlatában mélyedt el. Kutatási eredményeikről és azok jövőbeni hasznosíthatóságáról is beszélgettünk.

– Miért épp a Harvard Egyetemen végezték kutatásaikat?

K.A.: – Dr. Nyitrai Miklós dékán úr javaslatára döntöttünk a Harvard Egyetem mellett, mivel az orvostudományban ők állnak a világ élén. „Tiszta forrásból” szerettük volna bővíteni a tudásunkat, szélesítve mindazon újdonságokkal, amik fellelhetők náluk.

Cs.G.: – A világban több helyen vannak hasonló, főként angol nyelvű képzések, azonban itt jelent meg az a kutatásmódszertani fókusz, ami számunkra lényeges volt. Fontos szempont volt az is, hogy sokféle nemzetiségű emberrel találkozassunk. Az évfolyamtársaink Kínából, Indonéziából, Kanadából, Amerikából és a Közel-Keletről érkeztek. Ez a sokszínűség is húzóereje a képzésnek.

– Mi motiválta Önöket abban, hogy az oktatásfejlesztéssel kapcsolatban kutassanak?

K.A.: – Az elmúlt időszakban sokféle szerepkört betöltöttem az egyetemi közegben, ezek egyike volt az oktatás, valamint – a Kurrikulum Bizottság titkáráként és elnökeként – 16 éven át az oktatásszervezés is. Az utóbbi néhány évben a Magatartástudományi Intézet Orvosi Oktatásfejlesztési és Kommunikációs Tanszékének munkájához is csatlakoztam. Részt vettem a pécsi orvoskar tanulási kultúrakoncepciójának a kidolgozásában, ami része a kar stratégiai tervének, a PotePil-

lars-nak, így aztán több érv is szólt amellett, hogy elmélyüljek egy ilyen jellegű kutatásban.

Cs.G.: – Már hallgatóként is érdekelt az oktatásfejlesztés, a Hallgatói Oktatásfejlesztési Csoport vezetőjeként el is kezdtem vele foglalkozni. Hamar egyértelművé vált, hogy ezen a területen szeretnék kutatni, mivel számos személyes, illetve a hallgatótársaimtól nyert tapasztalat meggyőzött arról, hogy érdemes átkeretezni, hogyan érdemes tanulni, milyen tanulási kompetenciák lehetnek ebben a segítségünkre.

– Két különálló, ám mégis egybecsengő témával foglalkoztak, egyikük az oktatók, másikuk a hallgatók szemszögéből. Az oktatói fejlődéssel kapcsolatban milyen megállapításokat foglal össze a kutatás?

K.A.: – Ugyan külön szegmensként jelent meg ez a két terület, ám valójában ugyanahhoz a feladatkörhöz kapcsolódnak. Az oktatók fejlesztése kapcsán van néhány olyan problémakör, illetve adottság, amelyekkel szembe kell néznünk. Az egyik ilyen, hogy az orvoskaron orvosok tanítanak leendő orvosokat, ám az korántsem egyértelmű, hogy aki jó orvos, az jó oktató is. A másik nehézség – bár inkább lehetőségként fogalmaznám –, hogy amire eljut egy orvos odáig, hogy jó szakember legyen, addigra az orvostudomány komplexitásából adódóan sok minden automatizmusként működik nála, ami akadályt képez az oktatás során. A rutinos orvos gyakran olyan lépéseket is

magától értetődőeknek vesz, amelyek a hallgatók számára korántsem azok. Ez egyébként nem orvosoktatás-specifikus probléma. Az októnak nemcsak a szakmát kell ismernie, hanem azt is, hogyan gondolkodik a kezdő. Ebben a rezidensek és a fiatal szakorvosok lehetnek a segítségünkre. Az oktatói fejlődés tehát nem egyirányú folyamat, azaz nem pusztán az idősebb tanítja a fiatalabbat, hanem fordítva is.

Kutatásomban azt vizsgáltam, hogy az online oktatói továbbképzés hatékonyabbá tehető-e játékos elemekkel. A vizsgálatban 73 pécsi oktató vett részt, akiket két csoportba osztottunk: az egyik hagyományos formában végezte el a tananyagot, a másik pedig játékosított változatban. A „gamification” ez esetben azt jelentette, hogy játékokból ismert elemeket használtunk nem játékos környezetben azért, hogy a tanulási folyamatot átláthatóbbá, motiválóbbá és élményszerűbbé tegyük. Azt tapasztaltuk, hogy ezek alkalmazásától a szakmai tartalom ugyan nem lett érdekesebb a résztvevők számára, ám pozitív hatással volt a hallgatóközpontú eszköztár használatára és a hallgatóbarát szemlélet kialakítására nézve. A célunk is ez volt: oktatóink gondolkodását és gyakorlatát ebbe az irányba mozdítani, ami a játékosított csoportban sokkal inkább sikerült. A kutatás egyik legfontosabb tanulsága, hogy a játékosítás önmagában nem csodaszer, akkor lehet értékes, ha illeszkedik a képzés céljaihoz, a résztvevők igényeihez és ahhoz, amit fejleszteni szeretnénk. Összességében ez olyan keretrendszer, amelyben megtalálhatók a tudás átadásához szükséges eszközök, valamint a diákok önálló tudását előmozdító, hallgatóközpontú segédletek.

– **Milyen ismérvekkel, tulajdonságokkal kell rendelkeznie a jó októnak? Egyáltalán ki a jó oktató, hogyan lehet ezt ma definiálni?**

K.A.: – Az orvosképzésben ez különösen releváns kérdés, mert itt nem pusztán az információátadás a cél, hanem a klinikai gondolkodás és a felelős döntéshozatal fejlesztése. A jó oktatót nemcsak az jellemzi, hogy sokat tud, de az is, hogy képes a hallgatók tanulását tudatosan támogatni. Nem elég az anyagot jól elmondania, látnia kell azt is, hogy a diák mit ért meg, illetve mit ért félre, milyen gondolkodási sémák mentén közelít egy problémához, és hogyan lehet őt ebből továbblenyújtani. A jó oktató tehát facilitátor is: tanulási helyzeteket terem, kérdésekkel gondolkodásra ösztönöz, visszajelzést ad és segíti a hallgatókat abban, hogy a megszerzett tudást a valódi problémák megoldása esetén is használni tudják. Ezeknek a kompetenciáknak a formájában fogalmazhatjuk meg azt, hogy ki a jó oktató. Gergővel és dr. Varga Zsuzsannával tavaly nyáron éppen azért újítottuk meg a „Korszerű oktatási módszerek megismerése és oktatói készségek fejlesztése” programunkat, hogy ezekre az oktatói kompetenciákra nyújtsunk olyan oktatási hátteret, amelyre építeni tudunk.

– **Kutatási eredményei miként jelennek majd meg az orvosképzés jövőbeni gyakorlatában?**

K.A.: – Fontos, hogy hosszabb távon ne kurzusokban gondolkodjunk, hanem olyan támogató, a kompetenciákat szisztematikusan kiépítő rendszerben, amely végigkíséri az oktatókat pályájuk során. Ennek lehet eszközként része a játékosítás is. A cél az, hogy olyan hatékony fejlődési lehetőséget mutassunk, amely beilleszthető a mindennapi munkába és alkalmazkodik az oktatók egyéb feladataihoz, reflektálva az általuk felvetett problémákra.

Cs.G.: – Ennek a folyamatnak az egyik lényeges eleme, hogy idén a személyes formáját is továbbfejlesztjük a „Korsze-

rű oktatási módszerek megismerése és oktatói készségek fejlesztése” elnevezésű kurzusunknak, becsatornázva mindazon információt, amivel a Harvardon gazdagodtunk. A digitális, online verzió már létezik, azt tavaly újítottuk fel.

– **Milyen módon lehet az oktatókat az élethosszig tartó tanulás megvalósításában támogatni?**

K.A.: – Az első lépésnek a probléma tudatosítását tartom, a változtatás kulcsát pedig a közösségi kultúrában vélem felfedezni. Ha ennek részévé, közösen felfogott szerepeink közé tudjuk ezeket a szempontokat emelni, akkor tudjuk ezt az orvoskari környezetben hosszú távon és effektíven megvalósítani. Fontos aláhúzni, hogy nem forradalmi felismerésekről van szó, hanem olyanokról, amelyek a pedagógiában évtizedek óta a meglévő dinamika magját alkotják, így nem idegen elemként jelennek meg az orvosképzésben sem. Célunk, hogy intézményes keretekben támogatást is adjunk ezek megvalósításához.

Cs.G.: – Az oktatóknak szóló képzéseken – ilyenek az oktatói készségfejlesztő workshopok vagy a Módszertani Morzsák – egyre több résztvevővel számolhatunk, ami arra utal, hogy a probléma felismerése megtörtént, a közösségi kultúra pedig alakulóban van. Egyre többen szeretnének aktívan tenni azért, hogy a karon szélesebb körben elterjedjenek a bizonyítottan hatékony oktatási és értékelési módszerek, amelyek elősegíthetik, hogy a képzésünkben még felkészültebb orvosok kerüljenek ki.

– **A hallgatókra vonatkozó kutatás egy választható, fejlesztő kurzuson alapult, amit 2022-ben indítottak el a karon „Tanulásmódszertan és pályaszocializáció” címen. A tantárgy felelőse dr. Gács Boróka, a Magatartástudományi Intézet adjunktusa. Mennyire volt rá nyitottság a diákok részéről?**

Cs.G.: – Szerencsére nem kellett hallgatókat toboroznunk, mert már a legelején is megvolt az érdeklődés iránta, ami évről évre nőtt. Ez egyébként nem egy előadáson alapuló kurzus, hanem szemináriumjelleggel dolgoztatjuk a hallgatókat, vannak kiscsoportos foglalkozások is. Azon vagyunk, hogy még tovább emeljük az óraadók létszámát, ezáltal pedig majd a diákokét is.

– **Vizsgálataik során igazolódott, hogy a kurzus támogatja az orvos- és fogorvostan-hallgatókat a tudatosabb és hatékonyabb tanulásban?**

Cs.G.: – Ezt egyelőre nehéz megmondani, mivel hosszú távú adataink nincsenek, azonban utánkövetéses módszerrel szeretnénk folytatni a kutatást. Ami biztos és mérhető volt, hogy a hallgatók megértették, mely tanulási stratégiák a kevésbé, illetve a bizonyítottan hatékonyak, és meg is tudták különböztetni őket. Az önbevalláson alapuló adatfelvétel szerint a kurzuson megjelentek sokkal inkább használták az önszabályozott tanúlással kapcsolatos készségeket és aktív tanulási stratégiákat, mint azok, akik nem vettek részt rajta. Megnéztük azt is, javult-e a kurzust elvégzők tanulmányi eredménye, ám ebben nem láttunk változást. Ennek az lehet az egyik oka, hogy a tanulási kompetencia kialakítása hosszabb folyamat, mivel egy bevált szokásrendszert kell megváltoztatni.

K.A.: – Képzésünk jelenlegi struktúrája nem támogatja az effektív tanulási módszereket, éppen ezért középtávú célunk az, hogy az alapozó modulok alapstruktúráját átalakítsuk. Gergő kutatása ilyen értelemben „ár elleni úszás” volt, hiszen azokat a hallgatókat igyekezett aktív tanulási módszerekre bírni, akiknek a magoláson alapuló vizsgarendszerben kell megmértettniük. Fontos, hogy a diákok ne csak megtanulják a vizs-

gára a tantárgyakat, hanem olyan tanulási módszereket alkalmaznak, amelyekkel a hosszú távú fejlődésben lényegesen nagyobb eredményesség érhető el.

– **Mit jelent az önszabályozott tanulás fogalma, és miért kulcsfontosságú ennek elsajátítása?**

Cs.G.: – Az önszabályozott tanulás lényege, hogy legyen tervezési, előkészítési fázis, majd a tanulási folyamat lezárulta után önreflexív, értékelő szakasz. Azt szeretnénk, ha ez minél tudatosabb lenne. Lényeges felismerni azokat a szokásokat, amik nem hatékonyak, majd pedig változtatni rajtuk. A kurzus célja éppen ez.

A tervezés fázisában fontos figyelembe venni a hallgató motivációját: azért tanul-e, hogy jó jegyet kapjon, elismerést, vagy épp azért, nehogy megbukjon, azaz ne érje büntetés. Rá kell világítani arra, hogy ezek külső motivációs tényezők és kevésbé stabilak. A cél a belső motiváció előhívása: azért tanuljon, hogy jobban megértse a tananyagot, jobb gyakorlati készségei legyenek, és ezek alkalmazásával jó orvosná váljon. Mivel a tananyag jóval nagyobb, mint a középiskolában, ezért lényeges az is, hogyan tervezhető meg a tanulás folyamata, milyen célok tűzhetők ki, azok miként ellenőrizhetők, és melyek a lényeges, illetve kevésbé lényeges információk. A tanulás folyamatában fontosak az aktív, felidéző, tesztelő gyakorlatok, ezek alkalmazása hosszabb távon stabilabb és jobban alkalmazható tudást eredményez. Szerepet játszik a tanulási környezet is, ahol tanul a diák, valamint az, hogy milyen időközönként tart szüneteket. Az nem feltétlenül az effektív tanulás jele, ha a hallgató reggel-től éjszakáig a könyvtárban ül, és mindössze két alkalommal

áll fel szusszanót tartani. Fontos készség az is, hogyan tarthatja meg a koncentrációját.

Az önreflexív szakaszban – amikor teszteli magát a hallgató, vagy épp kap egy vizsgaeredményt – a megfelelő következtetések levonása, a változtatásra való képesség és szándék a döntő. Az önszabályozott tanulási folyamat kialakítása abban is segíthet, hogy ne csak a jelenlegi tantárgy-struktúra mentén – ami órákból, vizsgákból és záróvizsgákból áll – működjön hatékonyan a folyamatos tanulás, hanem a végzés után is, amikor nincsenek rendszeres számonkérések.

– **Az oktatók fejlesztésével kapcsolatban is várhatók további kutatások?**

K.A.: – Már a mostani kutatás mentén is rengeteg fejlesztés történt karunkon, ezek a későbbiekben is folytatódni fognak, ahogyan az oktatók oktatása is. További vizsgálatokra is alkalmas lehet ez a platform, azt azonban még nem tudom, hogy publikációs céllal is foglalkozunk-e majd a témával. Ami biztos, hogy az oktatók oktatásának előrehaladása – megannyi mérőszám mentén – lehetővé tesz egy adatalapú fejlesztést is, amit ugyancsak folytatni szeretnénk.

Dr. Komócsi András és dr. Csaba Gergely 2026. június 16-án, az oktatói készségfejlesztő workshop keretén belül is bemutatta kutatásait és azok eredményeit.

Shweier Rita

A bemutatott kutatások és eredményeik a POTEpedia OOKT színterében is megtekinthetők:

Tematikus nap keretében ismerkedtek az orvosbiológia rejtelseivel a kaposvári középiskolások

Tematikus nap keretében fogadta a kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium biológia iránt érdeklődő, 9. évfolyamos tanulóit az Orvosi Biológiai Intézet június 10-én, hogy közvetlen élményeken és személyes tapasztalatokon keresztül nyerjenek betekintést az orvosbiológia és az egyetemi képzés világába.

A június 10-én rendezett esemény szervesen illeszkedik az Orvosi Biológiai Intézet törekvéseéhez, hogy ösztönözze a természettudományok iránti érdeklődést, támogassa a tehetséggondozást, valamint közösségépítő tevékenységein keresztül már általános és középiskolás korban közelebb hozza a fiatalokhoz az orvosbiológia tudományterületét. Az intézet munkatársai rendszeresen mutatnak be virtuális valóságon alapuló oktatási anyagokat is ennek a korosztálynak. Nemrégiben a PTE Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium Deák Ferenc Általános Iskolájának tanulói is ellátogattak az intézetbe. *Tényi Tamás* professzor, a PTE ÁOK általános, diákjóléti és kapcsolatokért felelős dékánhelyettese köszöntőjében kiemelte a korai pályaorientáció és a természettudományos érdeklődés támogatásának jelentőségét, majd a pécsi orvoskar Marketing és Kommunikációs Osztályának munkatársai adtak tájékoztatást a képzési kínálatról, a felvételi eljárás tudnivalóiról, és még ajándéktárgyakkal is kedveskedtek a résztvevőknek.

A „*Beszélgessünk az élő sejtről*” című interaktív előadás során a diákok a sejtműködés alapjairól mélyíthették el ismeretei-

Fotó: Verébi Dávid

ket, majd laborlátogatásra mehettek, ahol betekintést nyerhettek a molekuláris sejtbiológia korszerű módszereibe, valamint azok orvosbiológiai és biotechnológiai alkalmazási lehetőségeibe. A bemutatott technikák között szerepelt többek között a fluoreszcencia mikroszkópia, a rekombináns DNS-technológia és az állatmodelleken végzett kísérletes megközelítések. A diákok maguk is kipróbálhatták a különböző kísérleti technikákat és eljárásokat, ezzel is támogatva a gyakorlati tanulás élményét. A nap zárásaként a szervezők kerekasztal-beszélgetés és játékos kvíz segítségével gyűjtötték össze a résztvevők visszajelzéseit, amik megerősítették az interaktív programok iránti igényt és a rendezvény motiváló hatását. A program megvalósítását a dékáni vezetés és *dr. Czopf László* oktatási dékánhelyettes támogatta.

További fotók:

„Izgalmas megtiszteltetés volt a pécsi orvostart vezetni”

Átgondolt, előre elkészített tervek, közös stratégia és jövőkép, közösségi szellemiség és jóllét – *dr. Nyitrai Miklós* professzor, a pécsi orvostart június 30-án leköszönt dékánja e célok mentén vezette és menedzselte a kart kétszer négy évnél ciklusában. Víványának tekinti az előre gondolkodás meghonosítását, amit sikerült a szervezeti kultúra részévé is tennie. Nagy hangsúlyt helyezett a gondos és pontos tervezésre, a szoros együttműködésre, a folyamatos párbeszédre, a csapatszellemlre, továbbá a közösségre építő munkamenetre. A sorra megvalósult beruházások és a testi-lelki jóllét megőrzéséért végzett tevékenységek révén fontos lépéseket tett azért is, hogy büszkeség és öröm legyen ezen a karon tanulni vagy épp dolgozni. Számos területen ért el fejlődést, hiányérzete inkább apróságokban maradt. Az elmúlt nyolc év átfogó leltárához még idő kell, de számvetése főbb szempontjairól készséggel beszélt.

– Szakmai életútján hol foglal helyet az elmúlt nyolc év?

– Álomszerű, kitüntető időszaka volt ez az életemnek, a legértékesebb periódusok egyike, szakmai és egyéb szempontok alapján is. Úgy gondolom, hogy a válságokkal jól megküzdő, prosperáló, a fejlődés felé nyitott kar a miénk. Megvannak a hagyományaink, az alapjaink, van mire építenünk, és vannak olyan emberfőink, akik pontosan tudják, merre akarnak fejlődni, így őket csak támogatni kell törekvéseikben. Nagy köszönet jár minden korábbi és jelenlegi munkatársamnak, hogy ez így lehet.

– Biztosan volt elképzelése arról, hogy milyen dékán akar lenni. Sikerült olyanná válnia a nehézségek és a változások ellenében is?

– Új pozíció vállalásakor az embernek valóban van képe arról, hogy az új szerep mit jelenthet hozzáállásban, időbeosztásban, gondolkodásmódban, csapatösszetételben,

kompetenciákban, feladathalmazokban, no meg arról is, hogy mindez mekkora türelmet igényel. Azt már a legelején eldöntöttem, hogy a teljes munkaidőmet ennek a pozíciónak a betöltésére szánom, célul pedig a közösségre építő, jól összefogott, átgondolt munkamenetet jelöltem meg. Bármely egyetem vagy vállalat sikere azon múlik, hogy a vezető megtalálja-e a közös hangot az általa irányított közösséggel, mert mindennek alapja az ember, a csapat. A Régi idők focija című filmben Minarik Ede bármit hajlandó lenne feláldozni azért, hogy csapata, a Csabagyöngye bejusson az első osztályba. Az ő legendás, filozofikus mondása az, hogy „kell egy csapat”. Én is vallom, hogy szükség van a mindenki által elfogadott közösségi szellemre, valamint olyan tervek, célokra és eszközrendszerekre, amelyek mentén lehet fejlődni. Ha a vezető egyedül, leválva a közösségéről kezd el gondolkodni, akkor bukásra van ítélve. Más kérdés, hogy ezt milyen szintig lehet megvalósítani. Az itteni csapat már az elődeim idején is megvolt, az elmúlt két ciklusban pedig csak tovább erősödött. Ez olyan kar, amely már több mint száz éve működik Pécsen, a dékáni ciklusokat ezért egy hosszú lánc szemeiként érdemes szemlélni. A lánc erősségét nagyban befolyásolja a korábbi láncszemek erőssége. Az okos dékán az elődei rendszerének az értékeit megtartva vezeti tovább a kart. Úgy gondolom, hogy a stafétát tőlem átvevő Komócsi András professzor is ebbe a sorba illeszkedik majd. Neki biztosan más lesz az erőssége, mint nekem, hisz olyan vezető nem létezik, aki minden szegmenshez tökéletesen ért. Épp ez teszi erőssé az egyes láncszemeket amellet, hogy az adott ciklusok élıhetőségét is megteremti, ezért öröndetes, hogy elődeink váltórendszerben gondolkodtak, nyolc évben optimalizálva a dékáni periódusokat.

– Négy évvel ezelőtt, első dékáni ciklusa végén egy podcastben már eljátszottuk azt, hogy osztályozta, érdemjeggyel illette a különféle szegmensekben elért eredményeket. Megtenné most ezt a dékáni szerepkörrel kapcsolatosan is?

– Nehéz most még értékelni, mert időnek kell eltelnie ahhoz, hogy a történetek leülepedjenek, de azért megkísérlem. Aktív sportolói időszakomban két dolgot vártam el magamtól és a csapattársaimtól: a megfelelő felkészültséget és az elkötelezettséget. Ha ezek teljesülnek, akkor a számon kérhető részek megvannak. Ezek alapján sikeresnek tartom ezt a két ciklust. Azt az idő dönti majd el, hogy a tevékenységem mennyire volt hosszútávon is értékes. Házakat építeni, parkokat létrehozni viszonylag egyszerű folyamat, de gondolkodásmódot, hozzáállást formálni és közössé tenni, az már jóval nagyobb kihívás. Azt szerettem volna, hogy az engem körülvevő munkatársak és hallgatók kritikai szemlélettel, gondolkodva éljék meg azt, amit csinálnak. Lényeges szempont volt az is, hogy méltóságra, tisztességre, becsületre és emberségre tanítsuk egymást, ezekben a jó példák mutatnak utat. Úgy vélem, hogy mindebben sikerült előre lépünk.

Az elmúlt nyolc évben voltak válságaink is, elég csak a koronavírus-járvány szörnyűségeire, annak oktatásra és közösségre tett negatív hatásaira gondolnunk. Változott a Klinikai Központ jogállása is, megjelentek a szolgálati bérek, amik állandó témát jelentettek. El tudok számolni

azzal, hogy mit, miért csináltunk, ahogyan azzal is, hogy mi, miért nem az elvárásoknak megfelelően sikerült. Jóleső érzés, hogy kevesebb és más szintű panasz, kritika hangzik el a kollégáktól és a hallgatóktól, mint az előző tíz évben. Hozzájárul ehhez az is, hogy bevezettük a „Dékáni kávészünet” elnevezésű programot, melynek során a diákjaink kérdezhetek tőlem, beszélgethetek velem. Ez is segítette azt, hogy tájékozottabbak legyenek a kari működés folyamatairól. Azáltal, hogy asztalhoz ültünk és megbeszéltük a közös dolgainkat – akár egy családban –, megközelíthetővé vált az összes olyan kérdés, amely mindannyiunkat érintett. Azt akartam elérni, hogy örömteli, jóleső érzés és büszkeség legyen a karra bejönni, itt dolgozni vagy tanulni. Tudom, hogy ez nagy cél, aminek az eléréséhez hosszú út vezet, még akkor is, ha már az elődeink is elkezdtek rajta járni. Számolnunk kell azzal, hogy a 21. században megsza- porodtak a lehetőségeink, ugyanakkor lerövidültek az információs utak. Ami változatlan maradt: mindennek az alfája és ómegája az, hogy tudunk-e bármit közösen csinálni. Ha a szándék megvan, onnantól természetesen rengeteg technológiai, pénzügyi, tartalmi és egyéb kérdés merül fel, de már el lehet kezdeni fejlődni. Ha ez nincs meg, akkor minden értelmét veszíti.

– Ez a közös gondolkodás a PotePillars stratégia mentén formálódott igazán, ami 2020-ban fogalmazódott meg és látott napvilágot. Hogyan értékeli, a vízió mennyire válhatott valósággá?

– A PotePillars alapvetően a céljaink kijelölését szolgálta, hangsúlyozva azokat a területeket, amiket a legfontosabbnak tartunk. Tetszett, ahogyan megszületett, mivel az egyes pillérek tartalmát hozzáértő csapatok dolgozták ki. Ezekről a karon belül társadalmi vitát is nyitottunk, mert úgy gondoltuk, hogy kiindulásnak jók, ám a bennük foglaltak nincsenek kőbe vésve, hanem szabadon, a változások függvényében alakíthatók.

Az első gyöngyszem a tanulási kultúra pillérének megalkotása volt, aminek lényege: úgy oktassunk, ahogyan a hallgatók tanulni szeretnek. Ez az anyag felvázol egy olyan módszertani rendszert, amelyre építve az affinitással rendelkező oktató tud fejlődni, támogatást kérni és kapni is. Fontos része, hogy megmutatja a diákjainkkal kapcsolatos elvárásainkat is, hisz az ő elkötelezettségük nélkül hiábavaló az oktatói munka. Már a koncepció megszületését is előrelépésnek tartom, és bár nem állítom, hogy megérkeztünk, de sikerült elindulnunk a közös úton.

Időrendben másodikként az épített környezetről szóló pillér tartalma fogalmazódott meg. Fontos megjegyezni, hogy az új épületek, illetve a különböző felújítások nem a pompa végett jöttek létre, azaz nem öncélúan, hanem elvárásaként. Ahhoz, hogy a nemzetközi marketingpiacon legyen esélyünk labdába rúgni, fontosak az infrastrukturális fejlesztések is. Nem elhanyagolható az a szempont sem, hogy a szép helyeken szívesebben tartózkodunk, inspirálónak hatnak ránk és jobban is vigyázunk rájuk. Ez költséges és nagy átgondolást igénylő feladatrendszerre vált. A Campus Cooperationis, illetve a Locus Cooperationis – külső szakértők bevonásával – azért születtek meg, hogy felvázolják azt a teret, amiben gondolkodni tudunk, továbbá szemléltessék a tendenciákat, a funkcionális megfontolásokat. Erős vívmánynak tartom, hogy előre terveztünk és kész terveink voltak még azelőtt, hogy tudtuk volna, mikor és miből való-

sítjuk meg őket. Ez a készenlét tette lehetővé azt, hogy amint beérkeztek a források, úgy valósulhattak meg a fejlesztések, azaz mindig történt valami a karon. Képletesen szólva: a kenyér néha lassabban sült ugyan meg, de mindig volt belőle, mert a kemencék nem álltak le. Ez a terület folyamatos menedzselést, rendszeres egyeztetést és sok türelmet kívánt. Örülök, hogy sikerült a szervezeti kultúra részévé tenni ezt a gondolkodásmódot. A közelmúlt eredménye, hogy nemrégiben elkészült a Biofizikai Intézet teljes energetikai korszerűsítése. Jelenleg a Szigeti úti főépületünkben az adminisztrációs terek rendbe tétele zajlik, és folyamatosan dolgozunk a liftek cseréjén is. Várjuk a kivitelező személyéről a döntést a Honvéd utca 1-es szám alatti épületünk felújítása kapcsán, aminek az aljában campus-klubot tervezünk kialakítani étteremmel, kávézóval. Folyik az Alapellátási Intézet teljes körű felújítása is, és vélhetően a nyár végére el is készül. A Honvéd utca 5-ben kutatócentrumot szeretnénk létrehozni, ide költöznék a 3D Nyomatási és Vizualizációs Központ, és létrejönne az úrkutatói bázis is. További elképzeléseink közé tartozik a Biokémiai Intézet felújítása, továbbá a Szigeti úti főépületünk teljes körű, tartalmi és műszaki rekonstrukciója. Az utóbbi 25 ezer négyzetméteres terület, aminek részleges javításaitól régóta foglalkozunk.

Stratégiánk harmadik pillére a tudomány és innováció. Öröndetes, hogy a kari publikációk száma megháromszorozódott az elmúlt években. Kiváló szerzőinket és oktatóinkat díjazzuk is, ezáltal is megbecsülve munkájukat. Hiányérzetünk a pályázatok terén lehet, ugyanakkor látni kell, hogy az elérhető források is nagymértékben csökkentek. Arra nem volt elegendő ez a két ciklus, hogy innovációinkat gazdaságilag hasznosítsuk, de vannak jó lehetőségeink. Az állami támogatás és a nemzetközi hallgatók piaci bevétele mellett ennek a lábnak is meg kell erősödnie ahhoz, hogy a fejlődés biztosítható legyen.

A negyedik pillér a well-being, ami az elmúlt években óriásit fejlődött, és ez a program ötéves születésnapjára rendezvénysorozata kapcsán is szemmel látható volt. A PotePillars-nak ez az ága a kar fejlődése, céljainak elérése szempontjából különösen fontos, hiszen ha az itt tanulók és dolgozók jól érzik magukat, akkor minden gördülékényben működik, a feladatok is gyorsabban és hatékonyabban oldódnak meg. Nem hinné az ember, hogy mennyit számítanak azok a gesztusok, amik különválasztva banálisnak tűnhetnek, ilyen például a havonta egyszer, keddenként rendezett gyümölcsnap. Ha erről csak önmagában hall valaki, akkor nem lát benne perspektívát, ám ha megnézi a teljes well-being rendszert, amiben a testi és lelki egészség számos aspektusával foglalkozunk, akkor már egész másképp látja. Ezen a területen is nagyon jó csapat gyűlt össze.

A stratégiával az volt a célunk, hogy ajtót nyissunk, és ha valaki akar, akkor bejöhessen rajta. Fogalmazhatom úgy is, hogy ha azt akarjuk elérni, hogy valaki hajózzon, akkor nem hajót kell neki adni, hanem meg kell mutatni, milyen gyönyörű az óceán. Hasonlóan gondolkodtunk akkor is, amikor az egyetemünk más karai felé fordultunk. A jól működő egyetemnek értékes, erős, funkcionális karai vannak, amik fontos, hogy ne izolált bástyákként létezzenek, hanem szoros együttműködésben. Erre számos nemzetközi példa is van. A mi egyetemünkön ez a PoteCross, ami széles lehetőségeket kínál a hallgatóinknak arra, hogy mást is tanulhassanak: művészettörténetet, jogi ismereteket, menedzsmentet

például, azt, amihez – a kínálat alapján – kedvük van. Indulásakor újszerű, szokatlan volt ez a kezdeményezés, de egyre több olyan visszajelzést kapok róla, amely megerősít abban, hogy szükség van rá. Egyelőre a folyamat elején járunk, de biztos vagyok abban, hogy egymás értékeit a jövőben még inkább igénybe vesszük.

– A kar presztízse, megítélése változott-e az elmúlt években?

– Úgy gondolom, hogy megőriztük kiváló pozíciónkat, amit mindenképp értéknek tartok, mivel a megtartás is sok munkával jár. Ha egyetemenként és karként arra menne el az energiánk nagy része, hogy a minőség javításán és a fejlődésen dolgozzunk, akkor óriási lehetőségek előtt állnánk. Ebben azért még vannak hiányosságaink. Az a kérdés, hogy tudunk-e ezen változtatni. A nemzetközi rangsorok felmérései e tekintetben annyira nem is lényegesek, én inkább azt tartom fontosnak, hogy boldog, képzett hallgatóink legyenek, akik jobban tudnak gondolkozni és emberségesek a betegekkel. Vonatkoztathatom a kutatóinkra is: egyre nagyobb kutatócsoportokban, egyre jobb eredményeket érjenek el. Mi már most is sok tekintetben kiválóak vagyunk, de még több területen és egyetemi szinten lenne erre szükség, a számszerűsített rangsorokban is akkor lehetne előrelépni. Vallom, hogy a dékának a legjobb rangsort a munkatársai és a hallgatók állítják fel. Ha azt látom, hogy évről évre egyre nagyobb kedvvel és büszkeséggel jönnek ide be, az tölt el igazán elégedettséggel.

– Elégedettségének az idei év kezdetén is hangot adott, amikor országos szinten is oázisnak nevezte a kart.

– Valóban. Azért is fogalmaztam így, mert ez átlátható méretű közösség, feladatkör, oktatási és tudományos portfólió. Ha nagyobb lenne, akkor kevésbé lehetne otthonosan mozogni a különböző szegmenseiben. Jelenleg minden területen remek a csapat, sikerült együtt végiggondolnunk a feladatainkat és a terveink szerint haladni előre. Izgalmas megtiszteltetés volt a pécsi orvoskart vezetni.

– Négy év kevés lett volna céljai eléréséhez?

– Igen, a negyedik év végén úgy éreztem, hogy bőven maradt tennivaló. A nyolc év már ideális arra, hogy leke-rekíthessük a terveket, és lefedi a „még érdemes csinálni” időszakot is. Hiányérzetem azért így is maradt, de csak apróságokban. Ezek közé tartozik, hogy nehézkes maradt a viszonyunk a Klinikai Központtal, aminek számos oka van, ám ezt a lehetőségek és a közös feladatok miatt érdemes volna jobbra tenni. A nálunk végzettekkel is mehetett volna gördülékenyebben, gyorsabban a közösségépítés, de ez sem egyszerű feladat. A PotePediáról – ami a kar digitális hálózata, ahol tantárgyakat tárolunk, teszünk elérhetővé, fésülünk össze – azt feltételeztem, hogy egy év alatt összerakható, mégis a mai napig fejlesztjük. Az utánpótlás-nevelésért is sokat tettünk, azonban nem tudtuk növelni az elméleti intézetekben az orvos végzettségű munkatársak számát. Alapvetően minden történhetett volna gyorsabban, ha a rendszer áramvonalasabban működik, és akkor még több elképzelés megvalósítása belefért volna a nyolc évbe. Összességében úgy gondolom, hogy jó állapotú, további fejlesztésre készen álló kart vesz át az új dékán, akivel egyébként régóta zajlik az átadás-átvételi folyamat. Ehhez sokat kell beszélgetnünk, mivel nincs kész akta, amit átnyújthatok neki. Az orvoskar működésének csak egy részét lehet számokkal szemléltetni,

mérete és komplexitása miatt sok mindent személyesen érdemes egyeztetni az új vezetővel.

– A személyisége változott-e, alakult-e az elmúlt nyolc évben?

– Szerintem óriásit nem változott, de ezt inkább a kívülállók tudják megmondani. Ami biztos: a türelmemet keményen megedzette az elmúlt nyolc év. Hozzá kellett szoknom, hogy az egyetemen lassúak a folyamatok, és ez nem volt könnyű.

– A fejlesztések, beruházások menedzselése testhez álló feladatnak tűnt, ahogyan a menedzszerszemlélet is közel állónak. Jól gondolom?

– Igen. Igazán nincs ebben semmi különleges, hisz a tervezés, az előre gondolkodás és a folyamatok menedzselése egy családban is megtörténik, amikor döntés születik arról, hogy házépítésbe fognak. Inkább ennek a szemléletmódnak az elültetése, a kari meghonosítása volt a lényeges. Kiváló kollégák segítették ezt a folyamatot is, akik szóltak, ha nem gondoltam jól valamit. Ezt a figyelmet és állandó visszajelzést lényegesebbnek tartom, mint azt, hogy találjunk ki új dolgokat. Vallom, hogy ez az a terület, amiben érdemes újra és újra megújulni. Szükséges hozzá kellő energia is, mert el lehet abban kopni, ha harmadik éve ugyanazt a kuckót építed.

– Igényelt tudatosságot az a közvetlen hangütés és derű, ahogyan közeledett az emberekhez?

– A közvetlenség talán része a személyiségemnek, de tudatosan is törekedtem erre. Úgy gondolom, hogy a vezetőnek akkor is fáklyának kell lennie, ha fúj a szél, vagy épp az eső esik. A kapitányi hídon a kapitány nem állhat lógó orral. Dolga az is, hogy tudja és érezze, mikor kell tartani a lelket az emberekben, vagy épp mikor kell hagyni őket ünnepelni. Alapvetően nem vagyok exhibicionista ember, jól elvagyok tömeg nélkül, ezért a felsővezetői szerep kivitt a komfortzónámból, de sokat tanultam ebből is.

– A kinevezésekor, 2018-ban azt nyilatkozta, hogy munkás dékán szeretne lenni, de nem gondolja, hogy a napi 16 órás munka éveken át bírható lehet, és nem is lenne célravezető. Tudott elegendő időt szánni a kikapcsolódásra is?

– Igen, ügyeltem erre, és másnak is ezt tanácsoltam. Egy fejlettebb társadalomban, magasabb életszínvonalon a szabadidőnek nagy jelentősége van, a pénz kevésbé számít. Sajnos mi még nem tartunk itt, pedig a munka hatékonyságán csak javít, ha fordítunk másra is, magunkra is időt. A sport a lételemem, rossz a közérzetem, ha nem tudok mozogni. Pár éve a tollaslabda jelenti a szerelmet, heti négyszer játszom. A fociból kikoptam, ott már magas a sérülésveszély, a vízilabdázás pedig azért nehézkes, mert medencére, meg csapatra is szükség van. Aktív időtöltésem-mé vált a pergető horgászat, amikor mászkálva, cserkelve, műcsalikot dobálva keresem a ragadozókat. Az a jó benne, hogy nem kell órákat ülve várni a fogást. Munka után, ha tehetem, másfél-két órát töltök ezzel és nagyon kikapcsol, nem melleleg a táj is gyönyörű.

– Tudja már, hogy miként folytatódik a pályája?

– Vannak körvonalazódó lehetőségek, de egyelőre nem tudok biztosat mondani. Szeretnék időt hagyni magamnak arra, hogy ezt alaposan átgondoljam és hosszabb távra hozzassak döntést.

Shweier Rita

„Nem klinikus és dékán, hanem klinikus dékán szeretnék lenni”

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának Kari Tanácsa 2026. április 23-ai ülésén 83 szavazattal dékánná választotta dr. Komócsi András professzort, aki dr. Nyitrai Miklós professzort váltotta a kar élén július elsejétől. A belgyógyász és kardiológus szakember az előző rektori ciklusban tudományos rektorhelyettesként tevékenykedett. Terveiről, céljairól beszélgettünk.

– Az elmúlt években szerzett tudományos rektorhelyettesi tapasztalatai, avagy inkább az orvskaron immár több évtizede betöltött kutatói, oktatói és klinikusi szerepköre motiválta-e abban, hogy beadja dékáni pályázatát?

– Egyértelműen az utóbbi. Ez a kar szerves része az életnek, ezért természetes, hogy hozzá szeretnék járulni a működéséhez, az itteni közösség munkájához. Sokféle szintű és rangú szerepkört betölthettem itt, miközben bepillantást nyerhettem ennek az óriási karnak a sokszínűségébe. Láttam, hogy mely területeken, miként lehet alakítani, hozzátenni, és az ezzel kapcsolatos munka eredményét is megtapasztalhattam, ami komoly megerősítést, sok sikerélményt és nem utolsósorban motivációt adott ahhoz, hogy dékániként is az élére álljak a folyamatoknak.

– Klinikusként nehezebb lehet meghozni egy ilyen döntést, bár gondolom, hogy már rektorhelyettesként is kevesebbet találkozhatott a betegekkel.

– Valóban nem volt egyszerű, hiszen az identitásom fontos részét képezi, hogy belgyógyász és kardiológus vagyok. A dékáni feladatok ellátása mellett továbbra is szeretnék a klinikai orvoslásban dolgozni, ami az orvosi munkára éppúgy vonatkozik, mint az orvosképzésre. Nem klinikus és dékán, hanem klinikus dékán szeretnék lenni, tehát úgy összeállítani a napirendemet és a teendőim sorát, hogy azok közé a klinikumban való ténykedésem is szervesen illeszkedjen. Már rektorhelyettesként kialakítottam egy olyan rendszert, amelyben a műtői napnak, az ambuláns rendelésnek és az oktatásnak is helye volt, bár az a pozíció nem mindig engedte meg a pontos tervezést. Dékániként abban bízom, hogy ez könnyebben megvalósul, a feladataim és a programjaim előreláthatóbbak lesznek, és tudatos menedzseléssel jól tudom kezelni őket.

– Biztos vagyok abban, hogy kapott bőven útravalót elődjétől, dr. Nyitrai Miklóstól, akivel hosszú ideig zajlott az átadás-átvételi folyamat.

– Már előző dékáni ciklusában is voltak rendszeres beszélgetéseink, amik később egyre gyakoribbakká váltak, majd a dékáni munkában is egyre többször vettem részt, hogy ne csak fényképszerű benyomásom legyen a karon történekről, hanem valódi betekintést nyerjek a működési folyamatokba. Nyitrai Miklós dékán úr tevékenysége mélyen átszötte a kart. Sok lényeges üzenetet közvetített felém, ezek között számomra talán a legmegkapóbb közösségközpontú szemlélete volt: nem pusztán iskolaként tekintett a karra, hanem úgy is, mint alkotóközösségek párbeszédére és együttműködésére. Ebben a tekintetben is sokat tanultam tőle. Ez az egyik lényeges szempont, amelynek mentén a következő négy évet tervezem.

– Pályázatában utal a kar stratégiai tervére, a PotePillars-ra, és azt írja, hogy célja az abban foglaltak nyomán megkezdett és megalapozott intézményi működés továbbgondolása, elmélyítése és kiterjesztése. Hozzáfűzi azt is, hogy a pécsi orvoskar nem kényszerű megújulás előtt áll,

hanem tudatos és tervezett fejlődési irány mentén halad tovább. Nagy reformokban tehát nem gondolkodik.

– Nem vagyok a nagy forradalmak és reformok híve. A 21. századi menedzsment egyik erős felismerése, hogy a külső környezet változásai miatt a szervezeteknek tervezett, folyamatos belső megújulásra van szükségük ahhoz, hogy életképesek, agilisek és eredményesek legyenek. A kar ebben a folyamatban nem struktúra, hanem közösség, aminek reagálnia kell a külső és belső változásokra. Ha jól működik, akkor ez nem tanító, hanem sokkal inkább tanuló szervezet, amihez a PotePillars komoly iránymutatást nyújt, mivel az eszközöket és azok alkalmazását a kitűzött célokhoz igazítja. A stratégia olyan működési rendszert vázol fel, amely kijelöli az irányokat, egyben biztosítja karunk dinamikus fejlődését.

– A PotePillars pillérei – a tanulási kultúra, az épített környezet, a tudomány és innováció, a well-being – támpontokként segíthetnek abban, hogy egy kicsit jobban rálássunk, miként gondolkodik erről a tervezett, folyamatos belső megújulásról. A tanulási kultúra koncepciójának a kidolgozásában Ön is szerepet vállalt, sőt, oktatásfejlesztés témában kutatott is a Harvard Egyetemen. Pályázatában úgy fogalmaz, hogy az oktatás jelenlegi frontális formáját és diszciplináris dominanciáját fontos kompetenciaalapúvá tenni, az alapozó modulok alapstruktúráját pedig átalakítani, hogy a képzés támogassa az effektív tanulási módszereket.

– A pályázatomban ismertetett folyamatok elemei és példái a nemzetközi orvosképzés vezető helyein nemcsak nyomon követhetők, hanem már több évtizedes hagyományokkal rendelkeznek. Az az oktatási szisztéma, ami jelenleg jellemzi a pécsi orvoskar működését, ugyancsak komoly hagyományok mentén alakult és több mint egy évszázadon át csiszolódott, ám java-részt klasszikus tananyag-átadási megközelítés, holott a világban már a problémaalapú oktatásszemléletet követik. Fontos látnunk, hogy az orvosképzés hatéves időszaka alatt a szakma

teljességgel nem tanítható és nem tanulható meg, ezért az egész életen át tartó tanulás (lifelong learning) különös jelentőséggel bír. A graduális képzési kihívások is megváltoztak. Nem várható el az, hogy az orvostanhallgató mindent tudjon, amikor kézhez veszi a diplomáját, az ellenben igen, hogy rendelkezzen azokkal a képességekkel – és ezek között a tanulásiak is fontosak –, amik praxisa gyakorlása során lesznek alkalmazhatóak. A diszciplináris rendszerben a diákok többsége számára a nagy mennyiségű tananyag bemagolása képezi az effektív, kényelmes és gyors teljesítés kulcsát, ami azonban a későbbi, gyakorlati munkájuk során problémaként jelentkezik. Ennek megkezdése előtt fontos tehát olyan tanulási módszereket és stratégiákat elsajátítani, amelyek választ adnak a praxis konkrét eseményeire kötődő kérdésekre. A képzés ezzel kapcsolatos hiányosságai elégedetlenséggel töltik el az egyetemről kikerülő fiatal orvosokat éppúgy, mint az őket munkakörnyezetben látó kollégákat. Hallgatóinknak nincs megfelelő mennyiségű elméletanyaguk a gyakorlati orvoslásról, és nincs meg az a súlyozási információjuk sem a különböző tananyagelemekről, ami segítené a készség-szintű alkalmazást. Ennek a korai klinikai időszaknak az erősítése nagyon fontos kompetenciaképző elem lesz a curriculumban.

– Megfelelőnek találja-e a hallgatói-oktatói létszám arányát a minőségi képzéshez?

– Nagy orvosiskola vagyunk, a Harvard induló évfolyamának létszáma az általános orvosszakon feleakkora, mint ahányan nálunk diplomát kapnak. Az, hogy milyen mélységű és minőségű oktatást tudunk nyújtani, az az oktatói létszám mellett az infrastruktúrától is függ. A jelenlegi rendszer mellett is feszített a hallgatói létszám, ami az elmúlt években stabilan, kis mértékben növekedett, változások inkább a hallgatói összetételben és a nyelvi programokban voltak, de azokban sem jelentősen. Azt gondolom, hogy a pécsi orvostudomány a jelenlegi hallgatói létszámmal még működőképes. A tanáraink nagyjából fele az orvoskaron, másik fele pedig a klinikumban oktat. Utóbbiak esetében a nagy hallgatói létszám már jelenthet nehézséget, ahogyan a klinikai munka mellett az oktatás maga is jelentkezik teherként. Azt is látni kell ugyanakkor, hogy a betegágy melletti szemináriumi órák sikere sokszor nem azon múlik, hogy öt vagy hétfős a csoport, hanem sokkal inkább azon, hogy hordoznak-e valódi klinikai információt, illetve élményt jelentenek-e a diákoknak.

– Hogyan látja a pécsi orvostudomány nemzetközi megítélését?

– Ez a kar nem pusztán a magyarországi orvostudomány egyik meghatározó bázisa, hanem már évtizedek óta jelen van a nemzetközi oktatási piacon is, ahol megalapozott a helyünk, de hiba lenne hátrahátrálni és azt gondolni, hogy ez egy elért lépcsőfok. Nem elég jelen lenni és teljesíteni, folyamatosan fejlődni is kell, figyelve a nemzetközi tendenciákat és a képzésünket ezekhez formálni.

– Az épített környezet pillére kapcsán a pályázatában úgy fogalmaz, hogy a jövő az inspiráló, együttműködő környezetben rejlik. Mit ért ez alatt?

– Karunk menedzselésének erőssége, hogy nem hirtelen jött ötletekre alapozta a fejlesztést, hanem jól átgondolt és kidolgozott koncepcióra, aminek a mentén haladt előre. Szerencsére a tervekből sok esetben megvalósuló beruházások lettek. Ezzel a munkamódszerrel fogunk a következő négy évben is dolgozni. Nagy reményeket fűzök ahhoz, hogy az eddigi, jó-részt kari forrásokból létrejött fejlesztések mellett ismét megjelennek a pályázati úton finanszírozható projektlehetőségek is,

amik elősegíthetik karunk még inspiratívabbá tételét. Tudjuk, hogy a környezet, ahol dolgozunk vagy tanulunk, komolyan kiható az attitűdünkre és a munkánk minőségére is. A karon szerencsére ma már több olyan tér is van, amely segítően hat erre a folyamatra.

– A PotePillars tudományról és innovációról szóló pillére olyan területet fed le, amelyre tudományos rektorhelyet-tesként egyetemi szinten is rálátott. Elégedettséggel tölti el az orvoskar teljesítménye?

– Igen, az elmúlt 8-10 évben nagyon látványos fejlődés zajlott a kar tudományos teljesítményében, és a magyar tudományban a pécsi orvoskar megalapozott potenciállal rendelkezik. Pozíciónk megőrzésében nagyon lényeges szerepet játszanak a motivációs tényezők, már csak azért is, mert pályázati lehetőségekben nem bővelkedtünk az utóbbi időben. Fontos tudnunk, hogy a komoly tudományos teljesítmények mögött zömmel PhD-hallgatóink állnak, akiknek lelkes munkáját a jövőben megfelelően el kell ismernünk ahhoz, hogy ezek a kedvező tendenciák a jövőben is megmaradjanak.

– A kar kiválóságait méltató Oktatók és Szerzők Ünnepe is ezért jött létre néhány évvel ezelőtt.

– Valóban, ezek nagyon motiváló, kedves és fontos alkalmak, amelyek rávilágítanak arra, hogy olyan munkatársaink vannak, akik kimagasló munkájukkal gazdagítják a közösségünket. Méltatásuk azért is lényeges, mert a teljesítményük idővel elfelejtődhetne. Ezek az ünnepek módot adnak arra is, hogy összegyűljünk és összefoglaljuk előző évi teljesítményünket.

– Ez tehát azt jelenti, hogy lesznek színes baglyok és pajzsok nagy becsben a jövőben is.

– Mindenképpen, hisz magam is nagy bagolygyűjtő vagyok. Szomorúan tekintek azokra az évekre, amiket baglyok nélkül kellett eltöltenem, sajnos úgy tűnik, ilyen lesz az idei is.

– Dr. Nyitrai Miklós összegző interjújában a PotePillars well-being pillére kapcsán úgy nyilatkozott, hogy ez a terület a kar fejlődése és céljainak elérése szempontjából különösen fontos, mert ha az itt tanulók és dolgozók jól érzik magukat, akkor a feladatok is gyorsabban és hatékonyabban oldódnak meg. Az elmúlt években kiépült egy olyan rendszer, amely a testi és lelki egészség számos aspektusát érinti. Hogyan látja ennek jövőjét?

– Úgy gondolom, hogy ennek a területnek a jövője nem egyszerűen a meglévő programok fenntartásáról szól, hanem arról, hogy a well-being még inkább beépüljön a kar mindennapi működésébe. Az elmúlt évek egyik fontos eredménye éppen az volt, hogy a testi és lelki egészség támogatása kilépett az alkalmi kezdeményezések világából, és a stratégiai gondolkodás részévé vált. Ezt mindenképpen értéknek tartom, és erre építeni szeretnék. Számomra a well-being nem „kiegészítő terület”, hanem a jó működés egyik feltétele. Ha a hallgatók és a munkatársak olyan környezetben dolgoznak és tanulnak, ahol van bizalom, kapcsolódás, mentális és fizikai támogatás, akkor az nemcsak a közérzetükön látszik meg, hanem a teljesítményükön és az együttműködő készségükön is, no és komoly megtartó erő is lehet.

– Pályázatában azt írja, hogy a 21. századi orvostudomány kulcskérdése: hogyan képezzünk olyan orvosokat, akik magas szintű tudással, biztos klinikai ítélettel és felelős, együttműködő szakmai magatartással képesek helytállni a gyorsan változó, bizonytalan környezetben? Válaszként a tudás, a gondolkodás és az emberség hármását jelöli meg. Mit jelent ez?

– Ennek hátterében az orvosképzésünkben rendszerszinten jelentkező problémák feltérképezése áll. Ezek egyike az információs cunami által előidézett információhitelességi válság, amiben élünk. Ez nem új keletű és nem is AI-specifikus, hisz „dr. Google” már egy évtizede velünk van. Az orvosegyetemi képzés fontos feladata és felelőssége, hogy segítsen ebben eligazodni és adjon fogódzókat ezek megfelelő alkalmazásához a gyakorlatban – ezt értem „tudás” alatt. A gondolkodás problematikáját részben már érintettük a konkrét klinikai szituációk kapcsán, amikor azt látjuk, hogy a keserves munkával bebíflázott ismeretanyag csődöt mond. „Gondolkodáson” a klinikai gondolkodásmódnak az oktatását értem, ami az elsajátított tudásanyagon alapulva a klinikai információk értelmezését, mérlegelését és döntéssé alakítását jelenti. Az a kép, ami az orvost a tudás igaz forrásaként és a környezetét alakító és vezérlő szereplőként jeleníti meg, a második világháború óta elavultnak tekinthető. A 21. századra az orvosszerep jelentősen átalakult, ma már az orvos olyan szakember, aki teamben dolgozik és más szakterületek képviselőivel is együttműködik. A hangsúly áthelyeződött a diszkusszív orvoslásra, amiben a megfelelő kommunikációnak és az emberi odafordulásnak kiemelt jelentősége van, főként napjainkban, amikor a gépek, az automatizáció és az online rendszerek miatt a személyes kontaktus háttérbe szorult – ezt értem „emberség” alatt.

– **Céljait kompetenciaalapú curriculummal, korszerű mérésértékeléssel és adatlapú kari irányítással szeretné elérni. A tananyaggal, illetve a tanulási, tanítási módszertannal kapcsolatos módosításokat már érintettük. Mit takar a korszerű mérésértékelés és adatlapú kari irányítás?**

– Miután megfogalmazzuk a problémáinkat, fontos, hogy célokat tűzzünk ki, amelyek egyfajta ideális állapot elérését je-

lölük. Ha ezek megvannak, akkor dönthetünk olyan akcióról, amelyek segíthetnek a megvalósításukban, végül pedig lemérjük, hogy ezek mennyire voltak hatékonyak, valóban elértük-e velük a célunkat. A korszerű mérésértékelés és adatlapú irányítás a kar folyamatainak jelentős részében megfelelő megközelítést kínál, de olyan kérdéskörökben is a segítségünkre lehet, amelyeknél nem ez a módszer tűnik elsősre célravezetőnek.

– **Kik azok a dékánhelyettesek, akik segíteni fogják a munkáját?**

– A három klasszikus dékánhelyettesi pozíció egyikét, a tudományos területet továbbra is *dr. Reglödi Dóra* professzor asszony fogja képviselni, az oktatást a tanulási kultúra koncepció kidolgozásában komoly szerepet betöltő *dr. Csathó Árpád* docens úr, az általános dékánhelyettesít pedig *dr. Than Péter* professzor úr, aki a Német Program Bizottság elnöke, utalva oktatásunk nemzetköziségének a jelentőségére. Dékáni megbízottként fontos szerepe lesz *dr. Maróti Péter* docens úrnak is, aki a digitalizáció és az innováció területén segíti a munkáját.

– **Milyennek szeretné látni a pécsi orvostörténet négy év múlva?**

– Olyan kart szeretnék látni, amely oktatásban és tudományban egyaránt erősen és hitelesen jelen van a nemzetközi mezőnyben, és valódi élvonalbeli teljesítményt képvisel az orvosképzésben és az orvoslásban is. Fontosnak tartom, hogy ne csak jól végezzük a munkánkat, hanem azt láthatóvá is tudjuk tenni. Olyan orvosképző hely szeretnénk lenni, amelyről jó érzéssel azt mondják: ez kiváló hely. Nem utolsósorban azt is szeretném – előző dékánunk szavait idézve –, hogy örömmel és büszkeséggel lépünk be ide nap mint nap.

Schweier Rita

A dél-dunántúli koraszülöttmentést támogatta a PTE gálaestje

„A legkisebb hősökért” címmel rendezte meg május 23-án hagyományos gálaestjét a Pécsi Tudományegyetem a Pécsi Egyetemi Borbirtokon. Az est középpontjában ezúttal a koraszülöttek támogatása állt: a jótékonyági rendezvény bevételét a Szívbeteg Gyermekekért Alapítvány javára ajánlották fel. A karitatív esemény a dél-dunántúli koraszülöttmentés technikai fejlesztése, különösen egy korszerű lélegeztetőgép beszerzésének finanszírozását segíti.

Az eseményen a PTE vezetői, munkatársai, partnerei és támogatói gyűltek össze, hogy kötetlen, mégis különleges este keretében ünnepeljék az egyetemi közösséget, miközben hozzájárulásukkal támogatják a Szívbeteg Gyermekekért Alapítvány munkáját, amely az Országos Magyar Koraszülött és Újszülött Mentő Alapítvány stratégiai partnere. A program során *dr. Komócsi András* tudományos rektorhelyettes, a PTE ÁOK leendő dékánja hangsúlyozta az egyetem közösségformáló és jövőépítő szerepét, kiemelve, hogy a koraszülöttmentés támogatása kézzelfogható módon szolgálja a következő generációk jövőjét. „Fontosak azok az események, amikor egy kicsit kilépünk a mindennapi szerepeinkből, és felismerhetjük, hogyan tudunk közösségként együtt tenni olyan célokért, amik túlmutatnak a saját vagy az adott munkahely kitűzésein. Ez is egy ilyen alkalom, ami az egyetemen

átívelő közösségformálás miatt is kiemelt rendezvényünk” – mondta a tudományos rektorhelyettes.

Dr. Nagy Péter, a PTE KK Gyermekgyógyászati Klinika szakorvosa és a Szívbeteg Gyermekekért Alapítvány kuratóriumi tagja elmondta: a szervezet közel húsz éve segíti a pécsi koraszülöttmentés fenntartását, ezalatt a dél-dunántúli régióban több mint 13 ezer újszülött ellátásában működtek közre. A rendezvényen *dr. Rózsai Barnabás*, a PTE KK Gyermekgyógyászati Klinikájának adjunktusa a koraszülött-ellátás jelentőségére hívta fel a figyelmet. Hangsúlyozva, hogy az enyhébb esetektől egészen az extrém súllyal született babákig terjed a skála, így a koraszülött csecsemők ellátása speciális eszközöket és felkészült szakmai csapatot igényel. A mostani támogatás a legsúlyosabb állapotú újszülöttek életkilátásainak javítását szolgálja.

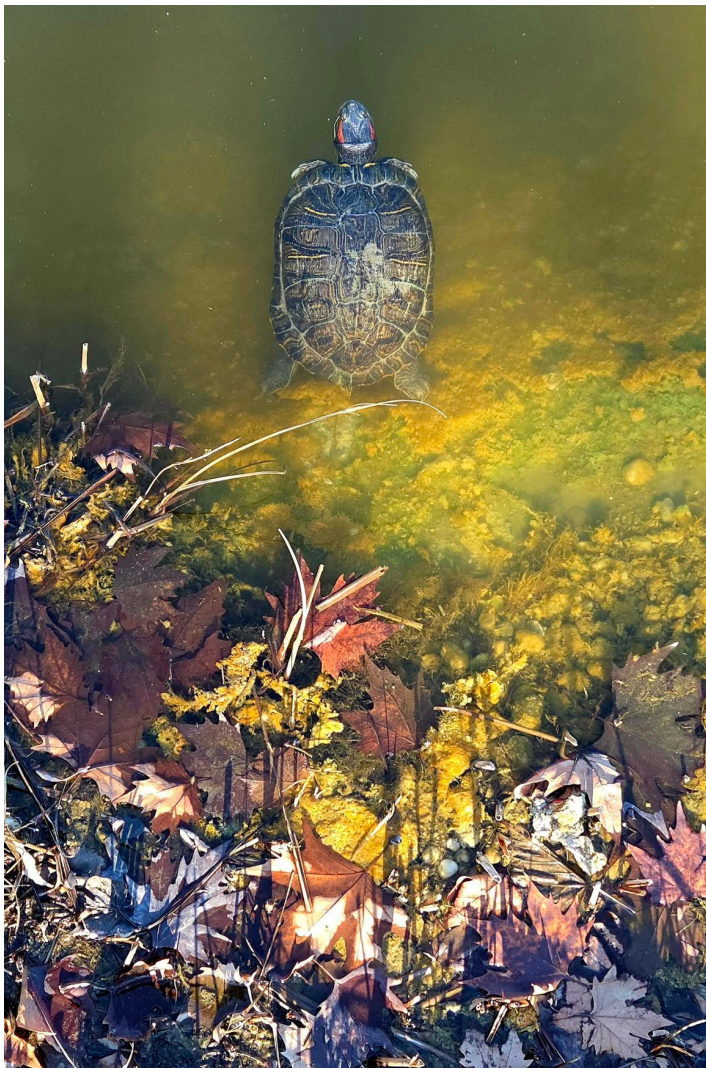
A gálaesten *Péterffy Attila*, Pécs polgármestere is részt vett és az egyetemi sajtónak, a város és az egyetem stratégiai partnerségének fontosságát hangsúlyozta. *Madaras Zoltán*, a PTE Szőlészeti és Borászati Kutatóintézetének elnöke beszédében felidézte, hogy a gálaest az elmúlt években sikeres rendezvénné nőtte ki magát, amelynek köszönhetően már több millió forint támogatás gyűlt össze különböző alapítványok

javára.

Fotók, videó.

Forrás: PTE

Dani Csaba

Girán Bettina

Vitéz Tünde

Vitéz Tünde

Vitéz Tünde

Vitéz Tünde

„Minden segítséget megkaptam ahhoz, hogy jól művelhessem a szakmámat”

Dr. Weninger Csaba 1984-ben érettségizett Mohácson, de egy évet várnia kellett a sikeres felvételre, eközben fél évig a pécsi Fül-Orr-Gégészeti Klinikán dolgozott. Sok szép emlék köti az akkori Pécsi Orvostudományi Egyetemhez, élete legszebb periódusaként tekint erre az időszakra. A gégeészet mellett a patológia és a belgyógyászat is vonzotta, ám végül radiológus lett. Közel 21 éven át tevékenykedett a pécsi Radiológiai Klinikán, melynek megbecsült orvosa és oktatója is volt. 2012-ben döntött úgy, hogy családjával Svédországba költözik, jelenleg Trollhättan város kórházában dolgozik. Baranyai és pécsi gyökereihez mélyen kötődik, ápolja egyetemi kapcsolatait és számos módon kifejezi elődei iránti tiszteletét is.

– Milyen volt az 1980-as években az egyetem és az egyetemista lét?

– Életem legszebb éveit voltak ezek. Sok kiváló oktatóval és gyakorlatvezetővel találkoztam, köztük volt *Sétáló György* professzor anatómiából, *dr. Baranyay Ferenc* patológiából és *Pár Alajos* professzor belgyógyászatból. Az egyik legfontosabb gondolat, amit örök magamban, Sétáló tanár úrtól származik, aki arra intett minket, hogy mindig legyünk tisztában a kompetenciánk határaival, és azokat ne lépjük túl. Neves professzorok vezették az intézeteket is: *Flerkó Béla*, *Grastyán Endre* és *Tigyi József* professzorok, emiatt is remek volt ez az időszak. Sosem feledem a mikrobiológia szigorlatot, amikor Kétyi Iván professzor egy úgynevezett „sör-ötössel” honorálta a teljesítményemet, ami azt jelentette, hogy igyak meg egy sört az egészségére. Bár a szomatikus orvoslással foglalkozom, kellemes emlékeim vannak azokról a pszichiátriai témájú előadásokról is, amiket *Ozsváth Károly* professzor tartott.

Az egyetemi időszak alatt végig kollégista voltam, elsőben a legendás, 48-as téri „A” kollégiumban laktam, majd a nyugalmasabb „B”-ben. Ugyan nem én voltam a hangadó a bulikban, de szerettem a közösségi programokat. Sok jó filmet láttam a kollégiumi klubban, ezeket annak idején VHS-kazettáról néztük, mivel nem volt otthon videomagnónk. Akkoriban még a csoportunk ugyanazon a napon vizsgázott – komoly indok kellett, hogy ez ne így legyen – és a sikeres megmérettetések után együtt mentünk sörözni. Egyetemista létem szerves részét képezte az is, hogy amatőrként jó pár évig szerkesztettem a diáklapot, a *Medikus Híradót*, emellett megjelent néhány írásom a közös egyetemi lapban, az *Universitas*-ban is.

– Mennyiben határozták meg az itt eltöltött évek, tapasztalatok a későbbi karrierjét?

– Nagyban. Az elméleti alapokat sikeresen átadták nekünk, ami segített az orvoslás gyakorlásában. Bevallom, nem voltam kiemelkedő anatómiából, pedig ennek a tantárgynak a radiológiában nagy jelentősége van, hiszen elengedhetetlen ez a tudás a felvételek elemzése során, az eltérések felismerése csak ezután következhet. Nevezhetném a szakmámat akár alkalmazott anatómiának is. A patológiát könnyen tanultam, érdekesnek és olvasmányosnak találtam a tankönyvet, és vonzott is ez a terület. Ez a tantárgy valójában a klinikum alapja. Élveztem a harmadév utáni nyári belgyógyászati gyakorlatot is, ahol olyan remek szakemberek irányítása mellett szerezhettem benyomást

az orvosi munka működéséről, mint *Pár Alajos* professzor vagy *dr. Pakodi Ferenc*. A gégeészet is tetszett, a Fül-Orr-Gégészeti Klinikára éveken keresztül szerettem volna dolgozni, és felmerült bennem az is, hogy a végzés után ezen a szakterületen helyezkedem el. Végül mégsem így történt, mert a negyedévben jött a radiológia és „megtaláltuk egymást”. Kaptam egy jó gyakorlatvezetőt, *dr. Boross Szilviát*, aki szisztematikusan, didaktikusan oktatott, és találkoztam egy szimpatikus vizsgáztatóval, *dr. Csere Tiborral*, aki a szigorlaton azt kereste, hogy mi az, amit tudunk, és nem azt, hogy mit nem. Hallgatói létem egyik legjobb hangulatú számonkérése volt ez, komoly motiváló erővel bírt. A hatodévben ugyan felsejlett a belgyógyászat is, mint vonzó lehetőség, de végül a Radiológiai Klinikára nyújtottam be a pályázatomat, ahol el is kezdtem dolgozni 1991 októberében. Néhány hónap híján 21 évet töltöttem el ott. Orvos egyébként nem volt a családomban, így erről a munkáról mindössze anynyi tapasztalatom volt, amennyit betegként szereztem.

– Zökkenőmentesen indult a szakmai útja?

– Voltak nehéz napok, kaptam bírálatot, kritikát, de ez mindenkié. Összességében úgy gondolom, hogy minden segítséget megadtak ahhoz, hogy jól művelhessem a szakmámat. Mai szemmel nézve megmosolyogtató az 1990-es évekbeli klinika felszereltsége, ugyanakkor remek, jól képzett csapat mellett tanulhattam, melynek tagjai *dr. Grexa Erzsébet*, *dr. Hertelendy Ágnes*, *dr. Moró Zsuzsa*, *dr. Nádor Györgyi*, *dr. Palkó András* és *Horváth László* professzor voltak, a sugárterápiás részt pedig *dr. Stefanits Klára* és *dr. Csere Tibor* képviselte. A klinikát akkoriban Kuhn Endre professzor irányította. Fontos megemlíteni, hogy kiváló röntgenasszisztenseink is voltak. Az idősebb kollégák támogató hozzáállása sokat jelentett számomra, ilyen attitűddel segítettem a későbbiekben én is a fiatalabbakat.

A tüszúrásos, katéterezéssel összefüggő terápiás beavatkozások még gyerekcipőben jártak akkoriban, számos módszer ki sem alakult, ezért jártasságot az intervenciós radiológiai eljárásokban nem szerezhettem, holott ma már ez az elvárt készségek között jelenik meg. Az MRI is hiányzott a klinika palettájáról, de a 2000-es évek elejétől már nekem is volt módom arra, hogy a Pécsi Diagnosztikai Központban leletezhessek ilyen vizsgálatokat. Ez extra bért jelentett, és nagyban segítette a klinikai és az oktatói munkámat is, mivel tantermi előadások keretében sok éven át tanítottam neuroradiológiát. Az indulásnál sok segítséget kaptam a Pécsi Diagnosztikai Központ orvosigazgatójától, *dr. Kövér Ferenc*től, amiért hálás vagyok. A munkaidőm felében a jelenlegi munkahelyemen is MRI-vel dolgozom.

– Mi minden történt abban a 21 évben, amit a pécsi klinikán töltött?

– Végigjártam az egyetemi hierarchia alsó grádicsait, dolgoztam adjunktusként, majd klinikai főorvosként. Horváth László professzor megbízásából feladatult kaptam a klinika ISO-szabvány szerinti minőségügyi rendszerének a kidolgozását, ami nem volt kis munka. 2007-ben hónapokat öregedtem azon a napon, amikor a tanúsító audit megtörtént. *Dr. Battyáni István* klinikaigazgató mellett helyettesként is tevékenykedtem, emiatt is bántotta, hogy a feleségemmel felmondunk és Svédországba költözünk. Volt ugyan ambícióm a tudományos

fokozatszerzésre, de hagytam, hogy a klinika ügyei megelőzzék a személyes érdekeimet.

– **Miért döntöttek úgy, hogy külföldön folytatják az életüket?**

– Valójában a feleségem indítványozta, ám a megvalósítása sok éven át húzódott. Volt bőven munkám a 2000-es évek elején, a klinika mellett dolgoztam a Pécsi Diagnosztikai Központban is, részt vettem az orvostanhallgatók és a szakorvos-jelöltek képzésében, utóbbiak továbbképzésében is, konferenciákra jártam, szakcikket írtam. Eközben a feleségem, *dr. Fehér Marianna* az akkori Balesetsebészeti és Kézsebészeti Klinika munkatársa lett. Amikor a személyes útjaink keresztezték egymást, akkor családot alapítottunk, ikergyermekünk született. Miután visszatért dolgozni, elégedetlenséggel töltötte el a jövedelme, holott két szakvizsgája is volt. Ez idő tájt – 2004 körül, miután Magyarország az Európai Unió tagja lett – indult el az orvosok külföldre vándorlása, főként Anglia, Németország és Ausztria irányába. Szóba került, hogy mi is megpróbálhatnánk, azonban sem angolul, sem németül nem beszéltünk elég jól ahhoz, hogy a szakmában helytálljunk, a nyelvtudásunk fejlesztésére pedig nem volt lehetőségünk a munkahelyi leterheltségünk miatt. Időközben a fejvadász cégek között megjelent néhány olyan, amely a skandináv régióba közvetített orvosokat. Egyik fiatal pécsi munkatársunk, *dr. Lendvai Zoltán* – aki a szakorvosképzése végén járt – állást kapott Svédországban, és a példája minket is elgondolkodtatott. Én ugyan sokáig ellenkeztem, de végül beadtam a derekam, mondván, ha nem járunk sikerrel, akkor visszajövünk. Egy kint dolgozó kardiológus kolléga segített minket abban, hogy 2012 szeptemberében állásinterjúra mehessünk Arvika városába, aztán novemberben ki is költöztünk. Arvika egyébként Mohács méretű város, ahol kis kórház működik, családias radiológiai osztállyal. Kiválóan megfelelt arra, hogy beilleszkedjünk a külföldi létbe, ám amikor a gyerekeink a gimnázium befejezéséhez közeledtek, úgy döntöttünk, váltunk. Jelenleg a Göteborg közelében lévő, nagyjából ötvenezer fős Trollhättan nevű város megyei szintű kórházában dolgozunk, egy sok nemzetből érkezett csapatban. Öten vagyunk, akik a pécsi Radiológiai Klinikán kezdtük a pályafutásunkat, és ez teljesen egyedülálló. A feleségem is itt van főorvosként, aki – mivel ortopéd szakorvosként kezdett Kecskeméten – gyakran kap olyan betegeket, akiknek lágyrész-elváltozásai illetve valamilyen ízületi problémájuk van, és szükséges őket megvizsgálni ultrahanggal vagy MRI-vel. Feladataink közé tartozik az akut vizsgálatok leírása, és egyebek mellett a nem akut CT-, illetve röntgenvizsgálatok leletezése is. Kórházunk viszonylag nagy terület akut ellátását végzi, naponta nagyjából kétszáz beteg fordul meg az osztályunkon, ami az egyik legnagyobb forgalmú az országban.

– **Mennyiben más az ottani működésmód, illetve szervezeti felépítés, mint volt az itthoni?**

– A leterheltség ott is alapérzés, de azért valamelyest többen vagyunk. Amikor 2013-ban elkezdtünk itt dolgozni, akkor a radiológiai munka már teljes egészében digitalizált volt, nem létezett papíralapú beutaló, ahogyan lelet sem született ilyen módon. Bizonyos röntgenvizsgálatokat már a 2010-es években is CT-vel helyettesítettek, ilyen volt például a natív hasi röntgen. A svéd orvosok többségére az a jellemző, hogy rövid leleteket írnak és főleg a felvételen talált eltérésre fókuszálnak. Itt van módunk arra, hogy naponta legalább kétszer felálljunk a munkánk mellől, kis szüneteket tartunk, és ez nagyon örö-

teli. Nyugodtan ebédelhetünk is. Az ebédszünetben mindig van néhány asszisztens, akik elvégzik a halaszthatatlan CT-vizsgálatokat, és a napi beosztásban rögzítetten egy-két radiológus is elérhető 12 és 13 óra között, akik az akut vizsgálatokat leírják vagy leletezik. Ők 13 óra után ebédelhetnek és pihenhetnek egy kicsit. Ez jelentős változás a magyarországi tapasztalathoz képest. A híres svéd kávészünet, a fika pedig „szent”, olyankor nincs betegvizsgálat.

– **Ennyi év távlatából hogyan látja, jó döntésnek bizonyult-e a váltás?**

– Igen, bár nincs olyan változás az ember életében, amelynek kizárólag pozitív vagy negatív következménye lenne. Akadnak furcsaságok a kinti létben, szokásbeli, kulturális eltérések, de alapjaiban ezek nem befolyásolnak minket. Úgy fogom fel az itteni életünket, mint vállalkozást vagy projektet, amibe bele kell fektetnünk, majd a sikertől függően kivehetjük belőle az osztalékot. Sok kedves ismerősre leltem itt, chilei, szerb, cseh, perzsa, svéd és norvég kollégákra, akik fontossá váltak, sajnos azonban a korábbi kapcsolatrendszeremből többen elmaradtak. Összességében úgy érzem, hogy nyugodtabb lett itt az életünk. Fontos visszajelzés számomra, hogy itt is el tudom látni a feladataimat, és öregbíthetem a magyar orvosok jó hírét. Nehéz érzéssel, egyben kétkezdéssel tölt el ugyanakkor az, hogy vajon a leendő unokáink beszélnek-e majd az anyanyelvünket, és ha igen, akkor milyen fokon.

– **Több, egykor Pécsen tanuló és dolgozó orvos is él Svédországban. Tartja azokkal is a kapcsolatot, akikkel nem egy helyen dolgoznak?**

– Napi kapcsolatban nem vagyunk, mivel különböző területeken élünk és dolgozunk, de néha azért beszélünk és olykor találkozunk is. *Büki András* idegsebész professzort például még az egyetemről, hallgatókorunkból ismerem, ő egy évvel

járt fölöttem. Néhányszor váltottunk szót, amikor ő is idekerült, de személyesen még nem találkoztunk, *dr. Boglári Gábor* gyermekonkológussal azonban már kétszer is. Az ő felesége, *dr. Rádler Andrea* a pécsi Radiológiai Klinikán kezdett szakorvosjelöltként, majd a gyógyszeriparban folytatta, de itt, Svédországban ő is a képalkotó diagnosztikában dolgozik. Olyan is előfordult, hogy néhány éve egy itteni radiológiai kongresszuson futottam össze az egykori klinikai munkatársammal, *dr. Stefanits Orsolyával*.

– **Számos módon kifejezi az elődei iránti tiszteletét: írt a pécsi Radiológiai Klinika történetéről, részt vesz és előad a hazai szakmai konferenciákon, továbbá szerepet vállal a szekciók előadásainak a szervezésében is. Miért fontos ez Önnek?**

– Biztosan sokan ismerik azt a kísérletet, amit Konrad Lorenz osztrák zoológus és ornitológus, a modern etológia egyik megalapítója végzett. Ő fedezte fel, hogy a madárfiókák életük korai szakaszában kitörölhetetlenül az általuk elsőként látott figurához – aki lehetett ember is – kötődnek. Nevéhez fűződik a bevésődés (imprinting) jelenségének a leírása. Hasonlóképp vagyok én is: életem első munkahelye a pécsi Radiológiai Klinika volt, itt tanultam meg a szakmám alapjait, itt kezdtem szakorvosként tapasztalatokat szerezni és szakmai sikereket elérni. Mindez mélyen hatott rám. Az idősebb kollégák indítottak el a pályámon. Fialat doktorként sokat hallottam a klinikát alapító *Benkő György* professzorról, akinek az utódja, *Kuhn Endre* professzor vett fel, majd *Horváth László* professzor igazgatása alatt dolgoztam, és sok személyes élménnyel gazdagodtam. Az elődeimtől kapott segítséget, illetve az általam nem ismert, korábbi vezetők iránti tiszteletemet igyekeztem kifejezni azzal, hogy tavaly ősszel a klinika hatvanéves alapításának évfordulójára megszerveztem a megemlékező előadásokat. *Horváth László* professzor sokszor mondta nekünk, hogy a munkahelyünk egyetemi klinika, nem pedig megyei kórház, és ez a légkör váltotta ki belőlem azt, hogy a tapasztalataim átadása mellett az érdekes eseteket ne csak előadások, hanem publikációk formájában is ismertessem.

– **Egykori pécsi munkatársaival mennyire szoros a kapcsolata? Vannak-e együttműködéseik?**

– Szerencsére a kapcsolattartás digitális korunkban már jóval egyszerűbb, mint volt régen. Magánemberként néhány kollégával a kiköltözésünk óta kapcsolatban vagyok, közéjük tartozik *dr. Harmat Zoltán* és *dr. Rostás Tamás*, akikkel sokáig dolgoztam együtt. Ők mindössze néhány évvel a pályakezdésem után érkeztek a klinikára. Sajnos mostanság már egyre kevesebb radiológus munkatársat ismerek, és a klinikai tömb átépítése miatt az intézet sem a régi helyén található.

Mivel Svédországban nem egyetemi intézményben dolgozom, ezért oktatási együttműködés nem lehetséges köztünk. Ennek ellenére évekkel ezelőtt egy kis ideig oktathattam a pécsi klinikán. Egy Magyarországon tartott szakmai konferencián találkoztam az akkori igazgatóval, *Bogner Péter* professzorral, akinek felajánlottam a részvételemet a magyar nyelvű medikusképzésben. Engedélyével öt-hat évig hasi radiológiai gyakorlatot tartottam az orvostanhallgatóknak, aminek nagyon örültem, mert jó volt kicsit nosztalgiázni, kiállni a hallgatók elé. Később aztán visszaléptem ettől, mondván, tegyék a dolgukat inkább a helyi kollégák. Velük egyébként továbbra is főként a konferenciákon vagy a pécsi vendéglőkben találkozom.

– **Milyen érzés hazalátogatni?**

– A téli időszak kivételével elég sokat járok Baranyában, évente 4-5 alkalommal megfordulok erre. Az apropót sokszor a Magyar Radiológusok Társaságának vagy a Magyar Neuro-radiológiai Társaságnak a konferenciái adják, de a nyári szabadságomat is itt szoktam tölteni, mivel Bolyban él az édesanyám. Kettős állampolgár vagyok, kettős kötődéssel. Baranyában életem nagyjából 45 éves koromig, és bár Pécs nem a szülővárosom – Mohács-on születtem –, azért a felnőtt létemnek ez volt a központja. Fáj is, amikor elhagyom a várost a reptér felé utazva. Vitathatatlan, hogy Pécs Magyarország egyik legszebb városa, és erről svédországi munkatársaimat is igyekszem meggyőzni.

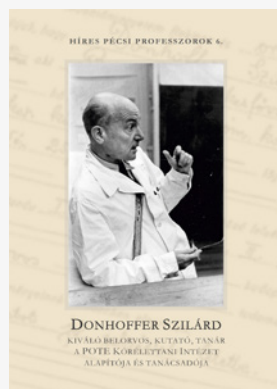
– **Egyetemista diáktársaival is összefut, ha itt jár?**

– Igen, a belváros utcáin vagy egy-egy bevásárlóközpontban már számos alkalommal találkoztunk, de fontosnak tartom a részvételemet az ötévente rendezett évfolyam-találkozókon is. Az utóbbi években viszonylag gyakran összefutottam *dr. Király Ágnessel*, aki ugyancsak sok éve kilépett az egyetem kötelékéből, és egy jó nevű magánklinikát vezet Pécsen. Legalább tucatnyi volt évfolyamtársam dolgozik egyébként az egyetemen, közülük többen intézetvezetők is: *Than Péter*, *Vereckei András* és *Sétáló György* professzorok.

– **Tervezik-e a családdal, hogy egyszer végleg hazajönnék?**

– Az nincs tervben, hogy ismét a magyar egészségügyi ellátórendszerben dolgozzunk, mert ahhoz már elég sokat tevékenykedtünk egy kevésbé pörgős szisztémában. Azt azonban nem tudom, hogy mi lesz nyugdíjas korunkban. Előfordulhat, hogy a kétlaki életet választjuk, azaz az év egyik részét észa-kon, a másik felét pedig itt töltjük. Ingatlanunk ugyan nincs már Pécsen, és az árak csak nőttek az utóbbi időben, de „soha ne mondd, hogy soha”! Addig is nosztalgiával nézegetem a Pécsről készült fotókat a nappalink sarkában lévő íróasztalom fölött.

Shweier Rita

Híres pécsi professzorok: Donhoffer Szilárd

A „Híres pécsi professzorok” című könyvsorozat 6. tagjaként Donhoffer Szilárdról jelent meg kötet. Donhoffer Szilárd (1902-1999) orvosi diplomájának 1926-os megszerzésétől kb. két évtizedig a frissen Pécsre költözött egyetem Belgyógyászati Klinikáján nagy sikerrel végzett klinikai, laboratóriumi, publikációs és oktatási munkát. 1949-ben a Kórélettani Intézet alapító professzora volt. Itt 25 évig vezette a kutatási és oktatási tevékenységet, majd 1974-től újabb 25 évig volt aktív tanácsadó. Pécsi egyetemi és városi munkássága mellett akadémikusként tevékenysége országos szinten is jelentős, sőt nemzetközileg elismert lett. A könyv elsősorban tanítványainak, munkatársainak, kollégáinak írásait és a professzor kutatási területeivel és az orvosképzéssel kapcsolatos cikkeit, valamint különböző alkalmak esetén adott interjúit mutatja be.

„Szerettem egyetemista lenni, úgy éreztem, hogy a helyemen vagyok”

Dr. Nagy Anikó 1986-ban kezdte meg tanulmányait az akkori Pécsi Orvostudományi Egyetemen és 1992-ben kapott diplomát. Szeretettel emlékszik az itt töltött évekre, a szabadság felszabadító érzésére, valamint óriási tudáshoz jutásra és legendás oktatóira is. Pszichiáterként tizen-négy éven át dolgozott a magyar egészségügyi rendszerben. Svédország eleinte kalandnak tűnt számára, azonban állást ajánlottak neki, és 2006-ban úgy döntött, hogy él a lehetőséggel. Jelenleg Norrköpingben pszichiáter főorvos. Honvágya ma is erős, a magyarországi történeket élénken figyeli, és néhány egykori munkatársával tartja is a kapcsolatot.

– Milyen emlékeket őriz az egyetemi éveiről?

– Az egyetem akkoriban nagyon hierarchikusan működött, minden jóval szabályozottabb volt, mint most, ez vonatkozott a csoportbeosztásokra, az előadásokra és a vizsgaidőpontokra is, mégsem korlátként éltük meg ezeket, hanem elfogadtuk és alkalmazkodtunk. Azokban az időkben nem is gondolkodtunk ezen. Számomra még így is sokkal nagyobb szabadságot adott, mint a gimnáziumi évek, és jóval kevésbé volt bizonytalan időszak. Pár évig csoportvezető voltam, ami inkább adminisztratív munkát, a vizsgaidőpontok beosztását jelentette, és nem kis harccal járt, mivel a csoporttagok mindig együtt, ugyanazon a napon vizsgáztak, és az átkéréseket nagyon meg kellett indokolni. Szerettem egyetemista lenni, élveztem a tanulást, szívesen jártam be az előadásokra. Strébernek is gondolhattak, de nem számított, mert úgy éreztem, hogy a helyemen vagyok. Lenyűgözött a tudás, a sok információ és azok az oktatók, akik már akkor az egyetem legendáivá váltak. Az egyik legnagyobb élményem *Romhányi György* professzorhoz köthető, aki akkoriban már nem volt aktív oktató, de még visszajött előadást tartani. Emlékszem a nagy előadóteremre, ami tömve volt hallgatókkal, aktív és már nyugdíjba vonult oktatókkal, valamint külsős érdeklődőkkel is. Az volt az ember érzése, hogy minden széken legalább ketten ülnek. Egészen mély tisztelet és megbecsülés lepte el a termet, amikor ő beszélni kezdett.

Ez az időszak átmeneti volt a régi, a klasszikus és az új, modern egyetemi oktatás és hangulat között. Még éltek a legendák és a régi rendszer, de már jöttek az új információk, technikák és kapcsolati rendszerek is, az országban zajló politikai változásokkal párhuzamban. Mi még szigorlatoztunk politikai gazdaságtanból és orosz nyelvből, ugyanakkor az MRI-ről már angol nyelvű könyvet is olvashattunk. Életem egyik legszabadabb és legszebb időszaka volt, ugyanakkor az egyik legszorongatóbb is, aminek a háttérében egy magánéleti nehézség, a kifelé jól takart és kompenzált, de számomra sok nehézséget okozó szociális fóbia állt. Emiatt nem sikerült elegendő és hosszú távon is jól működő kapcsolatokat kialakítanom sem az évfolyamtársaimmal, sem az oktatókkal, miközben szinte probléma nélkül, nagyon jó eredménnyel zártam a vizsgáimat. Sajnos ma is csak kevés diáktársammal tartom a kapcsolatot, az oktatóim közül pedig senkivel sem. Ez a szabályozott, mindemellett nagy szabadságot adó rendszer teremtette meg számomra az első igazi lehetőséget arra, hogy megtanuljam használni a képességeimet, és ezért nagyon hálás vagyok.

– Mikor döntött el, hogy a pszichiátria áll Önhez a legközelebb?

– Már óvodás koromtól kezdve gyermekorvos szerettem volna lenni, és erről az egyetem negyedik évéig szilárdan meg is voltam győződve. Akkor azonban bejöttek az idegtudományok, és az érdeklődésem lassan, de biztosan azok felé fordult. Sokáig nem tudtam választani a neurológia és a pszichiátria között, mígnem egy neurológiai osztályon kezdtem el dolgozni Ajkán. Mivel ott nem volt pszichiátriai osztály, ezért minden sürgősségi pszichiátriai beteget mi vettünk fel, és a velük való beszélgetések végül ezen szakterület felé fordítottak. Nyilván a saját nehézségeim is sokat számítottak a motivációmban, bár ezeket inkább hajtóerőnek, mintsem gátnak éreztem. Nem bántam meg a választást, bár néha elgondolkoztam, hogy talán a pszichológia még ennél is jobb lett volna.

– Itthon meddig és hol dolgozott még?

– Tizennégy hónap neurológiai osztályos munka után a szekszárdi pszichiátrián kezdtem dolgozni 1994 januárjában egészen a szakvizsgáig, amit 1997-ben szereztem meg. Ez volt szakmai és privát életem legnehezebb négy éve. Itt valóban egyedül kellett boldogulnom a nagyon nehéz és nem igazán jól működő osztályon, ahol a szakmai fejlődésre alig volt lehetőségem. Sokat segített ugyanakkor az, hogy nagyon jó és segítőkész emberekkel találkoztam. A velem dolgozó kollégák és az osztály munkatársai mindent megtettek a betegekért és egymásért is, így a gondok ellenére jó hangulat volt az osztályon. Ma is hálás vagyok azért a sok támogatásért és segítségért, amit ott kaptam. Néhány egykori munkatársammal még mindig tartom a kapcsolatot.

Az ambícióm aztán tovább vitt, a szakvizsga után lehetőségem nyílt az akkori POTE Pszichiátriai Klinikáján dolgozni, ahol nagyon sokat tanultam, olyan ismeretekhez és kapcsolatokhoz fértem hozzá, amelyek előtte zárva voltak előttem. Négy évet töltöttem itt, majd a pécsi Lélek-Egészségügyi Gondozóban (*mai nevén Egyesített Egészségügyi Intézmények Pszichiátriai és Mentálhigiénés Szakrendelése és Gondozója – a szerk.*) folytattam. Az itt eltöltött négy év volt magyarországi szakmai életem legjobb periódusa. Ennek egyik oka az, hogy itt is remek csapat gyűlt össze, a másik pedig, hogy megkezdtem a pszichoterapeuta-képzést. Ennek vezetője dr. Stark András volt, a pécsi pszichiátria nagy ikonja, akiről nagyon nehéz múlt időben beszélni, és akit úgy gondolom, hogy lehetetlenség felülmúlni. Meg kell említenem Oszváth Károly professzort és dr. Koltai Máriát is, valamint csodálatos mentoromat, sajátélményterapeutámat, dr. Horti Máriát. Ők voltak azok, akik olyan inspirációt, tudást és gondolkodásmódot adtak át, amely ma is a pszichiáter-identitásom alapját képezi. Szerencsére itt is kiváló csapatba kerültem, a képzésben velem tanuló kollégák is nagyszerű emberek voltak, egyikükkel tartom is a kapcsolatot. Termékeny és intenzív négy év volt ez, mivel ez idő alatt Szigetvárra, az ottani pszichiátriai osztályra is kijártam ügyelni, továbbá magánrendelőt is nyitottam Mohácson, ami két évig, Svédországba költözésemig jól működött, és erre nagyon büszke vagyok.

– Hogyan került Svédországba?

– Fontos előrebecsálatom: nem gondoltam volna, hogy ezt a munkát magas színvonalon lehet művelni más nyelven, más kulturális bázissal a hátam mögött. 2005 tavaszán a Magyar Orvosi Kamarától kaptam egy meghívót az interjúra, amit a jönköpingi pszichiátriai klinika küldött. Bevallom, nagyon meglepődtem, hogy a MOK kiközvetíti az orvosait külföldre, ezért eldobtam a meghívót. A testvérem aztán – aki akkor épp külföldön élt – rávett, hogy legalább az interjúra menjek el, ha másért nem, kíváncsiságból. Megtettem ugyan, de részemről lezártnak tekintettem a dolgot. Néhány nap elteltével felhívtak, hogy tíz másik kollégával együtt engem is kiválasztottak egy háromnapos jönköpingi látogatásra, ami abból állt, hogy megtekintettük a klinikát és beszélgettünk az ottani kollégákkal. Az volt a tervük, hogy a látogatás után a klinika öt orvosnak állást ajánl. Indulás előtt az járt a fejemben, hogy élek az ingyenes svédországi túra lehetőségével, ismerkedem az ottani rendszerrel, de igazán nem vettem komolyan. Az ott eltöltött három nap után azonban ez megváltozott és arra gondoltam, hogy akár meg is lehetne próbálni, ha én leszek az egyik kiválasztott. 2005. szeptember elején kaptam a pozitív hírt, hogy ez megtörtént. Mivel október elején már elkezdődött a nyelvtanfolyam, ezért rohamléptekben kellett mindent felszámolnom. Utólag látom, hogy ez így volt jó, mert nem maradt időm arra, hogy megijedjek és problémázzak. 2005. október elejétől 2006 januárjáig egy Budapest melletti bentlakásos iskolában tanultuk a svéd nyelvet, majd február 15-én már meg is kezdtük svédországi életünket. Ez az úgynevezett "toborzási folyamat" – a nyelvtanfolyamtól kezdve a diploma és a szakorvosi bizonyítvány svédországi hitelesítésén keresztül a banki, valamint a bevándorlási hivatalban való regisztrációig – elképesztően szisztematikusan és alaposan, jól szervezetten működött, még lakást is foglaltak nekünk. Kint az első évben

még folytattuk a nyelvtanulást, miközben afféle kisorvosi munkát is végeztünk, majd a C1-es nyelvvizsga után, 2006 őszén megkaptam az igazi munkaszerződésemet. Megkérdezték, hogy mely részlegen dolgoznék a legszívesebben, itt is a gondozói munkát választottam, amit 2007 januárjától kezdtem el az ottani klinika huskvarnai gondozójában. Ismét remek csapatba kerültem, sokat jelentett, hogy a beilleszkedési időszak alatt is nagyon kedves, segítőkész emberek vettek körül. Sok baráttra leltem, akik megkönnyítették számomra a rendszer megtanulását.

Tíz évig éltem és dolgoztam Jönköpingben, aztán a magánéletem változása miatt 2016-ban Norrköpingbe költöztem. Nehéz szívvel hagytam ott a klinikát, mert nagyon jól éreztem magam. Norrköpingben először egy privát gondozóban kaptam munkát, majd 2021-től régiós alkalmazott lettem. Főorvosként továbbra is gondozói tevékenységet végzek. A sors ismét kegyes volt hozzám, mert itt is egy nagyszerű csapat fogadott.

– Mennyiben mások a körülmények, a beteganyag, illetve az ellátás mikéntje ott, mint volt itthon?

– Szorosan együttműködünk a különböző szociális és egyéb ellátó rendszerekkel, ez komplex háló, és ennek köszönhetően sokkal szélesebb, tágabb dimenzióban tudunk a betegek szükségleteiről gondolkodni. A svéd rendszerből szinte teljesen hiányzik a hierarchia: egy képesítés nélküli ápoló ugyanolyan, teljes jogú tagja a csapatnak, mint a főorvos. A döntések és a felelősség is közös, aminek az a hátránya, hogy előbbiek lassabban születnek meg, előnye pedig, hogy olyan aspektusok is felmerülhetnek, amelyekre egy hierarchikus rendszerben nem is gondolna az ember. Mivel a pszichiátria itt sokkal szélesebb spektrumban működik, ezért szükség is van ezekre az információ-megosztásokra és véleményekre. Sokkal jobban érzem magam ebben a rendszerben, és jobban is tudok működni, mint egy klasszikus hierarchiában. Komoly hátrányt az adminisztráció jelent, nagyon bürokratikus és sok dokumentációt kíván ez a szisztéma, ami sokszor megfojtja a szakmaiságot. Ez a probléma egyébként mindenhol jelen van a svéd társadalomban. Számomra ez azért is gond, mert sok időt vesz el a betegektől. Sajnos itt borzalmasan sok a függőséggel küzdő beteg és a neuropszichiátriai diagnózis. Bevallom, hogy ez sokkolt, amikor elkezdtem itt dolgozni. Szinte teljes paradigmaváltásra és rengeteg tanulásra volt szükségem.

– Vannak-e szakmai együttműködések az itthoni pszichiáter kollégákkal?

– Amióta Jönköpingből elköltöztem, sajnos kevés kapcsolat maradt, aminek részben magánéleti okai vannak, és ezek is inkább barátiak, mint szakmaiak. Ezzel a néhány kollégával személyesen is szoktam találkozni, amikor évente két-három alkalommal hazautazom.

– Ha jól gondolom, nem bánta meg, hogy külföldön próbált szerencsét.

– Valóban nem, és ennek immár huszonegy éve. Az életem minden területén pozitív változást hozott, szakmailag, magánéletileg és anyagiilag is. A honvágyam nem múlt el, sőt, minden évben egyre erősebb lesz, de most sem dőntenék másképp. Azt tervezem, hogy a nyugdíjig mindenképp Svédországban maradok, aztán – legalábbis részben – szeretnék otthon is élni egy kicsit.

Schweier Rita

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület

Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztályának XXXIV. Ülése

Az Orvostudományi Hírmondó olvasói az elmúlt években (talán már 15-20 éve) olvashattak tudósítást a romániai magyar anyanyelvű egészségügyi szakemberek évente megrendezett tudományos üléseiről. A korábbi beszámolókból olvashattunk az egyesület múltjáról, és a krónikás pár mondatban most is visszatér a múltra.

Mikó Imre gróf (1805-1876) művelődéspolitikus, irodalomtörténész 1859-ban alapította meg az Erdélyi Múzeum-Egyesületet azzal a céllal, hogy az Erdélyben élő magyarok múltját, hagyományát mutassa be. Ezzel egyidejűleg a régióban élő és tevékenykedő magasabb képzettségű (mai szóval diplomás) személyek szakosztályokba tömörültek és időnként gyűléseket rendeztek. Az egészségügyben dolgozók, tehát orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek már a múltban is a legnagyobb létszámú szakosztályt alkották és igen aktívak voltak már a XIX. sz. második felében, a XX. elején. A II. világháborút követő kommunista ideológia által irányított állam működésébe nem illett bele az ilyen szervezet, így azt feloszlatták. A korábbi tagok azonban az 1980-as években a tevékenységet felújították, aztán a szervezetet újjáalapították. A helyi és a határ anyaországi oldalán a betegellátásban, egészségügyben tevékenykedő magyar anyanyelvű szakemberek idén április 16-18-a között a magyar nyelvű orvostudományi városában, Marosvásárhelyen gyűltek össze a szakosztály éves konferenciára.

Az idei konferencia szerkezete a megszokott volt – a hivatalos megnyitó előtti este a szakorvosjelöltek tanácskozással kezdődött a rendezvény. Ezt követően a résztvevők külön vagy a többi előadóval egy szekcióban felkért előadásokat hallgathattak meg (orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek részére). Szekcióüléseken adódott alkalom beszámolni a kutatómunkában és a rutin betegellátásban elért új eredményekről. A helyszín eltérő volt az elmúlt évek gyakorlatához képest, mert a kiemelt előadások helyszíne a belvárosban fekvő, a város szimbolikus épülete, a Kultúrpalota szokott lenni, a többi szekciót a város főtere közelében levő szállodákban, továbbképzésre alkalmas központban (Studium HUB), időnként közeli középiskolákban bonyolították le. Idén a szervezők a centrumtól kicsit távolabb a közelmúltban megnyitott, EU-s támogatással megépített inkubátorház (IncubCenter) adottságait használták fel. Mellette

lévő szállodában (Hampton by Hilton) valamint egy harmadik irodaházban párhuzamosan zajlott több szekció is. A nagyobb termek az inkubátorházban várták a résztvevőket. Így lényegében egy helyen voltak a szállás és a konferencia termek.

Az idei ülés résztvevőinek száma valamelyest elmaradt a megszokottól, kb. 380-385 között volt, többségük orvos (kb. 210 fő), majdnem száz fogorvos és kb. 3 tucatnyi gyógyszerész. Tizenöt szekcióban majdnem 110 előadás hangzott el, ezek egy része felkért jellegű (elsősorban hazai és magyarországi egyetemi klinikák képviselőinek tolmácsolásában). Az előadások témáit a szekciók megnevezése lefedi: labor diagnosztika, mikrobiológia, kardiológia (két szekció), ideggyógyászat, kísérletes orvostudomány, nőgyógyászat, gyermekgyógyászat, sürgősségi orvostudomány, ortopédia, sebészet, urológia, belgyógyászat, endokrinológia, patológia, szemészet, közegészségügy, fogorvostudomány, gyógyszerésztudomány, orvos- és gyógyszerésztörténet. A krónikás csak néhány szekcióülésen vett részt, ezért általános érvényű értékelést nem tehet. Az ideggyógyászati szekció több felkért előadója a sclerosis multiplexről beszélt. Az első előadó a marosvásárhelyi származású *dr. Magyar Melinda*, a Dán Sclerosis Multiplex Centrum neurológusa, a Dán SM Regiszter igazgatója, a Koppenhágai Egyetem, Rigshospital professzora volt („Sclerosis multiplex kezelése a gyakorlatban: relapsuskezelés, betegségmódosító és tüneti terápia”). Két fővárosi intézetből érkezett előadó, *dr. Bíró Zita* neurológus főorvos (Flór Ferenc Kórház Neurológiai Osztály, Kistarcsa), *dr. Bíró István* (SE Orvosi Képző és Kísérleti Intézet, Radiológiai Tanszék, Budapest) közös előadásban, egymás váltva beszéltek a betegség változatos tüneteiről, illetve radiológiai képről („Hogyan születik meg az RR SM diagnózisa és mennyire meghatározó az első terápia?”). A labor diagnosztikai előadások közül az első *dr. Muszbek László* akadémikus professzor tartotta – „A XIII-as véralvadási faktor, mint celluláris transzglutamináz”. Szakmájából adódóan a krónikásnak már a korábbi években is feltűnt, hogy a marosvásárhelyi kardiológusok rendszeresen beszámoltak a szív-CT-vizsgálatok eredményeiről, idén *dr. Benedek Imre* professzor (Marosvásárhelyi Megyei Sürgősségi Kórház, Kardiológiai Klinika) a radiológia jelenlegi egyik „nagygyújáról”, a CT-diagnosztika új detektorrendszerét használó berendezésről

beszél: „A fotonyszámláló CT kvantitatív teljesítménye a korszerű kardiovaszkuláris képalkotásban és szöveti jellemzésben: időszerű áttekintés”. Végül, aki túl megterhelőnek érezte a konferencia tudományos programját, még „könnyű” mesét is talált – Wilhelm Imola és munkatársai (HUN-REN Biológiai Kutatóintézet, Biofizikai Intézet: „Mese a lóvá tett vér-agy gátról” – sajnos a mese nem végződik túl jól, hiszen az előadó arról számolt be, hogyan tudják az emlőráksejtek kijátszani a vér-agy gát védelmét, aminek következménye az agyi áttét).

A pécsi részvétel a szokásosnak nevezhető, hiszen a kísérletes orvostudományi szekciónak *Helyes Zsuzsanna* professzor asszony (Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet) már sok éve résztvevője és üléselnöke. Az idei előadásának címe: „Idegrendszeri fejlődési, neuroinflammációs és fájdalom mátrix konnektivitás-változások fibromyalgiás betegekben”. A szemészeti szekció visszajáró előadója *dr. Hámor Andrea*, a Szemészeti Klinika munkatársa, aki ebben az évben is üléselnökként és előadóként szerepelt: „Amikor az iridotómia mégsem elég – a lencse szerepe a szemnyomás-emelkedésben”. Ebben a szekcióban a pécsi szemklinika korábbi munkatársai is feltűntek, mint pl. *dr. Nagy Ágnes* (Pallas Szemész Magánrendelés, Pécs) valamint *dr. Cseke István* osztályvezető főor-

vos, a Soproni Erzsébet Oktató Kórház munkatársa, aki már rendszeres résztvevőnek számít. A krónikás az ideggyógyászati szekcióban osztotta meg a résztvevőkkel tapasztalatait a pacemakerrel élő betegek MR-vizsgálat előtti ellenőrzéséről: „MR-vizsgált pacemakerrel, kardiológiai implantátumokkal rendelkező betegek esetén az alkalmas betegek kiválasztása”) valamint az orvostörténeti szekcióban *dr. Klein Eva* professzorral beszélt, aki a tumorimmunológiai egyik meghatározó egyénisége volt, születésének centenáriuma kapcsán: „Egy magyar kutató házaspár a Karolinska Intézetben. Száz éve született Fischer Éva azaz Eva Klein”). A programfüzet szerint elhangzott egy prezentáció a közegészségtani szekcióban *dr. Koncsag-Szász Előd* tolmácsolásában, aki a PTE ETK hallgatója: „Túl a ‘teljes jóléten’: az egészség újradefiniálása a 21. században”.

A szakosztály következő tudományos ülészakánának helyszíne a tervek szerint a magyar határhoz kissé közelebb fekvő helység, a felsőoktatásáról is híres, Hunyadi Mátyás szülővárosa, azaz Kolozsvár lesz, a lebonyolítás ideje 2027 áprilisa.

*Weninger Csaba dr.
Trollhättan, Svédország*

Nemzetközi szakmai közönség előtt ismertették eredményeiket a pécsi neurológusok

Sikerrel szerepeltek a PTE KK Neurológiai Klinikájának munkatársai a neuromuszkuláris betegségek nemzetközi kongresszusán (International Congress on Neuromuscular Diseases), amit Firenzében tartottak július 7-11. között. Az ICNMD a neuromuszkuláris betegségek legjelentősebb nemzetközi tudományos konferenciája, ahol a terület legújabb kutatási eredményeit, diagnosztikai és terápiás fejlesztéseit mutatják be a szakemberek, akiknek a kutatók és a klinikusok közötti szakmai tapasztalatcserére, továbbá nemzetközi együttműködésekre is lehetőségük nyílik. A pécsi neuromuszkuláris munkacsoport két poszterrel is szerepelhetett a találkozón.

A PTE KK Neurológiai Klinikáján működő neuromuszkuláris munkacsoport tagjai: *dr. Pál Endre*, *dr. Varga Dávid*, *dr. Sipos Andrea* és *Héjas Réka* hatodéves orvostanhallgató, akik két önálló témában mutathatták be tudományos eredményeiket. Posztereik címe: „Small fiber neuropathy and autonomic dysfunction in Sjogren’s syndrome” – „Vékonyrost-neuropátia és autonóm idegrendszeri diszfunkció Sjögren-szindrómában” és „Longitudinal monitoring of disease progression in myotonic dystrophy type 1” – „A betegség előrehaladásának hosszú távú

nyomon követése 1-es típusú dystrophia myotonica-ban” voltak. Ezek prezentálására az előzetesen benyújtott és független szakmai bírálaton elfogadott absztraktjaik alapján volt módjuk.

„Az, hogy négyen is jelen lehettünk és két önálló tudományos posztert is bemutathattunk a konferencián, Magyarországról kiemelkedő egyetemi képviselőnek számított, amit ott is hangsúlyoztak” – nyilatkozta Héjas Réka hatodéves orvostanhallgató. Mint mondta, a neuromuszkuláris betegségek az izmokat, a perifériás idegrendszert és az ideg-izom kapcsolatot érintik. Ide tartoznak többek között az öröklődő izombetegségek, a perifériás neuropátiák, a motoneuron-betegségek és egyes autoimmun neuromuszkuláris betegségek is, amik gyakran izomgyengeséggel, mozgáskorlátozottsággal, érzészavarokkal vagy autonóm idegrendszeri tünetekkel járnak. Kutatásuk kiemelt jelentőségű a korai diagnózis és az új kezelési lehetőségek fejlesztése szempontjából. Hozzátette, hogy hosszú évtizedeken keresztül kevés terápiás lehetőség nyílt a betegek számára, a gyermekkorban kezdődő spinális izomatrofia (SMA) génterápiájának megjelenése és klinikai sikere azonban új korszakot nyitott. Az elmúlt években egyre több ígéretes terápiás lehetőség rajzolódott ki olyan betegségek kezelésében is, amelyeket korábban visszafordíthatatlannak vagy megállíthatatlan progressziójúnak tartottak, így többek között a különböző izomdisztrófiák és más motoneuron-betegségek esetében is.

„A konferencián kiemelt figyelmet kaptak a Duchenne-féle gyermekkori izomdisztrófia új terápiás lehetőségei, az amyotrophiás lateralsclerosis (ALS) kezelésének legújabb eredményei, a perifériás neuropátiák diagnosztikája és kezelése, valamint a ritka neuromuszkuláris betegségek kutatásának legfrissebb fejleményei is” – fűzte hozzá.

Schweier Rita

Fotó: Héjas Réka

3. Nemzetközi Sziklacsontkurzus Pécsett

A PTE Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika ill. a Med-EL (a világ vezető hallásjavító implantátumgyártó vállalata) hazai képviselője 2026. május 18–20. között rendezte a nemzetközi fülészeti és oldalsó koponyaalapi kurzusát az Orvosi Készségfejlesztő és Innovációs Központban. A háromnapos programra Európa több országából is érkeztek résztvevők, akik az elméleti előadások mellett intenzív gyakorlati képzésben is részesültek.

A kurzuson kiemelt hangsúlyt kapott a sziklacsont-anatómia részletes feldolgozása, valamint a legfontosabb fülsebészeti feltárások hallásjavító implantátumok behelyezésének gyakorlása. Ehhez kiváló minőségű mikroszkópos eszközpark állt rendelkezésre, amely lehetővé tette a modern sebészeti technikák magas szintű elsajátítását. A kadáver-disszekciós tréningeket a klinika tapasztalt fülsebészeti oktatói vezették, strukturált, lépésről lépésre felépített oktatási program mentén.

A kurzus tematikája szorosan illeszkedett a PTE KK Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika, valamint az oldalsó koponyaalapi munkacsoport nemzetközi szinten is elismert tevékenységéhez. A résztvevők számára külön értéket jelentettek az élő sebészeti demonstrációk és az interaktív előadások, amelyek a döntéshozatal és a sebészeti stratégiaalkotás szempontjait is részletesen bemutatták.

A visszajelzések alapján a résztvevők kiemelték a magas színvonalú gyakorlati oktatást, a nagy intenzitású hands-on tréning lehetőséget, valamint a korszerű oktatási infrastruktúrát. A rendezvény nemzetközi szinten is jelentős szakmai érdeklődést váltott ki, és hozzájárult a pécsi fülsebészeti képzés további nemzetközi láthatóságának erősítéséhez.

FENS-Fórum – 2026

Sikeresen zárult Európa legnagyobb és legrangosabb idegtudományi kongresszusa, a FENS (Federation of European Neuroscience Societies) Fórum, amelyen idén július 6. és 10. között Barcelonában képviseltették magukat a PTE ÁOK Élettani Intézetének munkatársai.

A két évente megrendezett FENS-Fórum a nemzetközi idegtudományi közösség legfontosabb találkozóhelye. Idén több ezer agykutató, klinikus és hallgató gyűlt össze a világ minden tájáról, hogy áttekintsék a modern agykutatás legfrissebb áttöréseit – a fejlődésbiológiától kezdve a mesterséges intelligenciával támogatott hálózatkutatáson át a legújabb klinikai transzlációs eredményekig.

A konferencia kiemelt témái között szerepeltek: Plaszticitás, kogníció, viselkedés és memória; Neurális hálózatok; NeuroAI; Neuroinflammáció és neurodegeneráció; Alternatív kutatási modellek és Alvás.

A rendezvény kiváló lehetőséget biztosított a meglévő nemzetközi kapcsolataink ápolására és új szakmai együttműködések megalapozására is. Többek között előremutató egyeztetéseket folytattunk uruguayi kutatópartnereinkkel, akikkel a jövőben a földrajzi és kulturális tényezők kronobiológiai illetve magatartásélettani hatásait tervezzük vizsgálni nemzetközi kollaborációban.

A konferencia részletes tudományos programja itt elérhető.

Az Élettani Intézet 8 munkatársa vet részt a konferencián az alábbi posztterekkel:

- A. Futácsi, B. Szewczyk, B. Czéh: Neuropathology of limbic structures in the mouse zinc deficiency model of depression*
- K. Fusz, A. Deák, P. Závodi, G. Suszter, P.L. Kanizsai: Chronotype-dependent HPA-axis alterations in rotating shift workers: neuroendocrine and behavioural correlates*
- A.J. Hencz, A. Szabó, D. Csiszár, D. Zelena: Effects of selective stimulation of medial septal cholinergic neurons on Alzheimer's disease pathology in a transgenic mouse model*
- P. Kumar, K. Mintal, K. Erika, L.Y. Mon, D. Zelena: Antibiotic treatment-induced microbiome disruption has positive effect on PTSD-like behaviour in an electric footshock model in mice*
- E.E. Kvak, S. Farkas, A. Szabó, D. Várkonyi, E. Szabó, R. Varga, D. Zelena: Molecular and behavioral effects of acute dehydroepiandrosterone-sulfate treatment in the 3xTg mouse model of Alzheimer's disease*
- S. Rashidiani, V. Kormos, B. Gaszner, D. Zelena: Neurochemical diversity of pontine corticotropin-releasing hormone neurons in mice*
- D. Várkonyi, E.E. Kvak, E. Szabó, S. Farkas, C. Muyong, D. Zelena: Female-specific thermoregulatory impairments in 3xTg-AD mice: involvement of NK3 receptor-dependent pathways*

Sziládiné Dr. Fusz Katalin

I. Magyar Mikromobilitási Konferencia

A Magyar Gyermektraumatológus Társaság képviseletében *dr. König Róbert* és jómagam vettünk részt június 17-én a budapesti Mikromobilitás Konferencián, amely az elektromos rollerek használatának, szabályozásának és biztonsági kérdéseinek aktuális kihívásait járta körül. Az előadások során a szakértők bemutatták az e-rollerek terjedésével összefüggő közlekedésrendészeti tapasztalatokat, a modern mobilitási rendszerek által kínált lehetőségeket, valamint a városi környezetben alkalmazható szabályozási megoldásokat.

A konferencia egyik fő üzenete az volt, hogy az elektromos rollerek a városi közlekedés egyre meghatározóbb szereplőivé válnak, ugyanakkor használatuk számos biztonsági és közterületi kihívást vet fel. A nagyvárosi mikromobilitásról szóló első kerekasztal-beszélgetés során a szolgáltatók, önkormányzati és közlekedésszervezési szakemberek és jómagam a használat

előnyeit és a felmerülő konfliktusokat egyaránt megvitatták. A délutáni szakmai fórum különösen releváns volt a Magyar Gyermektraumatológus Társaság számára, hiszen a biztonságos és kulturált rollerhasználat feltételeit az oktatás és a szemléletformálás oldaláról vizsgálta. A beszélgetésben részt vevő egészségügyi, nevelési és közlekedésbiztonsági szakemberek egyetértettek abban, hogy a balesetek megelőzésében kiemelt szerepe van a megfelelő védőfelszerelések használatának, a közlekedési szabályok ismeretének és a fiatal korosztály (már óvodáskortól egészen a gimnáziumig) célzott oktatásának.

A konferencia megerősítette, hogy a mikromobilitási eszközök terjedésével párhuzamosan növekszik a kapcsolódó sérülések száma és súlyossága is, ezért a gyermektraumatológiai szakma tapasztalatai és prevenciósz szerepvállalása fontos elemi lehetnek a jövőbeli szabályozási és szemléletformáló programoknak. A Társaságunk javaslata fontos szempont a kialakulóban lévő jogszabály módosításnak. Konkrétum megállapítása és kimondása ezen a szakmai fórumon nem történt, de bízunk benne, hogy az elektromos roller használatát életkori határhoz (16 év) kötik majd, és az ez alatti korosztály teljesítménytől függetlenül nem használhatja ezeket a közlekedési eszközöket.

Dr. Józsa Gergő

PTE KK gyermekgyógyászati Klinika, Manuális Tanszék

A Fiatal Gyermekgyógyászok XXIV. Konferenciája

Idén május 29-31. között Szolnok adott otthont a Fiatal Gyermekgyógyászok XXIV. Konferenciájának (FIGYEK), amely a hazai fiatal szakemberek egyik legfontosabb találkozója. A háromnapos rendezvényen több mint 200 rezidens és szakorvosjelölt vett részt az ország egész területéről, hogy bemutassák kutatási eredményeiket, tapasztalatot cseréljenek és új szakmai kapcsolatokat építsenek. Közel 90 tudományos előadás és 7 workshop várta a résztvevőket. A FIGYEK évről évre nemcsak a tudományos fejlődés, hanem a közösségépítés színtere is. Az idei konferencia egyik újdonsága a gyermekpszichiátriai szekció bevezetése volt, amely nagy érdeklődés mellett mutatkozott be. Emellett különösen népszerűnek bizonyultak az allergológiai és infektológiai előadások is.

A szervezők a magas színvonalú szakmai programokon kívül változatos közösségi eseményekkel is készültek. Az interaktív workshopokon a résztvevők gyakorlati betekintést nyerhettek többek között a szülészobai ellátás kérdéseibe és a kommunikációs készségeiket is fejleszthették szituációs gyakorlatokkal. A szakmai programokat színes társasági események egészítették ki, amelyek közül kiemelkedett a szombat esti, hollywoodi témájú bál. Az est különleges hangulatát a rézfúvós tűzoltózenekar fellépése alapozta meg, amelyet rendkívül jó hangulatú, kötetlen program követett.

A PTE KK Gyermekgyógyászati Klinikáját hat fiatal kolléga képviselte: *dr. Pagáts Rebeka*, *dr. Fehér Dóra*, *dr. Szestey Veronika*, *dr. Szegner Laura*, *dr. Tóth Eszter* és *dr. Balogh Dorottya*. Klinikánkról *dr. Lakatos Orsolyát* kérték fel a nefrológia szekció üléseelnökének. A rezidenseink kiváló eredményekkel térhettek haza. A gyermeknefrológiai szekció különdíját *dr. Pagáts Rebeka* nyerte el, míg a poszterszekció különdíját *dr. Balogh Dorottya* nyerte el. A felkészülésben nyújtott segítségükért külön említést érdemel *dr. Lakatos Orsolya* és *dr. Mosdósi Bernadett*.

A konferencia ismét bizonyította, hogy a magyar gyermekgyógyászat fiatal generációja elkötelezett a folyamatos szakmai fejlődés, a tudományos munka és az együttműködés iránt. A FIGYEK nemcsak a tudásmegosztás fóruma, hanem olyan inspiráló közösségi esemény is, amely hozzájárul a jövő gyermekorvosainak szakmai és emberi fejlődéséhez.

*Dr. Balogh Dorottya rezidens orvos
PTE KK Gyermekgyógyászati Klinika*

A Magyar Élettani Társaság 88. Vándorgyűlése

A Magyar Élettani Társaság (MÉT) és a Magyar Mikrocirkulációs és Vaszkuláris Biológiai Társaság (MMVBT) szervezésében 2026. június 10. és 12. között Budapesten rendezték meg a MÉT 88. Vándorgyűlést, amely az elméleti orvostudományok egyik legfontosabb hazai seregszemléje. A konferencia célja volt, hogy fórumot biztosítson az élettan, a mikrokeringés és az érrendszeri kutatások legújabb eredményeinek bemutatására, és erősítette a hazai és nemzetközi tudományos együttműködéseket. A tudományos program perspektívákat kínált a klinikai és transzlációs relevanciákra is.

Intézetünket előadásokkal és poszterrel képviselték kollégáink.

Dr. Szabó István: Revisiting physiology education: current challenges and structured dialogue for future directions

Dr. Fusz Katalin: Associations between chronotype, diurnal cortisol rhythm and insomnia severity among healthcare professionals in shift work

Dr. Lengyel Ferenc: The effect of PACAP on testicular peritubular myoid cells

Dr. Kovács Gergely: The effect of genetic ablation of PACAP on testicular structure

Munkatársaink két szekció elnökségében/szervezésében is közreműködtek:

Session VI. Mechanisms of brain disorders: cellular, vascular and stress-responsive pathways – *Pintér Erika és Zelena Dóra* professzor asszonyok

Fotó: met2026.hu és dr. Fusz Katalin

Session V. Circadian Rhythms from Research to Clinical Practice – *Káldi Krisztina* professzor asszony, *dr. Fusz Katalin* és *dr. Kanizsai Péter*

A Magyar Tüdőgyógyász Társaság 64. Nagygyűlése

A Magyar Tüdőgyógyász Társaság 64. Nagygyűlését idén Balatonfüreden rendezték 2026. május 13-16. között. *Dr. Ruzsics István* és *dr. Sárosi Veronika* (PTE KK I. sz. Belgyógyászati Klinika Pulmonológiai Osztály/Tanszék) a szervezőbizottság és a tudományos bizottság tagjaként ill. a poszterszekció üléselnökként segítették a szervezőket.

Az első napon a Fiatal Pulmonológus Kutatók Fórumát tartottuk, ahol 2, PTE-n végzett kutatómunka is bemutatkozhatott: *Szóts Áron* ötödéves orvostanhallgató beszámolt a PTE KK I. sz. Belgyógyászati Klinika Pulmonológiai Tanszéken végzett TDK-munkájáról „Mikropartikulum-kutatás: COPD-s betegek 14 éves utánkövetése” címmel, valamint *dr. Fortuna János* (PTE ÁOK Alapellátási Intézet Hospice-Palliatív Tanszék) „Az előrehaladott stádiumú COPD-s és tüdő tumoros betegek tüneti terheinek összehasonlítása” címmel tartott előadást. *Dr. Boronkai Árpád* (PTE KK Onkoterápiás Intézet) kerekasztal kerekében adott elő „Immunterápia a korai stádiumú NSCLC-ben: mit, mikor, kinek?” és „PD-L1 mint iránytű: monoterápia vagy kombináció NSCLC-ben?” témakörökben, valamint előadást tartott „Új terápiás lehetőségek az irresecabilis III. stádiumú NSCLC ellátásában” címmel is. *Dr. Papp Emőke* (PTE KK Onkoterápiás Intézet) poszter formájában mutatott be egy érdekes esetet „Amikor nem örülünk, hogy igazunk van” címmel.

Dr. Ruzsics István „Négyéves gondozás tapasztalatai Covid-19 okozta súlyos légzési elégtelenségben alkalmazott pir-

fenidon után” címmel számolt be a Covid-infekciót követő, pirfenidon kezelést kapott, de intersticiális eltérésekkel élő betegek gondozási tapasztalatairól. *Dr. Soós Szilvia* (PTE KK I. sz. Belgyógyászati Klinika Pulmonológiai Osztály/Tanszék) beszámolt a PTE társulásával működő nemzetközi konzorcium terveiről, működéséről „COPD palliatív ellátása, EU PAL-COPD Projekt” címmel, valamint a COPD modern kezelési stratégiájáról „Túl későn lépünk? – Korai diagnózis és korai eszkaláció a COPD managementjében” címmel. A szombati nap adott teret a háziorvosi fórumnak, melyen *dr. Soós Szilvia* „Légúti allergiák” címmel tartott előadást.

Dr. Kanizsai Péter (PTE KK Sürgősségi Klinika) „Időablak és kockázat” című előadásában a COPD-s betegek ellátásának sürgősségi aspektusait vette górcső alá, míg *Halmosi Róbert* professzor (PTE KK I. sz. Belgyógyászati Klinika Kardiológiai Osztály/Tanszék) „Két betegség – egy tét” címmel a COPD és a kardiovaszkuláris betegségek kapcsolatáról adott elő.

A konferencia során tartotta a társaság a közgyűlést és a vezetőségválasztását is, mely során a 2 cikluson keresztül a társaság főtítkári feladatait ellátó *dr. Sárosi Veronika* az elnökségben folytatja munkáját, a vezetőségben pedig *dr. Ruzsics István* és *dr. Szántó Zsolt* képviseli a Pécsi Tudományegyetemet.

Dr. Ruzsics István egyetemi adjunktus
PTE KK I. sz. Belgyógyászati Klinika
Pulmonológiai Osztály/Tanszék

Akár egy-két hónapon belül műtéthez juthatnak a gerincferdüléssel élő gyermekek Pécsen

A korábbi egy-két éves várakozási idő helyett ma már akár egy-két hónapon belül sor kerülhet a gyermekek gerincdeformitásainak műtéti kezelésére a PTE KK Idegsebészeti Klinika és Gyermekgyógyászati Klinika együttműködésében. A megyeszékhelyen elhivatott team dolgozik mindezt, így a régióban élők korszerű technológiai háttér és magas színvonalú ellátás mellett juthatnak hozzá a sok esetben életminőséget javító beavatkozásokhoz.

A gerincdeformitások, különösen a scoliosis (gerincferdülés) kezelése nem csupán ortopédiai kérdés, hanem a betegek életminőségét, önképét is befolyásolja. Súlyosabb esetekben a deformitás a mellkas és a keringési rendszer működését is veszélyeztetheti, illetve megnehezítheti a mindennapi gondozást, ezért a műtéti beavatkozás nemcsak esztétikai, hanem funkcionális jelleggel is bír. A PTE KK Idegsebészeti Klinikáján az elmúlt időszakban jelentősen fejlődött a gyerekek gerincdeformitásainak műtéti ellátása, a kezelések háttérét multidiszciplináris szakmai csapat biztosítja, amely idegsebészekből, gyógytornászokból, pszichológusokból áll. A betegellátás a diagnózistól a rehabilitációig összehangolt formában zajlik, a gyerekeket pedig a PTE KK Gyermekgyógyászati Klinikáján kifejezetten erre a célra kialakított, családbarát részlegen fogadják.

A PTE-n az e témában készült videóban Urszuly Kincső példáján keresztül ismerhetjük meg a gyermek-gerincdeformitás-műtétek folyamatait. Kincsőt dr. Tunyogi Csapó Miklós egyetemi docens, gerincsebész műtötte meg. A szakember elmondta, hogy ezekkel az operációkkal megelőzik azokat a bajokat, amik akkor alakulnak ki, ha nem kezelik a gerinc elváltozásait, tovább azokat az eseteket műtik, ahol idővel, beavatkozás nélkül romlás várható. „Azokat a problémákat előzzük meg, amik felnőttkorban lépnének fel, ha nem operáljuk meg a beteget. A tünetek

között szerepel a páciensek terhelhetőségének romlása, kifulladás, fáradékonyság, valamint fájdalom. Nem maga a görbület fáj, hanem alatta és felette, a nyak, az ágyéki gerinc, illetve a deréknál is hamarabb lehet érezni a fájdalmat, mint egy olyan embernél, akinek egyenes a gerince.”

A műtéteket korszerű technológiai háttér támogatja, továbbá a beavatkozásokat egy dedikált, kifejezetten gerincdeformitások kezelésére kialakított műtőben hajtják végre. A pécsi Idegsebészeti Klinikán többek között rendelkezésre áll intraoperatív képalkotás, navigációs rendszer, sebészeti mikroszkóp és neuromonitoring, amelyek a beavatkozások pontosságát és biztonságát növelik. A műtéti tervezést speciális háromdimenziós képalkotó rendszer segíti, amely Magyarországon csak néhány intézményben érhető el. Dr. Tunyogi Csapó Miklós felhívta a figyelmet arra, hogy a gerincferdülés egy bizonyos pont felett már konzervatív módon nem kezelhető, és így egy jelentős görbület alakul ki a gerincen. „Ilyenkor jól felkészült teammel képesek vagyunk korrekcióval visszaállítani a görbület mértékét. Gyakorlatilag egyenessé tudjuk tenni a gerincet, és ezzel a beteg életminőségét is javítjuk.”

A scoliosis legtöbbször serdülőkorban jelentkezik, és a lányokat jóval gyakrabban érinti, közöttük hétszer annyi esetet diagnosztizálnak, mint a fiúknál. A korai tüneteket felismerésében többek között fontos szerepe van a szűréseknek is. A gerincelváltozások kezelésénél sok esetben elegendő a gyógytorna vagy a fűző használata, azonban amikor a görbület mértéke várhatóan tovább romlik, műtetre lehet szükség. „A beavatkozás sikerességéhez elengedhetetlen az anesztézia, a műtőszemélyzet és a műtét után a gyógytorna szaktudása. Úgy gondolom, hogy jól felkészült teammel ez biztonságosan elvégezhető műtét, ami körülbelül 4-10 órát vesz igénybe. Rengeteget nyer egy ilyen műtéttel a beteg, mondhatni teljesen új életet kap a páciens és a családja is. Ebben a régióban is van már speciális gerincdeformitás centrum, így nem kell a betegeknek messzire utazniuk. Azt hiszem, az intenzíves háttérünk egyedülálló és a PTE infrastrukturális fejlesztéseinek köszönhetően új gyermek-gerincsebészeti részleg is fogadja a betegeket a pécsi gyermekklinikán” – tette hozzá.

A világ számos országában jellemző, hogy sokat kell várni a gerincdeformitások műtéti kezelésére. Magyarországon is hasonló helyzet állt fenn, sok család várt akár egy-két évet is a szükséges beavatkozásra. Pécsen azonban az elmúlt időszakban jelentősen lerövidült a várakozási idő, így a páciensek egy-két hónapon belül műtéthez juthatnak. Ez különösen fontos azoknál a fiataloknál, akiknél a deformitás gyorsan romlik, a mellkas és a keringés működését veszélyeztetheti, vagy valamely alapbetegség, illetve szindróma miatt a mindennapi gondozást is megnehezíti. A modern gerincsebészeti beavatkozások célja nem pusztán a gerinc kiegyenesítése, hanem a test egyensúlyának helyreállítása, a további romlás megelőzése és a szövődmények kockázatának csökkentése.

Videó

Forrás: PTE KK

A Doktori és Habilitációs Tanács ülései

2026. május 18.

1. Doktori ügyek

Dembech Matteo doktorvárományos (Orvosi Népegészség-tani Intézet) értekezésének védeése 2026. március 25-én 92%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Szilágyi Tamás Gábor egyéni felkészülő (Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet) értekezésének védeése 2026. május 11-én 88%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

2. Habilitációs ügyek

2/a *Habilitációs pályázatok nyilvános részének indítása*

A Tanács egyhangú szavazással javasolja az EHHB-nak az alább nevezett részére a cím odaítélését:

dr. Bukovics Péter, adjunktus, Biofizikai Intézet

dr. Fazekas Gábor, adjunktus, Érsebészeti Klinika

dr. Frank Dorottya, adjunktus, Fogászati és Szájsebészeti Klinika

dr. Gaszterné dr. Kormos Viktória, adjunktus, Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet

Hartnerné dr. Pohóczky Krisztina adjunktus, Gyógyszerhatástani Tanszék

dr. Kellermayer Zoltán, adjunktus, Immunológiai és Biotechnológiai Intézet

dr. Kuthi Levente, patológus szakorvos, Országos Onkológiai Intézet

dr. Marada Gyula, adjunktus, Fogászati és Szájsebészeti Klinika

dr. Mikó Baráth Eszter, adjunktus, Élettani Intézet

dr. Rákossy-Vokó Zsuzsa, adjunktus, Orvosi Népegészség-tani Intézet

dr. Sándor Barbara, adjunktus, I. sz. Belgyógyászati Klinika

dr. Simon Gábor, adjunktus, Igazságügyi Orvostani Intézet

dr. Szatmári Dávid Zoltán, adjunktus, Biofizikai Intézet

dr. Várnai Réka, adjunktus, Alapellátási Intézet

3. Egyebek

PTE OGYDHT habilitációs szabályzata. Jogi felülvizsgálat után, a felmerült észrevételek áttekintését követően a tanács megbízta a habilitációs titkárt a szabályzat pontosításával.

2026. június 23.

1. Doktori ügyek

Darwish Ammar IV. éves PhD-hallgató (Stipendium Hungaricum) (Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet) értekezésének védeése 2026. június 9-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Kumar Prabhat IV. éves PhD-hallgató (Stipendium Hungaricum) (Élettani Intézet) értekezésének védeése 2026. június 15-én 84%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Szabó-Pacheco Ana Esther doktorvárományos (Fogászati és Szájsebészeti Klinika) értekezésének védeése 2026. május 21-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Orbán Brigitta doktorvárományos (Idegsebészeti Klinika) értekezésének védeése 2026. május 22-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Ahmadi Hamid doktorvárományos (Orvosi Biológiai Intézet) értekezésének védeése 2026. május 27-én 96%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Kapocsi-Kurdi Csilla egyéni felkészülő (SzKK) értekezésének védeése 2026. május 27-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

nyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Csurka-Takáts Amanda doktorvárományos (Transzlációs Medicina Intézet) értekezésének védeése 2026. május 28-án 96%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Vörös Dávid doktorvárományos (Élettani Intézet) értekezésének védeése 2026. június 5-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Madarász Tamás doktorjelölt (Biofizikai Intézet) értekezésének védeése 2026. június 10-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Orsi Enikő doktorvárományos (Fogászati Klinika) értekezésének védeése 2026. június 10-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Arató Ákos doktorvárományos (Neurológiai Klinika) értekezésének védeése 2026. június 12-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Seetge Jessica doktorvárományos (Neurológiai Klinika) értekezésének védeése 2026. június 12-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Kozma Kincső Boglárka doktorvárományos (Szemészeti Klinika) értekezésének védeése 2026. június 12-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Kelava Leonardo doktorvárományos (Transzlációs Medicina Intézet) értekezésének védeése 2026. június 12-én 84%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Pethő Borbála doktorvárományos (Pszichiátriai Klinika) értekezésének védeése 2026. június 15-én 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Vámos Eszter doktorvárományos (Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet) értekezésének védeése 2026. június 16-án 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

Dr. Maár Klaudia doktorvárományos (Biokémiai és Orvosi Kémiai Intézet) értekezésének védeése 2026. június 18-án 100%-os eredménnyel megtörtént. A DHT ennek alapján egyhangúlag javasolja az EDT-nek a PhD-fokozat odaítélését.

*Dr. Bogár Lajos, egyetemi tanár,
a PTE OGY Doktori és Habilitációs Tanácsának elnöke*

Vizsgaidőszaki életképek a Pekár Mihály Orvosi és Élettudományi Szakkönyvtárban

A Pekár Mihály Orvosi és Élettudományi Szakkönyvtár – az elmúlt évekhez hasonlóan – 2026-ban, április és július között is hosszabbított vizsgaidőszaki (a hét minden napján 24 órás) nyitvatartással segítette a hallgatók felkészülését. A munkatársak a vizsgaidőszak megkezdése előtt – a szolgáltatások zavartalan működésének biztosítása céljából – kiemelt figyelmet fordítottak a könyvtár műszaki állapotának felmérésére, a szükséges javításokra. A légkondicionáló rendszer karbantartása során megtörtént az olvasótermi fan-coil berendezések javítása, emellett a villamos hálózatban jelentkező hibákat is sikerült elhárítani. Sor került az ablakrolók állapotfelmérésére és a szükséges javítások elvégzésére is, amelyek hozzájárultak a kellemesebb tanulási környezet kialakításához.

A könyvtár technikai fejlesztései a vizsgaidőszak alatt is folytatódtak. Az informatikai szakemberek felmérték a látogatószámláló telepítéséhez szükséges elektromos kiállás helyét, majd az előkészítő munkálatokat követően júniusban megtörtént az új látogatószámláló üzembe helyezése. Ez a fejlesztés a jövőben pontosabb adatokat biztosít a könyvtár használatának nyomon követéséhez, amely hatékonyabbá teszi az olvasótermek optimális kihasználását.

Az olvasótermek már áprilisban is szinte folyamatos teltházzal működtek, ami jól mutatta a vizsgaidőszakra

készülő hallgatók fokozott könyvtárhasználati igényét. Az anatómiai modellek iránt ugyancsak kiemelkedő érdeklődés mutatkozott, amelyek jelentős segítséget nyújtottak a hallgatók felkészülésében. Májustól bevezettük a rövid idejű ülőhelyfoglalást biztosító parkolóórát, amelyek elősegítették a tanulók helyek igazságosabb és hatékonyabb kihasználását.

A szorgalmi időszak lezárultával megkezdődött a vizsgákra a jelentkezés, amelynek következtében számos hallgató könyvtári tartozásainak rendezése történt meg. A megnövekedett forgalom és adminisztratív tevékenységek ellenére a könyvtár munkatársai biztosították a szolgáltatások folyamatos és magas színvonalú működését. A hosszabbított nyitvatartás teljes időtartama alatt a tanulás támogatása mellett közösségépítő és kapcsolódást nyújtó miniprogramokat is szervezett a könyvtár. A puzzle-játékok, a keresztrejtvények és egyéb fejtörők népszerű lehetőséget kínáltak a hallgatóknak arra, hogy a tanulás közben rövid időre kikapcsolódjanak és oldják a vizsgafelkészüléssel járó feszültséget.

Június közepétől fokozatosan csökkent az olvasótermek látogatottsága, ugyanakkor az anatómiai modellek iránt továbbra is folyamatos érdeklődés mutatkozott. A hosszabbított nyitvatartás utolsó hetében a végzős hallgatók ajándékkönyvekkel és anatómiai modellel gazdagították a könyvtár állományát. Ezek a felajánlások a könyvtár munkájának elismerését és a hallgatói közösség megbecsülését egyaránt kifejezték.

Összességében a 2026. évi vizsgaidőszaki hosszabbított nyitvatartás eredményesen támogatta a hallgatók felkészülését. A folyamatos műszaki fejlesztések, a magas kihasználtság mellett biztosított zavartalan működés, valamint a hallgatóbarát szolgáltatások egyaránt hozzájárultak ahhoz, hogy a Pekár Könyvtár a vizsgaidőszak során is korszerű, megbízható és inspiráló tanulási környezetet biztosítson használói számára.

*Besse Péter
kari könyvtárvezető*

PTE ETKK Pekár Mihály Orvosi és Élettudományi Szakkönyvtár

TUDOMÁNYOS KÖZLEMÉNYEK

Pathogens. 2026 Feb 8;15(2):189. doi: 10.3390/pathogens15020189.

Integrated FTIR and whole-genome sequencing reveal scale-dependent genotype-phenotype relationships in multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa*

Lengyel G.¹, Kaszab E.^{2,3,4}, Fehér E.^{2,4,5}, Marton S.^{6,7}, Orosz L.⁸, Sarkadi-Nagy Á.⁸, Burián K.⁸, Bányai K.^{9,10}

¹Infection Control Department, Clinical Center, Semmelweis University, Budapest, Hungary. ²Department of Epidemiology and Microbiology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ³Institute of One Health, Faculty of Health Sciences, University of Debrecen, Hungary. ⁴National Laboratory of Infectious Animal Diseases, Antimicrobial Resistance, Veterinary Public Health and Food Chain Safety, University of Veterinary Medicine Budapest, Budapest, Hungary. ⁵National Virology Laboratory, Szentágotthai Research Centre, University of Pécs, Hungary. ⁶Pathogen Discovery Group, HUN-REN Veterinary Medical Research Institute, Budapest, Hungary. ⁷HUN-REN-PE Limnology Research Group, Veszprém, Hungary. ⁸Department of Medical Microbiology, Albert Szent-Györgyi Clinical Center, University of Szeged, Hungary. ⁹Institute of Medical Biology, Medical School, University of Pécs, Hungary. ¹⁰Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary.

Abstract. Multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa* is a major cause of healthcare-associated infections, particularly in high-burden clinical settings where rapid tools to capture clinically relevant resistance and virulence phenotypes are needed. In this study, we applied an integrated whole-genome sequencing (WGS) and Fourier-transform infrared (FTIR) spectroscopy approach to evaluate genotype-phenotype relationships in multidrug-resistant *P. aeruginosa* isolates collected during the COVID-19 pandemic. High-quality WGS data were used to characterize antimicrobial resistance determinants, mobile genetic elements, and virulence gene repertoires, while FTIR spectroscopy provided culture-based phenotypic fingerprints reflecting cell envelope composition. Genomic analyses revealed a conserved efflux-centered intrinsic resistance backbone, variably supplemented by acquired β -lactamases and aminoglycoside-modifying enzymes, alongside a largely conserved core virulome with heterogeneity driven primarily by type III secretion system effector profiles. Comparison of FTIR- and WGS-derived distance matrices revealed a weak but statistically significant global association, indicating a non-linear relationship between genomic relatedness and phenotypic similarity. Cluster-level concordance was strongly scale-dependent, with high agreement emerging only at finer clustering resolutions, consistent with FTIR capturing phenotypic variation linked to regulatory, metabolic, and cell envelope adaptations rather than deep phylogenetic structure. Together, these findings show that multidrug resistance and virulence in *P. aeruginosa* are shaped by a modular genomic architecture that manifests as distinct, measurable phenotypic states. The observed scale-dependent concordance supports FTIR spectroscopy as a rapid, cost-effective phenotypic screening tool for outbreak-oriented surveillance, complementing WGS in integrated antimicrobial resistance monitoring workflows.

♦ ♦ ♦

Animals (Basel). 2026 Apr 3;16(7):1106. doi: 10.3390/ani16071106.

Molecular and replication dynamic profiling of regionally important *Pestivirus bovis* subgenotypes from Hungary

Kiss I.¹, Kaszab E.^{2,3,4,5}, Bali K.^{2,3,5}, Varga-Kugler R.¹, Callison S.⁶, Moormeier D.E.⁶, Cubas-Gaona L.^{1,7}, Homonnay Z.¹, Bányai K.^{3,8,9}

¹Ceva-Phylaxia Ltd., Budapest, Hungary. ²Department of Microbiology and Infectious Diseases, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ³HUN-REN Veterinary Medical Research Institute, Budapest, Hungary. ⁴Department of Bioinformatics, One Health Institute, University of Debrecen, Hungary. ⁵National Laboratory for Infectious Animal Diseases, Antimicrobial Resistance, Veterinary Public Health and Food Chain Safety, Budapest, Hungary. ⁶NGS & Bioinformatics Platform, Ceva Animal Health, Shawnee, KS, USA. ⁷Innovation R&D, BIOGENOVAC-CEVA Beaucouzé Campus, Beaucouzé, France. ⁸Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ⁹Department of Medical Biology, Medical School, University of Pécs, Hungary.

Abstract. This study investigated the *in vitro* replication kinetics and molecular characteristics of five field isolates of bovine viral diarrhea virus (BVDV) representing subgenotypes 1b, 1d, and 1f, currently circulating in Hungary. We compared cytopathogenic (cp) and non-cytopathogenic (ncp) biotype pairs using digital PCR (dPCR) and virus titration. While dPCR showed higher genome copy numbers for cp isolates, virus titration revealed comparable or lower infectious titers, suggesting the accumulation of replication-incompetent viral particles during the infection cycle. Molecular analysis identified (novel) amino acid substitutions in Npro, capsid, and NS4B regions, although typical large-scale genome rearrangements were absent. These findings demonstrate that biotype differences are molecularly complex and subgenotype-dependent. Our results emphasize that relying on a few genetic markers is insufficient for biotype categorization, necessitating comprehensive characterization in BVDV surveillance programs. This complexity must be considered when designing vaccines or control programs, especially in regions with diverse circulating strains.

♦ ♦ ♦

Investigating the role of novel alphatectiviruses in reducing carriage and transfer of antimicrobial resistance plasmids

Kreins-Irle M.¹, Berger M.¹, Solti-Hodován Á.², Mukherjee K.¹, Singh R.¹, Greune L.³, Bányai K.⁴, López R.F.⁵, Dersch P.³, Schneider G.², Dobrindt U.¹

¹Institute of Hygiene, University of Münster, Germany. ²Department of Medical Microbiology and Immunology, University of Pécs, Medical School, Hungary. ³Institute of Infectiology, Center for Molecular Biology of Inflammation (ZMBE), University of Münster, Germany.

⁴Department of Medical Biology, University of Pécs, Hungary; Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary; National Laboratory of Infectious Animal Diseases, Antimicrobial Resistance, Veterinary Public Health and Food Chain Safety, HUN-REN Veterinary Medical Research Institute, Budapest, Hungary. ⁵Instituto de Biomedicina y Biotecnología de Cantabria (IBBTec), Universidad de Cantabria, Santander, Spain.

Abstract. *Objective:* To identify suitable phage isolates and the characterization of factors that define their host range and interactions with bacteria, which are of major importance for optimizing their use in reducing antimicrobial resistance (AMR). *Methods:* We characterized two novel conjugation apparatus-specific alphatectiviruses that target plasmids of the incompatibility groups IncW, N, and P. We show that ϕ 4187/61 and ϕ 4187/77 specifically target plasmid-harboring bacteria in mixed bacterial populations, thereby reducing overall plasmid carriage and transfer. *Results:* Occurring phage resistance was associated with plasmid loss or greatly reduced plasmid transfer efficiency, further supporting the desired reducing effect of phage treatment on AMR plasmid dissemination. The host range of the two alphatectiviruses was not only determined by the type of the plasmid-encoded conjugation apparatus but also by other properties related to the conjugative plasmid, bacterial host, or phage. Treatment of *Galleria mellonella* larvae force-fed with *Escherichia coli* MG1655 carrying plasmid RP4 with ϕ 4187/77 significantly reduced the RP4 transfer frequency and total number of RP4-harboring bacteria in the *G. mellonella* gut. *Conclusions:* Alphatectiviruses such as ϕ 4187/61 and ϕ 4187/77 are promising candidates for approaches to combat AMR by phage-dependent reduction of plasmid carriage and transfer.

♦ ♦ ♦

Avian Pathol. 2026 Feb;55(1):79-92. doi: 10.1080/03079457.2025.2551119. Epub 2025 Sep 19.

Pathogenicity disparities between two avian reovirus strains of the same genetic cluster

Kovács E.¹, Varga-Kugler R.¹, Homonnay Z.¹, Tatár-Kis T.¹, Mató T.¹, Marton S.^{2,3}, Bányai K.^{4,5}, Kiss I.¹

¹Ceva-Phylaxia Ltd., Budapest, Hungary. ²HUN-REN Veterinary Medical Research Institute, Budapest, Hungary. ³National Laboratory of Infectious Animal Diseases, Antimicrobial Resistance, Veterinary Public Health and Food Chain Safety, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ⁴Department of Medical Biology, Medical School, University of Pécs, Hungary. ⁵Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary.

Abstract. ARV strains of the same genotype had distinct pathogenic and transmission traits. LambdaC, muB, and sigmaC genes made a difference. SigmaC-based genotyping obscures pathogenicity differences.

♦ ♦ ♦

Viruses. 2025 Oct 7;17(10):1346. doi: 10.3390/v17101346.

Sindbis virus-host interactions in human neuroblastoma cells: Implications for viral pathogenesis and replication

Bodó K.¹, Kopasz Z.¹, Nyári V.¹, Leiner K.¹, Engelmann P.², Zana B.¹, Hetényi R.^{1,3}, Hanna D.^{1,3}, Bányai K.^{4,5}, Madai M.¹, Varga G.¹, Kuczmog A.^{1,6}

¹National Laboratory of Virology, Szentágotthai Research Center, University of Pécs, Hungary. ²Department of Immunology and Biotechnology, Medical School, Clinical Center, University of Pécs, Hungary. ³RoLink Biotechnology Kft., Szentágotthai Research Center, University of Pécs, Hungary. ⁴Department of Medical Biology, Medical School, University of Pécs, Hungary. ⁵Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Hungary. ⁶Institute of Biology, Faculty of Sciences, Department of Molecular Biology and Microbiology, University of Pécs, Hungary.

Abstract. Sindbis virus (SINV) is a mosquito-borne alphavirus capable of causing neurological and immunological symptoms in humans, yet its effects on neural/immune systems remain insufficiently characterized. This study aimed to examine SINV replication, UV-C light inactivation, apoptosis induction, and immune gene modulation in human SH-SY5Y neuroblastoma cells. Following viral adaptation and infectious dose determination, SINV replication and inactivation were assessed using RT-qPCR and dsRNA immunofluorescence. Apoptotic markers (caspase-3, Bax, Bcl-2) were analyzed by immunofluorescence and immune genes expression kinetics (*TLR3/7*, *RIGI*, *MDA5*, *IL-1 β* , *IL-6*, *TNF α* , *IL-10*, *IFN β* and β -catenin) were measured at defined time points post-infection by RT-qPCR. SH-SY5Y cells supported productive SINV infection, with viral RNA detectable as early as 3 hpi and marked cytopathic effects by 24 hpi. A custom-built UV-C chamber achieved complete viral inactivation following 3 $\times$ 30 s exposures. We observed SINV time-course replication and UV-C inactivation with conspicuous morphological alterations in SH-SY5Y cells. Furthermore, SINV triggered caspase-dependent apoptosis and robust

transcriptional upregulation of innate immune genes, peaking between 12-16 hpi and declining by 30 hpi. These findings elucidate the temporal dynamics of SINV replication, cell death mechanisms, and immune activation in a neuronal context, contributing to a better understanding of SINV neuropathogenesis.

♦ ♦ ♦

Antibiotics (Basel). 2026 Jan 28;15(2):131. doi: 10.3390/antibiotics15020131.

Phenotypic and genomic characterization of vancomycin non-susceptibility in multidrug-resistant *Enterococcus* spp. from Hungarian poultry

Kerek Á.^{1,2}, Tornay G.¹, Bányai K.^{1,2,3,4}, Kaszab E.^{2,5,6}, Jerzsele Á.^{1,2}

¹Department of Pharmacology and Toxicology, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ²National Laboratory of Infectious Animal Diseases, Antimicrobial Resistance, Veterinary Public Health and Food Chain Safety, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary. ³Department of Medical Biology, Medical School, University of Pécs, Hungary. ⁴HUN-REN Veterinary Medical Research Institute, Budapest, Hungary. ⁵One Health Institute, University of Debrecen, Hungary. ⁶Department of Microbiology and Infectious Diseases, University of Veterinary Medicine, Budapest, Hungary.

Abstract. *Background:* Vancomycin is a critically important antimicrobial in human medicine, and vancomycin-non-susceptible enterococci represent a One Health concern when animal reservoirs contribute to the wider resistance ecology. We aimed to characterize vancomycin non-susceptibility among poultry-derived *Enterococcus* spp. from Hungary, using a combined phenotypic-genomic approach. *Methods:* Following a phenotypic pre-screen with antimicrobials authorized for poultry, 218 isolates with elevated minimum inhibitory concentrations (MICs) were selected for extended broth microdilution testing including vancomycin. Vancomycin susceptibility was interpreted using Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) clinical breakpoints and European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST) epidemiological cut-off values (ECOFFs). Whole-genome sequencing was performed on a targeted multidrug resistant (MDR) subset ($n = 42$), enriched for elevated or borderline vancomycin MICs and stratified by region and host species (chicken, turkey), and resistance determinants were annotated against the Comprehensive Antibiotic Resistance Database (CARD) using stringent similarity/coverage thresholds. *Results:* Among the 218 pre-screened isolates (126 from chickens; 92 from turkeys), 196 (89.9%) met MDR criteria. For vancomycin, 15.6% of isolates were resistant and 9.2% intermediate by CLSI, while EUCAST ECOFF classification placed 34.9% in the non-wild-type group. The vancomycin MIC distribution was right shifted, with high-end MICs observed. In the sequenced subset, vancomycin-associated determinants consistent with the *vanC* pathway (including regulatory and auxiliary components) were detected in five isolates. Beyond vancomycin-related determinants, the WGS subset harbored common resistance genes consistent with the observed multidrug-resistant phenotypes. *Conclusions:* Vancomycin non-susceptibility was detected among pre-screened poultry-derived *Enterococcus* isolates in Hungary, and genomic analysis revealed *vanC*-associated and other peptide antibiotic resistance signatures. These findings support targeted One Health surveillance integrating MIC distributions with genomic resistance determinants in food animal reservoirs.

Remekeltek atlétikában a pécsi orvoskar sportolói a Medigames-en

Idén június 13-20. között zajlottak az immár 45. alkalommal megrendezett Medigames Világorvosi és Egészségügyi Játékok. Ezúttal a horvátországi Pula és Medulin adott otthont a megmérettetéseknek, melyekre a világ számos országából érkeztek egészségügyi szakemberek és orvostanhallgatók.

Az egyhetes rendezvény során a résztvevők több sportágban mérték össze tudásukat, és részt vehettek a *European Accreditation Council for Continuing Medical Education* által szervezett nemzetközi sportorvosi szimpóziumon is. Atlétikában a pécsi orvoskari két orvos és egy orvostanhallgató képviselte, akik kiemelkedő eredményeket értek el, versenyszámaikban az első helyen végeztek.

A Medigames több mint egy sportverseny, ez egy olyan egyedülálló nemzetközi találkozó, amely a sport iránti szenvedélyen keresztül kapcsolja össze az egészségügyben dolgozókat a világ minden tájáról. A rendezvény kiváló lehetőséget teremt arra is, hogy az orvosok, az egészségügyi dolgozók és az orvostanhallgatók megosszák egymással szakmai tapasztalataikat és kapcsolatokat építsenek.

Eredmények:

Hajduné dr. László Zita egyetemi adjunktus, PTE ÁOK Testnevelés- és Mozgásközpont – súlylökés, diszkoszvetés és gerelyhajítás – I. hely

Dr. Patezai Balázs egyetemi adjunktus, klinikaigazgató, PTE KK Traumatológiai és Kézsebészeti Klinika – súlylökés – I. hely

Molnár Nóra orvostanhallgató – 100 méteres és 200 méteres síkfutás, 4×100 méteres váltófutás – I. hely

Szeretettel gratulálunk!

Schweier Rita

Először tért haza éremmel a PTE férfi strandkézilabda-csapata a MEFOB-ról

Bronzérmet szerzett június 16-án a PTE férfi strandkézilabda-csapata az idei Strandkézilabda Magyar Egyetemi – Főiskolai Országos Bajnokságon, Velencén. Fordulatos mérkőzéseken keresztül jutottak tovább az elődöntőbe, ahol ugyan alulmaradtak, de a bronzmérkőzésen sikerült legyőzniük a Széchenyi István Egyetem együttesét, így éremmel térhettek haza a tornáról.

A strandkézilabda versenyrendszerében a nevezett csapatok selejtezők nélkül, közvetlenül az országos döntőben mérik össze tudásukat. A játékmenet két 10 perces részből áll, amelyek eredményét külön számolják. Döntetlen esetén az adott félidőt aranygól dönti el. Ha 1-1 az állás, akkor szétlövés következik, azaz a szabályoknak megfelelően 5-5 dobást adnak le a játékosok és az győz, aki többször talál be az ellenfél kapujába.

Az idei tornára hét felsőoktatási intézmény férfi csapata nevezett: a Nemzeti Közsportoló Egyetem (NKE), a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME), az Óbudai Egyetem (ÓE), a Széchenyi István Egyetem (SZE), a Semmelweis Egyetem (SE), a Magyar Testnevelési és Sporttudományi Egyetem (TF), valamint a PTE. A csapatokat két csoportba osztották, a PTE az NKE, a TF és az SE együtteseivel került egy négyesbe. A pécsiek az első mérkőzésükön 2-0-s győzelmet arattak az NKE ellen. Ezt követően a szinte örökös bajnoknak számító TF csapatával mérhette össze tudását a PTE. Ugyan a baranyai csapat ügyesen taktikázva megnyerte az első játékrészt, de a másodikban már egyenlített az ellenfél, így szétlövés döntött a meccs eredményéről, amit a TF nyert. A csoportkör utolsó mérkőzése az SE ellen zajlott, ahol az elődöntőbe jutás volt a tét.

„Tudtuk, hogy ha nyerünk, biztosan éremért játszhatunk, ha kikapunk, anélkül térünk haza. A játékosok átértékelték a helyzet súlyát, és remek védekezéssel, valamint pontos támadásbefejezésekkel szinte végig kézben tartották a mérkő-

zést” – fogalmazott *Lipcsik Zoltán*, a csapat edzője, a PTE ÁOK Testnevelés- és Mozgásközpont testnevelő tanára, aki már második alkalommal készítette fel a PTE férfi strandkézilabda-csapatát. Ez a meccs is döntetlen lett, így a rendes játékidő végén ismét szétlövés következett, amelyben a pécsiek egy váratlan taktikai húzással szereztek meg a győzelmet. „A szétlövés során nem kapust állítottunk a kapuba, hanem mezőnyjátékost. Az ellenfél erre nem volt felkészülve, és ez jelentősen hozzájárult a sikerünkhöz” – emelte ki az edző. A győzelemnek köszönhetően a pécsiek a csoport második helyén végeztek, így bejutottak az elődöntőbe, ahol a BME csapatával találkoztak. A budapestiek játékosai között olyan strandkézilabdások is szerepeltek, akik rendszeresen a Nemzeti Strandkézilabda Bajnokságban játszanak. Lipcsik Zoltán szerint ez érződött is az eredményen, ugyanis a fővárosi együttes ezúttal jobbnak bizonyult, így a PTE játékosai a bronzéremért léphettek pályára.

A bronzmérkőzésen a PTE az SZE csapatával találkozott. A pécsiek jól kezdtek, de a második játékrészben már hat pontos hátrányba kerültek. Kevesebb mint egy perccel a vége előtt sikerült egyenlíteni, és végül egyetlen góllal megnyerni a mérkőzést. „Már hat ponttal vezetett az ellenfél, amikor játékosaim hosszú hajrába kezdtek. Az idegek és a taktika csatáját végül mi nyertük meg, így megérdemelten örülhettünk a harmadik helyezésnek” – értékelte az eredményt a csapat edzője.

A PTE férfi strandkézilabda-csapata két évvel ezelőtt a 8., tavaly a 4. helyen végzett az országos döntőben, így a bronzérem szép eredménynek számít. „Ez volt az első év, amikor a PTE férfi strandkézilabda-csapata éremmel térhetett haza az országos döntőről” – mondta Lipcsik Zoltán. A csapat tagjai: *Matos Kornél* (TTK), *Nagy Máté Gábor* (TTK), *Nemes Viktor* (TTK), *Vass Ákos* (TTK), *Horváth József Gellért* (ETK), *Dobrai Dávid* (MIK), *Virág Zsolt* (KTK).

Fotó: Pécsi Egyetemi Sport/facebook

INTÉZETI, KLINIKAI HÍREK, INFORMÁCIÓK

II. sz. Belgyógyászati Klinika és Nephrológiai, Diabetológiai Centrum

■ A European Society of Hypertension (ESH) 39. európai kongresszusát 2026. május 28-31. között a lengyelországi Gdanskban rendezték meg, ahol *Sági Balázs* posztert mutatott be.

■ A European Renal Association (ERA) 63. kongresszusát 2026. június 3-6. között Glasgow-ban, a Scottish Event Campus területén tartották. *Csiky Botond*, *Sági Balázs*, *Vas Tibor* és *Fejes Éva* közös munkájukat mutatták be: „Prognostic significance of diabetes. on visit-to visit ultrafiltration volume variability in chronic hemodialysis patients” címmel.

■ *Wittmann István* 2026. június 8-án Székesfehérváron, a Boehringer Ingelheim és a Magyar Orvosi Kamara Fejér Megyei Területi Szervezetének közös rendezvényén „Vesevédelem a háziorvosi és szakorvosi ellátásban” címmel tartott előadást. Ugyanő augusztus 29-én Száron, a XXV. Romhányi Orvostálalkozón „A székesfehérvári koronázó bazilika és a magyarság egészségügyi epidemiológiája” címmel tartott előadást.

Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézet

■ *Pohóczky Krisztina* a PTE Rektori Tudományos Pályázat keretén belül 3,5 millió Ft kutatási támogatást nyert el a „Sejtinvázióban és fibrózisban szerepet játszó útvonalak, valamint a TRPV1 és TRPA1 ioncsatornák szerepének vizsgálata endometriózisban” című projektjére.

■ Május 28-án az Oktatók ünnepén intézetünk és kollégáink a következő díjakat nyerték el: legjobban oktató elméleti intézet; kiváló előadó: *Pethő Gábor*, *Pintér Erika*; kiváló gyakorlatvezető: *Hajna Zsófia*, *Konkoly János*, *Kormos Viktória*, *Pethő Gábor*; oktatásszervezési díj: *Horváth Ádám István*.

■ *Borbély Éva*, *Gaszner Kormos Viktória* és *Konkoly János* „Kiváló TDK Témavezető 2026” díjban részesült a PTE ÁOK TDT jóvoltából. TDK Ösztöndíjat kapott: *Fehér Dorottya Luca*, *Petrák Rebeka*, *Simon Dávid Vince*.

■ *Kalocsa Luca* a HUPHAR támogatásával részt vett az EPHAR által szervezett Summer Schoolon, amelyet 2026.

augusztus 8-13. között tartottak Ankarában.

■ A „HUPHAR2026” konferencia idén is Mátraházán volt 2026. június 3-5. között. *Pintér Erika* „Novel Promising Drug Targets in the Treatment of Neurodegenerative Disorders and Pain” címmel szekciót szervezett *Mahmoud Al-Khrasani*val közösen. *Pintér Erika* és *Pethő Gábor* résztvevőként szerepeltek a „Bridging Tradition And Innovation – A Snapshot of Pharmacology Teaching in the Digital and AI Era” című kerekasztal-beszélgetésen. *Helyes Zsuzsanna* „Structure-Based Drug Discovery Focusing On Cryo-EM” címmel szekciót szervezett *Perczel András*sal közösen. *Szőke Éva* „Young Investigator Session” címmel szekciót szervezett *Varga Zoltánnal* közösen. A „Young Investigator Session” szekcióban *Nehr-Majors Andrea* „Lipid raft disruption as a novel analgesic strategy: multilevel evidence from neuropathic pain, cellular cholesterol dynamics and in silico modelling” címmel és *Bani Ata Mohammad* „UCP2 deletion exacerbates mechanical but not cold hypersensitivity in a chronic restraint stress rat model” címmel tartottak előadást. *Pohóczky Krisztina* „Extracellular Matrix, Vascular And Cellular Inflammation And Pain-Related Gene Expression Changes In Deep Infiltrating Rectosigmoid Endometriosis” címmel, *Aczél Tímea* „Plasma Metabolic Alterations In Migraineurs During And Between Migraine Attacks” címmel, *Biskup Dóra* „Estimation Of Target-Ligand Binding Affinity By In Silico Approach” címmel, *Csekő Kata* „Mitochondrial Uncoupling Protein 2 Regulates Inflammatory Cardio-Pulmonary Dysfunction: In Vivo Rat Studies” címmel, *Dima Alsou'b* „Uncoupling Protein2 Protects Against TRPV1 Driven Acute Neurogenic Inflammatory Pain in Rats Independently of Capsaicin-Evoked Calcium Influx” címmel, *Minjin Gumbold* „Chronic Restraint Stress Reduces Inflammation, But Not Pain Or Anxiety In The K/BXN Serum-Transfer Arthritis Murine Model” címmel, *Király Ágnes* „Multimodal Insight into the Pathomechanism of Fibromyalgia: Neurodevelopmental, Neuroinflammatory, and Pain Matrix Connectivity Alterations” címmel, *Fülöp Barbara* „Usage of Interleukine-1 Signaling to Alleviate

Stress-Induced Pain Sensitization in Mice” címmel, *Harmat Máté* „Comparison of Preclinical Models of Trigeminal Sensitization” címmel, *Horváth Ádám István* „Acute Systemic Inflammation Induces Astroglialosis in the Brain: In Vivo Optical Imaging Using GFAP-LUC Transgenic Mice” címmel, *Kalocsa Luca* „Investigation of Functional Expression of Transient Receptor Potential Ankyrin 1 and Vanilloid 1 Ion Channels in Endometriosis-Derived Epithelial and Endometrial Stromal Cell Lines” címmel, *Kecskés Angéla* „High-Resolution Spatial Transcriptomics Reveals Segment-Specific Spinal Cord Alterations in a Mouse Model of Complex Regional Pain Syndrome” címmel, *Ritter Emese* „The Novel Multi-Target Drug Candidate (SZV-1287) Improves Endotoxin-Induced Acute Airway Inflammation in Mice” címmel, *Rózsa Enikő* „The Role of the Transient Receptor Potential Ankyrin 1 Ion Channel in Memory and Motor Coordination During Aging in Female Mice” címmel, *Steib Anita* „Allyl-Isothiocyanate Decreases the Viability of Human Prostate Adenocarcinoma Cell Lines Independently of Transient Receptor Potential Ankyrin 1 Receptor Activation”, *Nemes-Szentes Nikolett* „Inhibition of the Fractalkine CX3CR1 Receptor Prevents Hyperalgesia and Neuroinflammation in Passive Transfer-Trauma Mouse Model of Complex Regional Pain Syndrome (CRPS)” címmel, *Tékus Valéria* „T And B Lymphocytes Contribute to Pain Mechanisms Triggered by Chronic Immobilization in Male Mice” címmel, *Pozsgai Gábor* „Investigation of the Mediating Role of the Endocannabinoid System in the Anxiolytic and Antidepressant-Like Mechanisms of Dimethyl Trisulfide in a Chronic Stress Model” címmel, *Simon Dávid Vince* „Hemokinin-1 as a Modulator of Thermoregulation” és *Göntér Kitti* „Anxiolytic and Antidepressant Effects of Organic Polysulfide, Dimethyl Trisulfide are Partly Mediated by the Transient Receptor Potential Ankyrin 1 Ion Channel in Mice” címmel posztert mutattak be.

■ Fribourghban, Svájcban rendezték a „The 8th World Congress on Hydrogen Sulfide in Biology and Medicine” kongresszust 2026. július 1-3. között. *Pintér Erika* „Regulatory Roles of H2S

in Peripheral Nerves” címmel előadást, *Pozsgai Gábor* „Anxiolytic and Antidepressant Effects of Organic Polysulfide, Dimethyl Trisulfide are Partly Mediated by the Transient Receptor Potential Ankyrin 1 Ion Channel in Mice” rövid előadást tartott. *Göntér Kitti* „Role of the Endocannabinoid System in the Anxiolytic and Antidepressant-Like Mechanisms of Dimethyl Trisulfide in a Chronic Stress Model” címmel posztert mutatott be.

■ 2026. július 12-17. között Melbourne-ben rendezték a „20th World Congress of Basic and Clinical Pharmacology 2026” kongresszust. *Pintér Erika* „TRPA1 receptors are involved in neurodegeneration associated with dementia”, *Helyes Zsuzsanna* „Neuroimaging evidence for central mechanisms of pain in difficult-to-treat rheumatoid arthritis”, *Szöke Éva* „Analgesia via lipid raft

disruption by cyclodextrin derivatives”, *Fülöp Barbara* „Pharmacological modulation of stress-induced mechanical and thermal pain sensitisation via CX-3CR1–NLRP3–IL-1 signalling” és *Tóth Lilla* „Transcriptomic and metabolomic analysis revealed altered central mechanisms in difficult-to-treat rheumatoid arthritis” címmel posztert mutattak be.

Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Klinika

■ 2026. augusztus 22-24. között Zürichben rendezték az „Objective Measures in Auditory Implants” (OMAI) nemzetközi szimpóziumot, amelyen a hallásjavító implantátumok és kiszolgáló szoftverek legújabb mérés technikái fejlesztéseiről számoltak be a gyártók. A rendezvényen a klinika implantációs munkacsoportját *Tóth-Kereszti Csenge*

és *Tóth Tamás Ferenc* fizikusok képviselték.

Pszichiátriai és Pszichoterápiás Klinika

■ 2026. május 21-23. között rendeztük meg a CME kötelező szinten tartó tanfolyamot, amelyen számos meghívott előadó mellett klinikánk munkatársai is részt vettek: *Tényi Tamás*: „Ritka pszichiátriai szindrómák”; *Herold Róbert*: „Újabb eredmények szkizofrénia kutatásában”; *Simon Mária*: „Depresszió – személyiségzavar – trauma”; *Vörös Viktor*: „Szuicid krízis szindróma”; *Varga Éva Júlia*: „A kultúra hatása a téveszmék tartalmára”; *Kovács Márton Áron*: „Pszichiátriai betegségek immunológiája”; *Csulak Tímea*: „Mentalizáció és pszichiátriai zavarok”; *Trixler Dániel*: „Mindfulness – elmélet és gyakorlat”.

Bronzérmes lett a pécsi orvoskar csapata a világ egyik legismertebb nemzetközi mentőversenyén

A harmadik helyet szerezték meg a PTE ÁOK hallgatói a Rallye Rejvíz 2026 nemzetközi sürgősségi és mentőversenyen, melyet május 27-31. között rendeztek meg Csehországban. A pécsiek a 14 csapatot számláló MUC (Medicinae Universae CandidatusW) orvostanhallgatói kategóriában, magyar résztvevőként először mérhették össze tudásukat a külföldi versenytársakkal.

A Rallye Rejvíz a világ egyik legismertebb nemzetközi mentőversenye, ahol közel három évtizede versenyeznek a sürgősségi ellátás és mentés területén dolgozó szakemberek. A szervezők honlapján olvasható: a versenyszituációk célja, hogy minél valóságosabb élményt nyújtsanak, miközben szakmai kihívást jelentő helyzetekkel teszik próbára a résztvevők tudását, döntéshozatali képességét és csapatmunkáját. A megmérettetést, melyet idén 29. alkalommal bonyolítottak le, 1997-ben hívták életre a csehországi Jeseníkben, egy mentőszolgálati konferencia részeként, a helyi sürgősségi szolgálat fennállásának 20. évfordulóján. Azóta a prehospitalis sürgősségi ellátás egyik legjelentősebb nemzetközi szakmai megmérettetésévé vált.

A versenyen, több magyar csapat mellett a PTE ÁOK hallgatói is tesztelhették a tudásukat, méghozzá az MUC.RR

(Medicinae Universae Candidatus) orvostanhallgatói kategóriájában, ahol a csoportban az orvosképzők negyed-, ötöd- és hatodéves hallgatói mérkőzhettek egymással. A mezőnyben 14 csapat versengett a győzelemért, a pécsi hallgatók a dobogó harmadik fokára állhattak fel. (Ha minden versenykategóriát összesítünk, akkor a rendezvény honlapja szerint összesen 137 csapat vett részt a nemzetközi készségpróbán.)

A csapat tagjai – *Tóth Anetta*, *Bodrogyvári Eszter* és *Blakney Levente* – elmondták, különösen büszkéek arra, hogy első magyar orvostanhallgató csapatként szerepeltek ebben a kategóriában. A feladatok közben olyan összetett sürgősségi és prehospitalis ellátási szituációkban kellett helytállniuk, amelyek magas szintű szakmai felkészültséget, gyors döntéshozatalt és hatékony csapatmunkát igényeltek. A rally során a versenyzők riasztásokat kaptak a verseny számára fejlesztett alkalmazáson keresztül, így indulva a környező települések különböző helyszíneire. A szimulált helyzetek között például kettős újraélesztés, szeptikus beteg ellátása, mérgezéses esetek kezelése, bántalmazott gyermek vizsgálata, telefonos mentésirányítás, valamint tömeges sérültellátási szituációk kezelése is szerepelt.

A pécsi orvosok mellett több egyéb hazai csapat is sikeresen helytállt: a Készenléti Rendőrség csapata 3. helyezést ért el, míg az Országos Mentőszolgálat, a Magyar Légimentő Nonprofit Kft., valamint a PTE ETK csapatai is kiváló eredményekkel térhettek haza. A verseny nemcsak szakmai kihívást, hanem jelentős nemzetközi kapcsolatépítési lehetőséget is jelentett. Az öt nap során új szakmai ismeretségek és barátságok születtek, a rendezvényt pedig hagyományosan látványos mentőkonvoj-felvonulás zárta, amely során közel 70 mentőautó gördült végig a környező településeken.

Foto: Soltészky Máttyás, OKIK

Forrás: Facebook/MediSkillsLab,
Facebook/PTE Egészségtudományi Kar, Rallye Rejvíz

Az Orvostudományi Szakosztály – az orvosképzés különös kincse

Tényi Tamás professzor, a Pécsi Tudományegyetem Pszichiátriai Klinikájának igazgatója és dékánhelyettese remek könyvet írt *Reuter Camillo* (1874–1954) professzor életéről és munkásságáról. Nyitrai Miklós dékán úrral együtt kinyilvánították: ez a kötet egy induló sorozat, a „HÍRES PÉCSI PROFESSZOROK” könyvsorozat első darabja. Bár nyíltan nem mondták ki, tettükben mégis ott a felhívás mindenki felé – bennem is felmerült, hogy talán nekem is könyvet kellene írnom viszonzásul arról a kedves professzoromról, aki alapvetően meghatározta az életemet. A sorozat elindításában rejlő felhívás bizonyosan sokakat megérintett, különösen azokat, akik 1951 és 1975 között, az önállóvá vált Pécsi Orvostudományi Egyetemen (POTE) tanultak, és itt szereztek orvosdoktori diplomát. Akkor ugyanis valami különleges világ volt itt! Az előadótérme szinte minden tantárgynál – a kórbonctan előadásain különösen is – zsúfolásig megteltek hallgatókkal. A központi épület (Rákóczi út 80) és a Dischka Győző utca 5. szám alatti anatómiai, kórbonctani és igazságügyi orvostani intézet közötti, nagyjából egykilométeres távolságot a diákok inkább futva tették meg, csak hogy jó helyet kapjanak az előadóteremben. A város lakói csak ámultak a futó fiatalok láttán. Kétségtelen: ezen a kis orvosi egyetemen akkoriban csodálatos volt hallgatónak lenni – és minden bizonnyal professzornak is. Ezt jelzi az is, hogy egyre gyakrabban lehetett hallani az egyetemre olyan elnevezéseket, mint *Little Heidelberg* vagy *Little Oxford*. Nyitrai Miklós dékán úr és Tényi Tamás dékánhelyettes úr burkolt felhívására egyre többen érzik úgy azok közül, akik 1951 és 1975 között voltak orvostanhallgatók a POTE-n, hogy minden professzorukról külön könyvet kellene írni. Ha ez a sorozat elkészülne, talán külön nevet is kaphatna: HÍRES PROFESSZOROK A PÉCSI ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEMEN. Ebben a rövid írásban most azt vizsgáljuk meg, volt-e, lehetett-e szerepe az Orvostudományi Szakosztálynak abban a különös szellemi légkörben, amely az önállóvá vált Pécsi Orvostudományi Egyetem létrejöttét követő negyedszázadon át olyannyira meghatározó volt itt.

A rejtélyt csak fokozza, hogy ez a negyedszázad a Rákosi–Kádár-diktatúra idejére esett. Sőt, maga az önálló Pécsi Orvostudományi Egyetem létrejötté – 1951. február 1-jén – is politikai döntés eredménye volt: az előző évben, 1950-ben került át az orvosképzés, valamint az orvosi karok intézeteinek és klinikáinak irányítása a vallás- és közoktatásügyi minisztériumtól az egészségügyi minisztériumhoz. Hogy az önálló egyetemmé válás és ez a felüyeleti váltás mennyiben járult hozzá az akkor itt kialakult, különösen pozitív alkotó szellemhez, azt csak külön tanulmány tudná alaposan feltárni. Az ország egészségügyi ellátásában tapasztalható, egyre fokozódó zűrzavarok miatt ilyen tanulmányra ma is szükség lenne.

Ez a rövid írás nyilván nem vállalkozhat a kérdés alapos elemzésére, mégis érdemes egy kis kitérőt tenni. Az ország egészségügyi ellátása szempontjából ugyanis az egyik legközpontibb kérdés, hogy léteznek-e a követelményeknek teljes mértékben megfelelő, önálló orvostudományi egyetemek. Az 1950-es évek elején végrehajtott lépés – négy önálló orvostudományi egyetem létrehozása a korábbi orvosi karokból – talán nem is tudatosan, de az első lépcsőfoknak tekinthető a kor követelményeinek való megfeleléshez. Az igazságos, korszerű betegellátás csúcintézménye, az orvosképzés és az egészség-

ügyben dolgozó más szakemberek képzési helye, valamint az orvostudományi kutatások központja csak egyetlen egységes intézmény lehet – ennek is kell lennie. Ez az egységes intézmény az önálló orvostudományi egyetem, amerikai szóhasználatnál: *medical center*. Az ilyen, a követelményeknek megfelelő, teljes vertikumú orvostudományi egyetem finanszírozása annyira eltér attól, ahogyan a többkarú egyetem egyik karát lehet finanszírozni, hogy ez önmagában is az önállóság mellett szól. A huszadik század folyamán világszerte az a felfogás alakult ki, hogy az igazságos betegellátáshoz nagyjából kétféle-millió lakosonként szükség van az önálló orvostudományi egyetemre (*medical centerre*). Magyarországon sajnos az önállóvá válással együtt a négy orvostudományi egyetem nem kapta meg mindazt, amire feladatai teljesítéséhez szüksége lett volna. Ez vezetett ahhoz a máig ható következményhez, hogy a névleg önálló orvostudományi egyetemeket idővel kiszállesztették nagy felsőoktatási konglomerátumokba, és az oktatási tárca felügyelete alá helyezték. Ez nyilvánvalóan nem maradhat így: struktúra nélkül nincs funkció. Négy önálló, a kor követelményeinek megfelelő orvostudományi egyetem és a hozzájuk kapcsolódó oktatókórházi hálózat az a struktúra, amely nélkül a magyarországi egészségügyi ellátás egyre kaotikusabbá és igazságtalanabbá válik.

E kis kitérő után térjünk vissza eredeti témánkhoz. Tényként állapítható meg, hogy abban a huszonöt évben, amikor ez a magasztos szellem uralkodott az önállóvá vált Pécsi Orvostudományi Egyetemen, különös módon virágzott az Orvostudományi Szakosztály is. Játszott-e ebben szerepet, és ha igen, hogyan? A professzori kar szinte hiánytalanul részt vett a hétfői összejöveteleken, amelyeket leggyakrabban a Sebészeti Klinika tantermében tartottak. A professzorok mellett az alacsonyabb beosztású oktatók – adjunktusok, tanársegédek, gyakornokok –, a városból és messzebből érkező gyógyító orvosok, valamint a felsőéves orvostanhallgatók együtt töltötték meg mindig zsúfolásig az előadótermet.

Mielőtt erre a kérdésre válaszolhatnánk, egy másikat is meg kell válaszolnunk: mikor jött létre az Orvostudományi Szakosztály? Akkor, amikor az orvosi egyetem önállóvá vált, vagy már korábban? Az önálló egyetem megalakulásakor határozták el a professzorok, hogy létrehoznak egy fórumot – az Orvostudományi Szakosztályt – a gyógyítás, a tudományos kutatás és a képzés legmagasabb szintű képviselőit, vagy ezt a hagyományt már a kari létből hozták magukkal? Erre a fontos kérdésre hogyan is felelhetnénk most?

És itt jön a csoda: *Dezső Krisztina* könyvtáros-muzeológus kutatómunkája adja meg a választ. *Tekeres Miklós* emeritus professzor hívta fel a figyelmemet Dezső Krisztina alapos nyomozó munkájára, amelynek kiváló összefoglalását adja „*A Pécsi Erzsébet Tudományegyetem Tudományos Szövetsége Orvosi Szakosztályának tevékenysége*” című cikke (*Kaleidoscope*, 2022, 12. évfolyam, 24. szám, 138–151. o.).

A Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemet 1912-ben, közvetlenül az első világháború kitörése előtt alapították Pozsonyban. A világháborút és a trianoni békediktátumot követően, 1921-ben a Magyar Nemzetgyűlés XXV. törvénycikke rendelte el az egyetem Pécsre költöztetését. Mivel a várost ekkor még szerb csapatok tartották megszállva, a költözéssel várni kellett – az Erzsébet Tudományegyetem végül 1923. ok-

tóber 15-én, négy karral (jog-, orvos-, bölcsészettudományi és evangélikus hittudományi) kezdte meg működését Pécsen. Hamarosan megnyílt a lehetőség arra is, hogy az egyetem a város és a régió tudásra fogékony közönsége felé is nyisson. E folyamat első állomása az Erzsébet Tudományegyetem Tudományos Szövetségének megalapítása volt, 1925 februárjában. A Szövetségen belül négy szakosztályt hoztak létre: az orvosit, a természettudományit, a jogi és társadalomtudományit, valamint a nyelv-, bölcsészeti- és történettudományit. Ezek közül egyedül az Orvostudományi Szakosztály működik folyamatosan, immár 101 éve, megszakítás nélkül. Magyarországon nincs másik ilyen fórum – és lehet, hogy a világon is kevés helyen működik tudományos szakosztály ilyen hosszú, töretlen folytonossággal.

Amikor most azt vizsgáljuk, milyen jelentősége volt a Szakosztálynak az önálló Pécsi Orvostudományi Egyetem első huszonöt évében, meg kell állapítanunk: bár működése immár száz éve folyamatos, az orvosképzés szereplőinek viszonyulása ehhez a „kincshez” enyhén szólva változó volt és maradt. A Szakosztály ülésein a kezdetektől fogva magas színvonalú tudományos előadásokat tartottak – saját professzoraik és más hazai vagy külföldi egyetemekről érkező vendégprofesszorok egyaránt. Ez ma is így van: professzori székfoglalók és vendégelőadások mellett a habilitáló „professzorjelöltek” is itt tartják előadásait. Időben és fontosságban azonban nem ezek a tudományos előadások a legmeghatározóbbak, hanem az esetbemutatók, a betegbemutatók.

Az esetbemutatók – ma úgy mondjuk: a tanulságos esetek – adják az Orvostudományi Szakosztálynak azt az egyedülálló jelentőségét és hatását, amely minden más tudományos

konferenciától, összefüggéstől megkülönbözteti. Itt ugyanis nem az előadó és nem is az esetbemutató a főszereplő, hanem a beteg. A harminc-negyven perces bemutatás alatt a dráma szó szerint „beköltözik” az előadóterembe – mert minden eset dráma, és minden eset egyedi. Minden esetbemutató a tudás, a tudomány, a titok és a szeretet ötvözte. Amikor kellő alázattal sikerül mindazt, ami a beteggel történt, koncentráltan az előadóterembe hozni, mindenki átélheti a lényegét: a gyógyítás szakralitását. Éppen ezért bizonyítja leginkább az Orvostudományi Szakosztály, miért van szükség az ország lakóinak a nemzet életére nézve mással nem helyettesíthető, feladatukat teljes körűen ellátni képes önálló orvostudományi egyetemekre. Amikor 1951-ben az orvosi karból itt, Pécsen is kis önálló orvosi egyetem lett, mindenki közelebb került egymáshoz. Az a szeretet, amely a Szakosztály ülésein a betegbemutatók során mindenkibe beáradt, az egymáshoz közelebb kerülő professzorok, tanárok, betegápolók és diákok között is elevenebben tudott működni, mint másutt. A szeretet a rejtély kulcsa – ez volt, és ez ma is az, ami az Orvostudományi Szakosztályt igazán különlegessé teszi. Ez az igazság a mesterséges intelligencia (MI), angolul *artificial intelligence* (AI) korában még inkább felértékelődik, hiszen ez a technológia egyaránt szolgálhatja a gyűlöletet, a pusztítást, a háborúkat – vagy éppen a szeretet érvényesülését is a gyógyításban.

*Kellermayer emeritus professzor, elnök
(akit Bellyei Árpád professzor, a POTE utolsó rektora
bízott meg 1997-ben – majdnem harminc éve –
az Orvostudományi Szakosztály vezetésével)*

A Tóth Lajos gyűjtemény ex librisei

1. rész

Halasi-Spányik József ex librise

Új sorozatunkban a Tóth Lajos különgyűjteményben található ex libriseket szeretném bemutatni. Az 1926-ban alapított könyvtár régi könyvei számos gyönyörű művészeti alkotást rejteneek régi könyvjegyek formájában. Ezek főként a kar orvosaihoz köthetők, de fontosak az alkotók is, aki között szintén elismert művészet található, néhányan egyetemi kötődéssel is. Eddig 26 ex libris került elő, a legrégebbi valószínűleg a 18. században keletkezett. A két világháború közti időszak meghatározó a Tóth Lajos Könyvtár életében, hiszen megalapítása és aktív működése is ekkorra tehető. A megmaradt, és részben rekonstruált állomány kötetiben fennmaradt régi, többnyire orvosi ex librisek is többségében ebben a művészetileg is pezsgő időszakban keletkeztek.

A fellelt 26 könyvjegy tulajdonosa 25 férfi és egy nő. Az alkotó művészek szempontjából az arány már kicsit kiegyensúlyozottabb: négy hölgy is készített könyvjegyet a korszak neves orvosai részére. A legtöbb könyvjegy mindössze 1-2 pél-

dányban került elő, kivétel Szily Kálmán, Lissák Kálmán, Entz Béla és Reuter Camillo ex librisei. A néhai tulajdonosok közül többek magánkönyvtára vagy annak orvosi része bekerült valamelyik intézet anyagába, és így az onnan leadott kötetekből esetleg még kerülhetnek elő ex librisek. Erre azonban nem sok esélyt látok, mert rengeteg könyv elkallódott a történelem viharaiiban. A sorozatot a legkorábbi könyvjeggyel kezdem, amely a *Halasi-Spányik* orvosdinasztiához köthető.

A Tóth Lajos gyűjtemény legrégebbi ex librise egy 17. századi orvosi könyvben található, ami a Halasi-Spányik, több generációs orvoscsalád tulajdonában volt. A nemesi címer magyar „deák” ruhában ábrázolt központi alakja a műveltség, tudományokban való jártasságra helyezi a hangsúlyt a katonai hagyományokkal szemben. A süveges-dolmányos fiatal férfi egyik kezében nyílvezzőt tart, a másikban „W” betűt. Ez talán utalhat a nyugatra (West), az ottani tanulmányokra (Wissenschaft) vagy az egyetem/ek helyére, ahol az illető tanult (Wien/Würzburg/Wittenberg). A klasszikus nemesi címer nagy valószínűséggel a Halasi-Spányik családé, és annak idején teljes biztonsággal bizonyította az értékes könyv tulajdonjogát, talán ezért is nincs rajta felirat, név. A készítője sem jelölte meg a művet. A kép 76 × 95 mm, valószínűleg a 18. században készült.

Regele Tímea könyvtáros

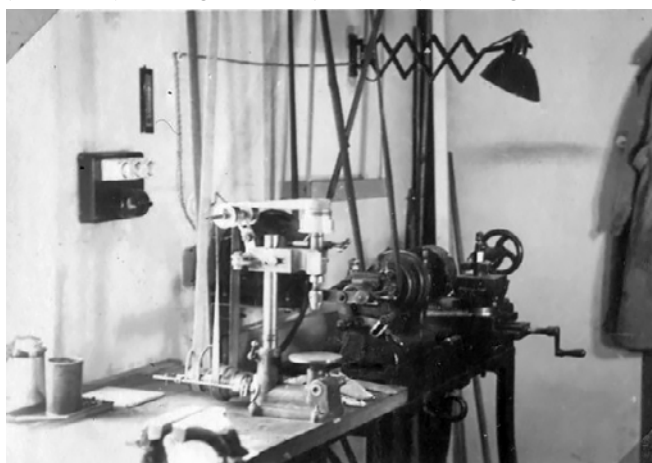
80 éves az Élettani Intézet műhelye

Nem tudom, hogy amikor a 38 éves intézetigazgató felkérte a nála 14 esztendővel idősebb egykori uradalmi főgépészt egy önálló tanszéki mechanikai műhely létrehozására és vezetésére, gondolták-e, hogy a címben szereplő mondat egykoron majd időszerűvé válik. Céljuk azonban világos volt: legyen egy olyan megbízható, állandó műszaki háttér az Élettani Intézetnek, amely hosszú távon biztosítani tudja a tudományos kutatásokhoz és az orvostanhallgatók képzéséhez szükséges eszközök megtervezését, előállítását, működtetését. 1946-ban, az ország háború utáni újjáépítésének kezdetén – különös tekintettel a szűkös anyagi forrásokra – ezzel a megsüvegelendő és észszerű ötlettel kereste meg Lissák Kálmán professzor a műszerész-dinasztialapító legidősebb *Studinger Ferencet*. Az ő és az 1949-ben hozzá csatlakozó azonos nevű fiához fűződik a műhely nagyrészt máig is használatban levő gép- és szerszámparkjának beszerzése, üzembehelyezése. Lissák professzornak 1964-ben melléjük sikerült megnyernie a pécsi Gépipari Technikum nyugalmazott ezermester szakoktatóját, *Szilas Károlyt*, aki évtizedeken keresztül segítette ötleteivel a tudományos munkát, s még 90 éves kora felett is heti egy napot műhelyünkben töltött.

Felsorolni lehetetlen azt a rengeteg eszközt, amivel a műhely az alapítása óta eltelt nyolc évtized alatt hozzájárult a pécsi orvostképzéshez és élettani kutatásokhoz, így csak néhányat említenék meg. Az 1950-es évek elején hazánkban itt készült az első korszerű Pavlov-szoba. Ugyanekkor készültek a legfontosabb élettani jelenségek regisztrálására szolgáló első kimográfok, amiket még a 2000-es években is használtak – bemutató jelleggel – a pécsi orvostképzésben. Az 1960-as évek közepén ebben a műhelyben állították össze a Szilas Károly által tervezett első sztereotaxiás agycélgó készüléket, majd a további évtizedekben annak továbbfejlesztett változatait. De készült itt üvegelektroda-húzó készülék és hidraulikus mikro-manipulátor is, automata kisállatetető, különböző méretű kanülök, elektromos ingerlők, stb. Tulajdonképpen a néhány milliméteres apróságoktól az akár több négyzetméter alapterületű kísérleti ketrecek megalkotásáig mindenféle feladata volt már műhelyünknek. Emellett időnként még apróbb épület-karbantartási munkák is belefértek a repertoárba. A legfőbb szempont mindig az volt, hogy a kutatók, oktatók egyedi kívánságai alapján ha-

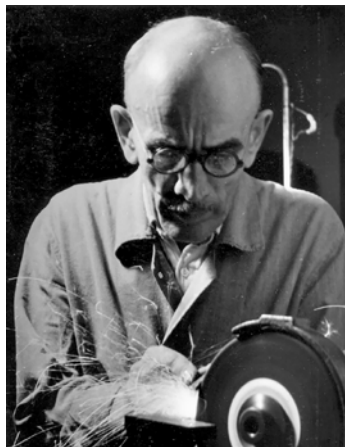
Csoportkép 1991-ből: balról jobbra Wilhelm Ferenc, Szilas Károly (1900-2000), Studinger Ferenc (1926-2024) és Klonga Ákos

A műhely

A finommechanikai műhely új helyiségben

Studinger Ferenc (1894-1966), a *Studinger Ferenc* (1926-2024), a fiú műhelyalapító

Studinger Ferenc, a fiú (b) és *Studinger Ferenc* (1951-2025), az unoka (j)

zai alapanyagból, minél olcsóbban készüljenek olyan eszközök, műszerek, amelyeket külföldről csak igen drágán vagy még úgy sem lehetne beszerezni, ám az sem baj, ha azoknál még jobbak is.

Megkeresésre műhelyünk munkáiból más intézetek és klinikák is számtalanszor profitálhattak már. A Studinger-dinasztia középső tagja 1975-ben itt fejlesztette ki azt a nemzetközi vonatkozásban is egyedülálló önsterilizáló bakteriológiai oltóeszközt, amely 1979-ben szabadalmi védettséget is kapott. Rengeteg hivatalos és talán még annál is több bejegyzetlen újítás is fűződik műhelyünkhöz.

A 80 éves történet – különböző szempontok figyelembe vételével – több szakaszra bontható. Felosztható például 40/40, illetve 70/10 éves időszakokra. A műhely eredetileg a Rákóczi út 80. számú épületegyüttesben volt, ahonnan 1986 tavaszán költözött át jelenlegi helyére, a Honvéd u. 3. alagsorába. Eszerint két 40 éves időszakról beszélhetünk. A 70/10 azt jelenti, hogy az első 70 évben mindig dolgozott legalább egy Studinger Ferenc a műhelyben. Az 1946-os alapítástól a legidősebb, mellé csatlakozott 1949-ben fia, aki idővel átvette apjától a műhely irányítását. Az 1970-es években néhány évre már az ő fia is tagja volt az intézeti műhely kollektívájának, majd 1987-ben *Grastyán Endre* professzor hívására ismét visszatért, hogy édesapja nyugálományba vonulása után átvegye a műhelyfőnöki feladatkört. E harmadik Studinger Ferenc 2016-os nyugdíjazásával zárult az a 70 esztendő, aminek köszönhetően nem véletlenül emlegetik néhányan még ma is műhelyünket Studinger Művekként.

Természetesen azért a sikeres műhelymunkához az alapítás óta eltelt 80 esztendő alatt a három Studingeren és Szilas Karcsi bácsin kívül többen is hozzájárultak. Sajnos, hiteles források hiányában mostanra már csak néhányuk nevét őrizte meg az elbeszélésekre, illetve személyes ismeretségre alapozó emlékezet. Így – elnézést kérve a felsorolásból kimaradóktól – az egykori munkatársak közül csak a Józsefet említeném meg: *Kovács, Burschl és Ulrich*. Az utóbbi 10 év kétfős, mára már jól összeszokott csapatát alkotó „fitalemberek” 1983-ban csatlakoztak a műhelyben akkor éppen egyedül dolgozó középső Studinger Ferenchez. Előbb *Klonga Ákos*, majd pedig – eddig utolsó új arcként, hiszen a harmadik Studinger Ferenc már visszatérő volt 1987-ben – e sorok írója. Műhelyünkben az elmúlt évtizedek során jónéhány műszerészstanuló is lehetőséget kapott, hogy itt sajátítsa el a szakma mesterfogásait.

2026-ban az Élettani Intézet műhelyéhez kapcsolódóan nemcsak létrejöttének 80. évfordulójára emlékezhetünk. 60 esztendeje hunyt el az alapító, legidősebb Studinger Ferenc, 100 évvel ezelőtt született fia, és 75 éve látta meg a napvilágot unokája. Úgy gondolom, az azonos nevet viselő műszerészek e különleges „Szentháromsága” munkájával kiérdemelte, hogy csendes főhajrással ezúton is megemlékezzünk róluk.

Azon kívül, hogy műhelyünk munkájával a kezdetektől napjainkig támogatta, támogatja az oktatást és a kutatómunkát, érdekességgé még egy, a 80 esztendő alatt mindvégig jellemző tényről említenék meg: folyamatosan volt Ferenc keresztnevű dolgozója.

*Wilhelm Ferenc
műszerész technikus
Élettani Intézet*

REGELE TÍMEA

Nyári este

Pókháló táncol az ablakon.
Érkezik lassan a színes éj,
Felhőkön táncolva lusta, mély.
Fáradt rózsák másznak a kertben
És sárga fény alszik a falon,
Ajtó tárul a döglött tűzfalra
És halvány függöny lóg vakon.
Huszonhét madár dalától
Haldoklik a néma csend,
Fecskék és döncikék
Szállnak odafent...
Vagy ők vannak alul talán?
Földszag kódorog a ház oldalán.
Vár az álom,
Talán elborulok itt az asztalon.
Kialszik a füstölő, hagyom.
Ölemben cica, két szívverés:
Fáradt vagyok.
Félek, lesz még ébredés.

WILHELM FERENC

Néhány sor egy évforduló ürügyén

(remember 9/11)

Valaki úgy véli, ez csak a véletlen,
Valaki azt mondja, éppen így terveztem,
Valaki azt vallja, ez így rendeltetett,
Valaki pedig, hogy ezt másként is lehet.

Felesleges ezért a vizsályt szítani,
Másként Gondolkodót mélybe taszítani,
nem kéne folytatni emiatt háborút,
dönthessen mindenki, mi a szép, mi a rút.

Így szép ez a világ, ha színes és nyüzsgő,
légy inkább megértő, semmint kirekesztő,
legyen minden pohár tiszta vízzel teli,
óvjuk meg magunknak, ami még emberi!

Rakosgatom

Rakosgatom a szavakat szépen, egymás után,
néha magabiztosan, de legtöbbször csak után
próbálgatom, melyik, hová illik a legjobban,
az jön-e ki a legvégén, amit kigondoltam.

Amikor az írogatást végül abbahagyom,
ha tetszik a végeredmény, boldog vagyok nagyon,
s ha mástól is jön dicséret, halkan hízik májam,
örülök, ha más is örül, hogy ezt kitaláltam.

REJTVÉNY

Pjotr Leonyidovics Kapica (1894-1984) szovjet atomfizikus egy gondolata

	1	2	3	4		5	6	7	8	9	10	11	12	13		14
	15	16	17	18	19	20		21	22	23	24	25	26	27	28	29
		30		31	32	33	34	35	36	37	38		39	40		

1) Színészkedés a focipályán	5) Török uralkodói cím
21 26 22 40 16 8	40 9 32 4 17 36 11
2) Településtől távoli, elszigetelt helyről származó	6) Folytonossági hiány keletkezik rajta
31 14 27 38 1 24 28	29 39 4 20 32 13 1 33
3) Arcjáték	7) Égés megfékezése
35 28 5 12 15 30	17 10 25 3 19 31 36 8
4) Már óra is van ilyen	8) Fém alkatrészek oldhatatlan összekötése magas hőmérsékleten
7 34 37 33 3 24	2 18 23 6 40 9 31 16 24

Hans-Jürgen Quadbeck-Seeger (1939-) német kémikus, feltaláló és író gondolata a kutatásokról

			1	2		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		14	15	16			
17	18	19	20	21	22		23	24	25	26	27	28	29		30		31	32	33	34	35	36	37
	38	39		40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50		51	52	53	54	55	56	57	
				58	59	60	61	62	63	64	65	66		67	68	69	70	71	72				

1) Itt található a Fátyol-vízesés	6) Csehov „nővérei”
24 39 10 33 64 21 7 54 6 72 55 43 18	36 41 16 60 25 56 13 1 66 27 32 28 69
2) Kötés rögzítésére használt szalag	7) Kínpadra kötöz
70 58 16 37 46 6 67 13 2	33 15 57 47 62 71 19 2
3) Távoli, külső helyre megy	8) A Seychelle-szigetekről származó rum
68 23 59 12 50 48 35 30 53	11 40 61 3 45 38 51 17
4) A fényáram mértékegysége	9) Vékony szálak összefüggő tömegéből álló, rendkívül nedvszívó, puha anyag
4 52 14 26 65	31 22 9 49 5
5) Szélesre nyílik	
42 29 63 34 20 8 44	

Wilhelm Ferenc

A 2026 május-június havi rejtvény megfejtései: FRANCIS PICABIA – Azért kerek a fejünk, hogy a gondolat megfordulhasson benne; JOHN LENNON – Nincs szükséged kardra, hogy a virágokon átvágsd magad

Könyvbemutató

Gyurácz Ferenc: *Az időskor magaslatán – A százéves dr. Széll Kálmán mint író*

Minden cselekedetedet, minden szavadat és minden gondolatodat annak tudatában végezd, mondd ki, illetve fogalmazd meg hogy bármelyik pillanatban véget érhet az életed.
Marcus Aurelius római császár (121-180)

Különleges könyvet írt Gyurácz Ferenc. Ugyanis Széll Kálmán professzor 100. születésnapjára kiadott kötetében ismerteti, elemzi az egyetemi tanár legfontosabb könyveinek tartalmát, bölcsességgel és élvezetesen magfogalmazott mondanivalóit. A kötet a Magyar Nyugat Könyvkiadónál jelent meg, melynek Gyurácz Ferenc az irodalmi vezetője, és ő régóta, évtizedeken keresztül szerkesztőként is gondozta Széll professzor publikációit.

A könyv szerzője a hátsó borítón leírja a nemes írói szándékát: „Könyvemben igyekeztem újragondolni és közvetíteni ennek az életműnek a fő üzeneteit. A képességeim szerint (nem orvosként), és tárgyilagosan, de azzal a közelséggel és szeretettel, amit a vele – az életművel – való folyamatosan gazdagodó ismeretségem, és a szerzővel való barátságom indokol.” A kötet első fejezete ajánlás, amit Gaál Csaba, a Németországban és Magyarországon élő sebész, a professzor egykori szombathelyi munkatársa írt. A professzor iránt érzett sok szeretettel és mély meggyőződéssel ajánlja a kötetet minden egészségügyi dolgozó és az összes olvasónak, akik erkölcsi, kultúrtörténeti és lélektani gondolatok után érdeklődnek.

Gyurácz Ferenc 6 Széll-könyvet ismertet. Az első a „Fehérköpenyes óriások”, amelyben a professzor méltó emléket állít 5. Vas vármegyei sebész kollégájának, akik mind kiemelkedően értékes orvosok, vezetők voltak. Elsőként Batthyány-Strattmann László életpályáját ismerteti. Gyurácz Ferenc a Széll-kötetből a hitvallást idézi: „felemelő dolog jónak lenni, hogy az adás, a gyámolítás és a szeretet önmagában is olyan örömet, önbecsülést és értéket jelent, amit az orvosnak érdemes, sőt kell is gyakorolnia”. A legnagyobb megbecsüléssel Pető Ernő kórházigazgató, sebész főorvosról ír Széll professzor. Részletesen bemutatja, milyen hősies, szívós munkával érte el, hogy 1929-ben megnyílhatott a szombathelyi kórház. Elévülhetetlenek a közösségszervező munkái, Gyurácz Ferenc a karizmatikus, de egyben derűs-írónikus személyiségéről szóló gondolatokat emeli ki. Ugyancsak szeretettel és megbecsüléssel ír Széll professzor Remetei Filep Ferenc körmendi, Smidt Lajos és Szabolcs Zoltán szombathelyi osztályvezető főorvosokról is. A szerző (és természetesen Gyurácz Ferenc is) olyan baráti szeretettel ír az 5 „óriásról”, hogy a kötetet nemcsak orvosoknak, de bárki másnak felemelő élvezet olvasni. A könyvet 2007-ben jelentette meg a Magyar Nyugat Könyvkiadó, ekkor Széll professzor 81 éves volt.

A következő kötetének címe: „Erőmész”, amelyet 4 évvel később írt. A cím jelentését így magyarázza a szerző: „Gyermekkoromban falusi asszonyoktól, de később orvoskoromban Budapesten is hallottam, hogy a tányérban nem szabad ételt hagyni, mert az otthagytott maradékban van a táplálék java, az ERŐMÉZ. Eszerint az erőmész valamilyen értékeset, érőt és édeset jelentő metafora. Erre

rímek, hogy a jelen munkám írása során – túl a nyolcvanötön – tulajdonképpen szellemi kincseim szelencéjéből a még benne felejtett, műfajilag nem homogén gondolatokat és emlékeket kanalaztam ki. Örülnék, ha az olvasó ezeket ERŐMÉZ-nek minősítené.” A kötetet ismertető Gyurácz Ferenc (és más olvasó) nem csalódik, mert életösszegező és tapasztalatátadó élményeket kaphatunk a könyvből. A szerző érzékletesen elemzi az öregkor jelenségeit és korábban tőle megjelent esszéket, orvostörténeti írásokat gyűjt egybe. A következő nagy fejezet sok előd és kortárs kolléga szakmai működésének állít emlékeket. Az „Erőmész” második fele rengeteg fejezetből áll, amelyek összefoglaló címe: „Tanulságos esetek, érdekes (vidám) történetek”. Az olvasó Széll professzor kimeríthetetlen bölcsességét, emberszeretetét, élvezetesen könnyed mesélői stílusát ismerheti meg.

Ezután Gyurácz Ferenc a „Göncölszekér” című könyvet elemzi, amely a 460 oldalnyi terjedelmével a legátfogóbb, legszerteágazóbb Széll-kötet. A mű a szerző 90 éves korában, 2016-ban jelent meg, és címének magyarázatául így írt: „Bárhová sodort az élet – hazánkban, a háborúban, fogságban s a nagyvilágban –, amint tettem önkéntelenül is mindig megkerestem a Göncölt. ... Amikor felfedeztem, mindig megnyugodtam, mert tudtam, hogy az otthonommal és szeretteimmel egy közös ég köt össze, az otthoniak ugyanazt láthatják, ezáltal a Göncöl mindig összeköt hazámmal, otthonommal, szeretteimmel, halottaimmal.” Gyurácz Ferenc a könyv örök értékének magyarázataként úgy vélte, „bizony lehet, hogy gondolatai sokak számára idejétmúltak tűnhetnek. ... Ő azonban vállalja ezt, és úgy gondolja, hogy ez nem jelent elzárkózást a »friss levegő«-től, jelenti viszont, hogy ő nem érzi ezt a változékényszeret, és jelenti ezáltal az »időtlenség biztonságát«-t.”

A 4. kötet a „Szarvasgomba”, aminek alcíme „Emlékek ifjúságom felszíne alól” pontosan megjelöli a tartalmat, mert Gyurácz szerint a „műfaja elsősorban emlékirat, memoár, de a modern s főként a posztmodern prózaszemlélet felől nézve másként, bizonyos tekintetben regényként is értelmezhető. ... A Szarvasgomba műfaját nevezhetnénk önéletrajzi regénynek is, melynek főhőse maga az elbeszélő, epizódokból összeálló története pedig megvalósítja a regény világszerűségét.” Ezekből az írásokból bontakoznak ki Széll Kálmán nemesi felmenőinek, őseinek, gyermekkori neveltetésének, fiatal korának és a régi falusi életnek a legmegkapóbb, legtanulságosabb emlékei.

Gyurácz Ferenc könyvében az időrendben következő Széll-kötet az „Időmérleg” című, amely 2023-ban, az író 97 éves korában jelent meg. Az alcíme: „Közel száz évem

Magyar Nyugat Könyvkiadó,
Szombathely, 2026
ISBN 978-615-5145-70-4

faggatása”. Ahogy Gurács Ferenc írja, „ez a kötet sem hagyja el a már bevált esszé + memoár műfaji kombinációját.” Széll Kálmán élvezetes összehasonlításokat ír le az élet legváltozatosabb jelenségeiről, az emberi viselkedésbeli észrevételeiről és ezeket összehasonlítja a közel 100 évvel ezelőtti múltat a jelenkorunkkal. Lebilincselően érdekesek ezek a fejezetek, az olvasó megirigyelheti az író briliáns emlékezőtehetségét, a megfigyelésekben megmutatókozó érzékletességét, humorát, tökéletes tájékozottságát a legmodernebb technikai tényezőkről, emberi jellemváltozásokról. A könyv befejező részében a nagy filozófiai, világszemléleti kérdéseket boncolja: élet és halál; Isten hatása a világra, életünkre; az emberi gondolkodás határa; az anyag és szellem elsőbbsége vagy kölcsönhatása, milyen az üdvösség, a túlvilág.

A Gyurács-könyv utolsó fejezete Széll Kálmán professzor legutóbb, 2025-ben, a 99. születésnapjára megjelent kötetével, az „*Alkonyati gondolatok*”-kal foglalkozik. Ez a mű összegező, számvető jellegű. Erre utalnak a fő fejezetcímei, például: „*Hosszú út porából köpönyeget veszek*”, „*Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok*”, „*Erdő mellett*

estvéledtem”. Beszédeselek az egyes írások címei is: „*Az öregség bölcsessége*”, „*Művi terhességmegszakítás (abortusz)*”, „*Halál, meghalás*”, „*Szeretet*”, „*A hosszú élet titka*”, „*A női egyenjogúságról*”, „*Mesterséges intelligencia (AI)*”, a „*Beletörődés monológiája*”, stb. Széll Kálmán a könyvének záró gondolatai között Reményik Sándort idézi:

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Ezek a sorok jelzik legszebben Széll Kálmán professzor emberszereteten gazdag, spirituálisan tiszta és gondolati kincsekben kimeríthetetlen életét. Olyan értékek ezek, amelyekkel mindenkinek meg kellene ismerkednie, ha máshonnan nem, akkor Gyurács Ferenc könyvéből, amit minden szépre vágyó, érzékeny, befogadó lelkű olvasónak kézbe kellene vennie.

Bogár Lajos

90. és 100. születésnap ünneplése

Különleges ünnepséget rendezett a Magyar Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Társaság. A május végi országos konferencián, Siófokon a szakmánk doyenjeit köszönthettük. Ugyanis Tekeres Miklós emeritus professzor április végén lett 90 éves, és Széll Kálmán, a PTE ETK címzetes egyetemi tanára, a szombathelyi kórház hajdani osztályvezető főorvosa éppen az ünnepség utáni napon érte el a 100. születésnapját.

Elsőként Janecskó Mária a Semmelweis Egyetem nyugállományú docense, a társaságunk volt elnöke ismertette Tekeres professzor életútját, a szakmánk pécsi és országos fejlesztésében elért nagyszerű eredményeit, a személyiségének kimagaslóan értékes jellemvonásait. A köszöntő után tartotta Tekeres professzor az előadását, amelynek írott változata a következő oldalon olvasható.

Az ünnepség folytatásaként Bogár Lajos, a PTE ÁOK nyugállományú egyetemi tanára előadást tartott Széll Kálmán tanár úr életéről. Elmondta, hogy a néhai Széll Kálmán pénzügyminiszter, majd miniszterelnök az ünnepelt dédnagybátyja volt, ismertette az iskoláit, a budapesti orvosegyetemi képzését és a gazdag szakmai pályafutását, érdekeit az aneszteziológia és intenzív terápia önállósodásában, és beszélt tanár úr iskolateremtő munkásságáról. Kiemelte, hogy nagy könyveinek többségét, amelyek életrajzi, erkölcsi és világszemléleti értékekben kimeríthetetlenek, az utóbbi évtizedben írta (*Göncölszekér*, 2016; *Szarvasgomba*, 2019; *Időmérleg*, 2023 és *Alkonyati gondolatok*, 2025). Büszkének lehetünk rá azért is, mert bizonyosan ő írta a legtöbb elgondolkodtató orvostikai és szakmapolitika cikket az Orvosi Hetilapban a 70-es, 80-es években. Az előadást követően Bogár professzor telefonon – a szombathelyi lakásában – köszöntötte az éppen 100 éves tanár urat. A kihangosított választ a jelenlévő több mint 200 fiatal kolléga nagy élvezettel hallgathatta, ugyanis az ünnepelt szellemi frissessége

Tekeres professzor előadása a 90. születésnapján, a PTE-n

Széll Kálmán tanár úr a 99. születésnapja előtt, tavaly megjelent könyvének borítóján

bármilyen életkorúnak dicsőségére válhatott volna. Beszélt a szakmánk művelésének régi és jelenlegi szépségeiről, szólt a fiatal aneszteziológusokhoz, intenzívesekhez, hogy milyen szemlélettel végezzék a munkájukat, miként adják át a tudásukat, tapasztalataikat a fiatalabb nemzedék tagjainak.*

A részvevők számára maradandó és felemelő élményt adhatott a két kimagasló életpályát megismerni, szakmánk legidősebb tagjainak mai gondolatait hallani. A Magyar Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Társaság vezetősége és minden tagja további jó egészséget és boldog, tartalmas éveket kíván Széll és Tekeres professzoroknak.

* Megrendüléssel tudatjuk, hogy életének 101. évében, szeptember 7-én elhunyt Széll Kálmán professzor. A nekrológia a lap következő számában jelenik meg.

Az orvos döntése és a mesterséges intelligencia

„A jó orvos a betegséget kezeli, a nagyszerű orvos a beteget kezeli, akinek betegsége van.”

William Osler (1849-1919)

Óriási fejlődésnek vagyunk tanúi és részesei az elmúlt évtizedekben a medicina világában. Egy teljesen új perspektíva tárult fel előttünk az orvos-technológia (diagnosztika, terápia, robotika), laboratóriumi medicina (kémia, genetika), a mikrobiológia, virológia, a képalkotó eljárások (CT, MRI, PET, ultrahang), a gyógyszerkutatás és ezekkel együtt az informatika, a digitális medicina lenyűgöző eredményeinek köszönhetően. A technológiai dominancia megváltoztatta az orvos-beteg kapcsolatot. Az orvos a vizit alatt jobban figyel a számítógép-monitort, mint a beteget. A diagnosztikai eszközök fontosabbá válnak, mint a beteg kikérdezése vagy a fizikai vizsgálata. A mesterséges intelligencia (MI) megjelenésével a betegellátás rendszere, a diagnosztika és gyógyítás átalakult.

A MI egyik veszélyes negatív mellékhatása lehet, hogy az egészségügyi ellátás során a beteg egyre jobban elveszti egyedi emberi lényét, és csupán kezelendő esetté, kórlappá vagy szervvé válik. Betegség alapú megközelítés során az orvos nem a *teljes beteg embert*, hanem csak a *betegséget* vagy akár csak a beteg sérült szervét veszi figyelembe. A beteg személyisége háttérbe szorul és élettörténete, a kórtörténete, félelmei és szükségletei lényegtelennek válnak a rendelkezésre álló és feldolgozott klinikai adatok mögött. Az elmúlt évtizedekben a medicina gyorsan fejlődő világának árnyékában egyre több közlemény jelent meg a *medicina dehumanizációjáról*, ami valójában veszélyes jelenség, mely joggal ad okot az aggodalomra. Ez a felismerés indította el azt a gondolat-sort, ami az orvosi döntéshozatal alakulásának áttekintésével az alábbiakban kerül kifejtésre.

Az orvosi döntéshozatal mérföldkövei, előzmények

A döntéshozatal a gyógyító orvos tevékenységének a legkritikusabb része, hiszen azt kell elhatároznia, hogy a betegnél az észlelt tünetek, panaszok és leletek függvényében milyen terápiát alkalmazzunk, mit tegyünk a beteggel. A medicina történetének korábbi szakaszaiban a döntéshozatalban jellemző volt a véleményalapú orvoslás „opinion-based medicine”, melynek során a döntéshozatalt a tanult ismeretek, a betegvizsgálat, az orvos személyes tapasztalatai, korábbi megfigyelései, valamint a betegséggel kapcsolatban tanult ismeretek és az újabb információk, a szakirodalomban publikált cikkek, valamint az elismert szaktekintélyek, „iskolák” szubjektív véleménye határozták meg. Legfőbb jellemzői a tekintélyelvűség, (paternalista, hierarchikus szemlélet a szakmai gyakorlatban), a kognitív torzítások kedvezőtlen hatásai (a személyes emlékezet hibái, az elfogultság, a sikerek túlértékelése) és a saját tapasztalatok alapján kodifikált és elfogadott általános érvényű következtetések figyelembevétele.

Az idők során a medicina fejlődésének köszönhetően tekintélyes mennyiségű információ gyűlt össze a betegségről és a betegről, melynek forrása az anamnézis, a személyes betegvizsgálat, illetve a diagnosztikai módszerekkel gyűjtött adatok a laboratóriumi, mikrobiológiai és radiológiai leletek eredményeinek összessége. Az orvosi tanulmányok során megszerzett ismeretanyag, a patológiai gondolkodás és ta-

pasztalat, a szakirodalomban publikált esetek és az összefoglaló közlemények adathalmazára egyre nagyobb mennyiségben állt az orvos rendelkezésére. Az orvos feladata volt ennek a nagy tömegű ismeretanyagának – *adattáznak* – az egyszemélyes feldolgozása illetve konzílium esetén a konzultánsok véleményének összegzése. A tudományos kutatás, a klinikai vizsgálatok eredményei, a rendelkezésre álló műszerezettség, a tudományos gondolkodás stimulációs ereje újabb és újabb adatokkal növelte azt az ismeretanyagot, amelyet az orvos a gyógyító munkája során felhasznált. Hova fejlődött, hova jutott az orvoslás?

A véleményalapú orvoslás az addigi gondolkodás formájában már nem bizonyult elégségesnek ahhoz, hogy az orvos megfontolt döntést hozzon. Áthangolódott a gyógyító munka. Az „Evidence-Based Medicine” (EBM) – azaz a bizonyítékokon alapuló orvoslás megjelenésével előtérbe kerültek a randomizált, kontrollált klinikai vizsgálatok, amik a statisztikailag értékelt és validált kvantitatív mutatókra, kutatási eredményekre támaszkodnak és véleményformáló erővel támogatják az orvost a döntésében. Az evidencián alapuló medicina mérföldkő az orvoslás történetében és a klinikai gyakorlat iránymutató módszere lett, mivel a klinikai döntéshozatal során a legújabb tudományos kutatási eredményeket ötvözi az orvos egyéni szakmai tapasztalatával, tehát a beteg igazoltan hatékony eljárások alapján kapja a kezelést.

A mesterséges intelligencia a medicinában

„Artificial Intelligence in Medicine” (AIM) kifejezést az erre épülő, szakértői rendszerek működését az 1970-es évek közepén publikálták először. Az MI újabb távlatokat nyitott meg a gyógyító munkában az adatok alapján feltárható összefüggések feldolgozásával. Nagy jelentőségű volt a MI alkalmazása a terápiás beavatkozás alatti, valós idejű adatfeldolgozás rendelkezésre állásával. Az informatika a folyamatos és gyors fejlődésével segítő társává vált az orvosnak abban, hogy azt az ismeretanyagot, ami a gyógyításhoz, vagyis a döntéseihez szükséges eredményesen és sikeresen tudja alkalmazni. Érdemes megemlíteni példaként néhány jelentős fontosságú MI-alkalmazást, ami bevezetésre került az intenzív terápiában, és ami ma is segíti az orvos döntését a gyógyítás eredményessége érdekében.

A Ventilator Manager volt a legelső olyan MI-rendszer, amelyet kifejezetten az intenzív osztályok dinamikus, valós idejű környezetére terveztek. Az adatfeldolgozás folyamatosan követte a lélegeztetőgéppel kezelt, kritikus állapotú betegek fiziológiai paramétereit, és javaslatot tett a lélegeztetési beállítások módosítására. A MI mintázatfelismerés módszerével, emberfeletti sebességgel szűri ki a képalkotó diagnosztikával kimutatott elváltozásokat. A regisztrált adatok folyamatos és gyors elemzésével már a klinikai tünetek megjelenése előtt képes előre jelezni a súlyos állapotromlást. A szervtámogató terápiák egyénre szabott alkalmazásánál, az életfunkciók mesterséges fenntartása során a túl- és alulkezelés egyaránt halálos lehet. A precíziós lélegeztetés esetén az MI másodpercenként elemzi a tüdő rugalmasságát és a gázcsereértékeket. Ennek segítségével egyénileg optimalizálja a lélegeztetőgép paramétereit, megelőzve a tüdő lélegeztetés okozta károsodását.

A keringéstámogatás, a folyadék- és vazopresszor-terápia egyensúlyban tartása sokkos állapotban nagy kihívás. Ma már olyan algoritmusok állnak rendelkezésre, amelyek folyamatosan kalkulálják az optimális folyadékbevitelt és az adagolandó vazopresszor pontos mennyiségét, alkalmazkodva ezzel a beteg aktuális vaszkuláris tónusához.

A kritikus állapotú betegeknek az időfaktor mindenkor a legfontosabb tényező. Az MI valós időben, a klinikai tünetek megjelenése előtt akár 1-2 nappal korábban képes megjósolni az akut vesekárosodást. A prediktív rendszer elemzi a beteg hemodinamikai stabilitását és segít beállítani az optimális, óránkénti folyadékfelvonási rátát, minimalizálva a dialízis alatti hipotenziót. A korai predikció nagy jelentőségű a szepszis kezelésében; a vitális paraméterek (pulzus, vérnyomás, testhő) finom, emberi szemmel láthatatlan fluktuációiból, a derivált eredmények alapján akár 6–48 órával a klinikai tünetek megjelenése előtt képes megjósolni a szepszis manifesztációját és akár a mortalitási kockázatot is.

Az orvosi döntés mérlege és a két serpenyő

Az egyénre szabott, precíziós orvoslás csúcsát az intenzív terápiában az MI alkalmazása teremtette meg. A kritikus állapotban lévő betegek ellátása során hatalmas mennyiségű, strukturálatlan és folyamatos adatáramlás (real-time monitorozás, laboreredmények, lélegeztetőgép-paraméterek, a szervpótló kezelések az elektronikus lázlap adatai stb.) történik. A rendszer az orvos döntését úgy támogatja, hogy a kritikus állapotban lévő beteg feldolgozott paramétereit dinamikusan, percről percre a beteg egyedi fiziológiás profiljához igazítva mutatja be. Ez egy óriási segítség, hiszen az orvos döntését támogatja, megkönnyítve ezzel a bonyolult hatalmas adatanyag áttekintését. Önmagában ez az értékelt információs anyag a végleges döntés meghozatalához mégsem elég. A MI csak javasol, de a döntés és a felelősség az orvosé. Ehhez kell az orvos szaktudása, integrációs képessége és tudományos gondolkodása, ami az a hozzáadott érték, ami szükséges a döntés meghozatalához.

Elengedhetetlenül szükség van azonban még valamire, amihez nem kell sem a MI, sem az informatika támogató segítsége, mégis nagy az érték: az orvos képessége, készsége és hajlandósága, hogy kellő alázattal, empátiával, együttérző bizalommal, kommunikációval és a beteg pszichés támogatásával átítatva hozza meg szakmai döntését. Következtetésünk, hogy a gyógyító munka irányító és mozgató ereje személy szerint a betegért felelős orvos, bármilyen körülmények között is végzi gyógyító munkáját. Konkluzív véleményét, döntését két forrásból állítja össze, ami egy mérleg egyensúlyi állapotának vizsgálatával értékelhető. A mérleg szakmai serpenyőjében van felhalmozva a medicina folyamatosan megújuló és fejlődésben lévő minden aktuális tudományos eredményének egyre nagyobb tömege és az ehhez rendelt szaktudás. A mérleg másik serpenyőjében serpenyőben található az a beteggel való törődés és gondoskodás, ami az évszázadok óta nem változott, amit Hippokratész örökérvényű intelme így fogalmaz meg: „Az embert nézd, ne csak a betegséget!”. Felbecsülhetetlen érték az orvos-beteg kapcsolatot meghatározó empátia és bizalom, a kommunikációs készség, a beteg pszichés támogatása, ami a gyógyítás integrált része. Mindkét serpenyőben egyenrangú értékek vannak, az orvos személyes elhatározásától függ, hogy ez a mérleg mindenkor egyensúlyban legyen és maradjon, ami csak rajtunk múlik. Rajtunk, akik az orvosi hivatást választottuk.

Az örök életű Hippokratészi Orvosi Eskü

A perszonalizált medicina, az orvostechológia és a mesterséges intelligencia segítő ereje rendelkezésre állnak. Ennek domináns alkalmazása és elfogadása a *dehumanizáció* veszélyével járhat, amire már utaltunk. Szükség van még a betegközpontú, *humanizált medicina* alapelveinek mindennapi alkalmazására, ami teljessé teszi a gyógyítást. Tulajdonképpen ezt vállaltuk, amikor az orvosi diploma átvétele alkalmával hippokratészi esküt tettünk, ami minden orvos egyszemélyes fogadalma. Ez az eskü a szakmai tudományos megalapozott tennivalókat és a beteggel való törődés, gondoskodás fogadalmát fogja össze egyetlen keretbe. Ez a kiindulópontja és alapja minden orvosi döntésnek. A személyre szabott a hippokratészi eskü is! „Minden erőmmel törekszem arra (ÉN!), hogy az orvostudomány legújabb eredményeit megismerve lássam el (ÉN!) magasztos orvosi hivatásomat.” Az orvos kötelessége, hogy mindenkor a személyre szabott Hippokratészi Orvosi Esküje szerint járjon el és döntsön a beteg sorsáról, minden ezzel járó felelősséget vállalva!

Betegcentrikus tudományos szemlélet az orvosképzésben

Az orvostudomány új korszakában élünk, ahol az MI jelen van a klinikai gyakorlatban. Segítőtársa lett az orvosnak, aki ezt alkalmazza döntései támogatására, de a végső felelősséget megtartja. Új fogalommal kell megbarátkoznunk a „támogatott orvos” kifejezéssel, angolul az „augmented physician”, aki az MI módszerét egy személyben integrálva alkalmazza a gyógyító munkájában.

Az MI alapján formálja át az egészségügyi rendszereket, beleértve az orvosképzést és az orvossá nevelést egyaránt. Az egyetemen nem csak az új digitális eszközök használatát kell megtanítani, hanem ehhez kell igazítani az orvosképzés irányelveit, curriculumát. A klinikai szakértelem, szaktudás az a nélkülözhetetlen hajtóerő, ami a tudományos bizonyítékok, az MI feldolgozott adatainak értelmezéséhez és azok biztonságos alkalmazásához szükséges egy-egy beteg esetében.

A híres pécsi orvosprofesszoraink (Romhányi, Donhoffer, Szentágothai, Rauss, Melczer, Kerpel-Frónius, Póka professzorok és utódaik) sajátos „pécsi szellemiséget” alakítottak ki az orvosképzésben, az orvossá nevelésben. Az oktatás módszertanában olyan kutatói szemléletet teremtettek meg, melynek lényege, hogy a hallgatók maguk is részt vettek a kísérletekben és a demonstrációkban. A tudományos kutatás és gondolkodás integrált része lett a hallgatók képzésének. Ez a szemlélet érvényesült a hatéves orvosképzésben minden klinikai tantárgy oktatási rendszerében, majd ezt követően a klinikai munka területén is. A legtehetségesebb diákokat már korán bevonták a tudományos munkákba.

A betegágy mellett felmerülő kérdések megválaszolása lényegében ugyanolyan tudományos gondolkodást követel, mint amilyen a kutatást irányítja. A felvetett kérdés megválaszolásához meg kell keresni a megfelelő módszert, melynek birtokában remélhetőleg sikerül megtalálni a jó választ. Lényegében ez a tudományos kutatás forgatókönyve. Ha a beteg esetében merül fel egy megválaszolandó kérdés, például a diagnózis megállapításáról, az orvosi teendőkről, a műtéti indikációról, ami a beteg sorsát döntheti el, ugyanerre a forgatókönyvre van szükség. A betegágy mellett felmerülő kérdésre adott válasz végül is az a konklúzió, az a döntés, ami mindenkor az orvos egyszemélyes felelősége volt és az a mai napig.

Az orvostudomány olyan szakma, hivatás, ami együttérzést, megértést és ami a legfontosabb, empátiát igényel. A perszonalizált terápia akkor lesz valóban teljesen egyénre szabott, ha az orvos döntését a beteggel való megértő, együttérző gondolkodás, az elhivatott személyes kapcsolat, viselkedés és humanizmus itatja át. Az igazi kihívás, hogy a technológiai dominancia mellett megőrizzük az orvos-beteg kapcsolat humánus, empátiára épülő magját. Ezt azonban csak a betegágy mellett lehet megtanítani, megtanulni, amiben az MI nem tud segítséget nyújtani. Az orvostudomány teljes curriculumában be kell építeni ezt a koncepciót, hogy megőrizzük és tovább fejlesszük hagyományainkhoz híven a pécsi orvosegyetem szellemiségét.

Ennek a kihívásnak kell megfelelnünk az orvostudományban. Az orvosegyetem feladata, hogy az orvostudományt és az orvosképzést egységes foglalkozásba foglalja a curriculum teljes programjában. Az egyetemi oktatás során a hallgatókat meg kell tanítani és rá kell szoktatni arra, hogy az orvos csak akkor lesz alkalmas és képes, hogy a betegek javát szolgálja, ha a digitális medicinát – annak minden elemével (MI!) együtt, szigorú etikai rendszer keretében, a hippokratészi eskü elveinek digitális térre való kiterjesztésével együtt alkalmazza. Ez az orvosi hivatás lényege, ez a küldetésünk, ezt vállaltuk.

Dr. Tekeres Miklós
Professor Emeritus, PTE ÁOK

A szervdonorok előtt tiszteleg a Pécsi Köztemető új emlékhelye

A dél-dunántúli régióban egyedülálló donoremlékművet avattak fel június 10-én a Pécsi Köztemetőben, melyhez hasonló korábban csak Kiskunfélegyházán állt az országban. Az emlékhely a szerv- és szövetadományozók előtt tiszteleg, továbbá a donorok és családjaik iránti megbecsülést is kifejezi.

Az eseményen jelen volt Csikós Józsefné Irma, a Szervdonor Családokért Alapítvány elnöke, aki személyes történetén keresztül hangsúlyozta a donáció jelentőségét. „Ez az emlékmű támaszt ad a szervátültetetteknek és a donorcsaládoknak, akik odamehetnek és meghálálhatják életüket vagy akár a lelki fájdalomuktól való megszabadulásukat” – fogalmazott. Maga a szervezet rendszeres találkozási és támogatási lehetőséget biztosít a donorcsaládoknak és a transzplantáltaknak, emellett a szervadományozás társadalmi elfogadottságának növelésén és a témát övező tabuk lebontásán dolgozik.

A szervátültetettek képviseletében Müller Ádámné mondott köszönetet azoknak a donoroknak és családtagjaiknak, akik önzetlenségükkel új esélyt adtak az életre. Beszédében az emlékmű szimbolikájára is kitért: a szikla a stabilitást, az örökkévalóságot és azt a biztos alapot jelképezi, amelyre a transzplantáltak újraépíthették életüket. „Az emlékhely lehetőséget ad arra, hogy akár csak egy pillanat erejéig a hozzátartozók, érintettek vagy bármelyik polgártársunk egy

mécses meggyújtásával vagy egy virág elhelyezésével köszönetet mondhasson az életet adó segítségért” – ezt már Meixner Barna, a sírkertet üzemeltető Biokom NKft. ügyvezetője mondta el az avatáson. Az esemény zárásaként Mager Róbert, a Pécsi Egyházmegye püspöki irodaigazgatója áldotta meg az alkotást, amelynek létrejöttéhez a PTE és a város önkormányzata is hozzájárult.

Pécsett közel 50 transzplantációs beavatkozást végeztek 2025-ben. Ahogy az OVSZ sajtóközleményében olvasható, a négy magyar egyetemi városban (Budapest, Szeged, Debrecen, Pécs) működő hét transzplantációs központban 2025-ben összesen 411 szervátültetést végeztek. Ebből Pécsett 33 elhunyt és 12 élő donoros veseátültetésre került sor, emellett egy kombinált vese-hasnyálmirigy-transzplantációt és egy önálló hasnyálmirigy-átültetést hajtottak végre. A PTE KK Sebészeti Klinikáján végezték el az első kereszt-donációs vesetranszplantációkat Magyarországon.

Új mérföldkőnek tekinthető a magyar szervátültetésben, hogy 2026. január 20-án elvégezték az első kereszt-donációs vesetranszplantációkat hazánkban. Az élődonoros vesecsere-program keretében két hölgy kapott új vesét a PTE KK Sebészeti Klinikáján, egyben lehetőséget egy jobb minőségű életre. A szervadományozó mindkét esetben a másik pár férfi tagja volt.

Forrás: pecsma.hu, ovsz.hu
Fotó: pecsma.hu

Elhunyt Ollmann Jánosné

A gyászoló család, a Pécsi Tudományegyetem és a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kara mély megrendüléssel tudatja, hogy Ollmann Jánosné, a POTE, majd a PTE volt pénzügyi osztályvezetője életének 73. évében hosszán tartó, méltósággal viselt betegségben augusztus 17-én elhunyt. Személyében a család a szerető édesanyját, nagymamát, az egyetem szakterületét felelősséggel és odaadással végző egykori munkatársát gyászolja.

Ollmann Jánosné, Ica pénzügyi és számviteli szakon végzett közgazdász, okleveles könyvvizsgáló, adószakértő volt. 1976-tól nyugdíjazásáig a Pécsi Orvostudományi Egyetem, majd a Pécsi Tudományegyetem pénzügyi osztályvezetőjeként dolgozott és maximális szakmai felkészültséggel, példamutatóan és lelkiismeretesen végezte a munkáját. Kollégái, az egyetemi dolgozók és a hallgatók is szerették, elismerték. Pályafutása során több díjat is kapott: a Pro Universitate ezüst fokozatát, Rectori Dicséretet, továbbá a Hallgatói Önkormányzat elismerését.

Emlékét tisztelettel megőrizzük!

In memoriam dr. Mészáros István

(1948 – 2026)

Dr. Mészáros István 1948. február 11-én született Mélykúton. Általános és középiskolai tanulmányait Dunaújvárosban végezte, majd 1966-ban felvételt nyert a Pécsi Orvostudományi Egyetemre. Már medikusévei alatt bekapcsolódott a tudományos diákköri munkába a dr. Romhányi György professzor által vezetett Kórbonctani Intézetben. Orvosi diplomáját 1972-ben cum laude minősítéssel szerezte meg.

Katonai szolgálatának letöltése után, 1974-ben került a Pécsi Orvostudományi Egyetem Idegsebészeti Klinikájára, amelynek hosszú éveken át meghatározó munkatársa volt. Neurológiából 1977-ben, idegsebészetből 1980-ban tett szakvizsgát. Tudományos érdeklődése kezdetben az idegrendszeri daganatok, később elsősorban a hátsó koponyagödör és a craniovertebrális átmenet betegségei, valamint ezek mikrosebészeti kezelése felé fordult. Részt vett az agyi keringés és a cerebrális mikrocirkuláció kutatásában is. Tudományos eredményeit 1988-ban kandidátusi értekezésben foglalta össze.

Szakmai fejlődését számos külföldi tanulmányút és kongresszusi részvétel segítette. Halléban, Grazban, Erfurtban, Tübingenben és Berlinben szerzett tapasztalatokat, és rendszeresen részt vett a hazai, valamint a nemzetközi idegsebészeti tudományos életben. 1982-től vezette a klinika intenzív osztályát. Magabiztos fellépését kiváló szervező- és irányítókészség egészítette ki. Vezetői eredményeit nemcsak az intenzív osztály élén, hanem a szigetvári kórházban töltött osztályvezetői időszaka alatt is bizonyította. Következetessége, szakmai biztonsága és felelősségvállalása munkatársai elismerését és ragaszkodását is kivívta. Egy korabeli jellemzés is kiemelte lelkiismeretes, pontos munkavégzését, kifogástalan kollegiális kapcsolatait valamint átlagon felüli szervező- és irányítóképességét.

Eredeti gondolkodású, erős egyéniség volt. Különleges érzéke volt az alkalomhoz illő, szellemes megjegyzésekhez és a találó „bon mot”-khoz. Váratlan bemozdásaival a nehéz és feszült helyzetekben – még a régi, „poroszos klinikai világban” is – gyakran felszabadult nevetést váltott ki kollégáiból. Humora, szellemi frissessége és sajátos látásmódja elválaszthatatlan része volt személyiségének. Szépen rajzolt, finom kézügyessége sebészeti munkájában is megmutatkozott. Pontossága és technikai érzéke különösen a nagy figyelmet igénylő idegsebészeti és mikrosebészeti beavatkozások során szolgálta betegei gyógyulását.

A sebész életművének talán legnagyobb elismerése azoknak a betegeknek a hálája, akiknek életét megmentette, meghosszabbította vagy jobbá tette. Dr. Mészáros István agydaganatos, agyi érbetegségben szenvedő és súlyos gerincbeteg páciensei közül sokan évtizedeken át szeretettel és hálával emlékeztek kezelőorvosukra.

A PTE KK Idegsebészeti Klinikájának egykori és jelenlegi munkatársai őszinte részvétellel osztoznak családjá gyászában, szakmai igényességét, emberi tartását, különleges humorát és alakját kegyelettel megőrzi emlékezetükben. Nyugodjék békében!

